

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
Public Art and Early Media Archive

אירועי אמנות תל-חי 94

פרסומים

גזרי עיתון, ראיונות
מקור החומרים: המכון לאמנויות תל-חי

Tel-Hai Art events 94

Press

News clips, interviews

Material source: Tel-Hai Arts Institute

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
למידע נוסף צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For further information please contact us at archive@digitalartlab.org.il

ארכיון אמנות ציבורית וחדיה מוקדמת

IPQ

מרכז המידע והארכיון
למחלקת תרבות
ועניינים ציבוריים
מחלקת תרבות
ועניינים ציבוריים

ARTLAB
FOR THE PUBLIC CENTER

Public Art and Early Media Archive

סבלנות היא לא הצד החזק שלה. מרים כבסה • צילום: משה שי

מטופשים", כתבה שרה ברייטברג-סמל ב"סטוריו", "עולם
טכנולוגי כבר, אפל ומרהיב – טכנולוגיה שהשתבשה ומגלה
חומות ארוניות"

בגיל 20 בערך הגיעה לתל אביב, שעד אז היתה בה אולי
פעמיים בחיים ("את בארן בארן בגרמניה הכרתי יותר טוב").
אמה, אחת שממנה התחברתה היום רחוקה בחינתה לשונו

ציפה קמפינסקי

בשורות 12, החליטה שהיא רוצה להיות בישראל. בכמה נדדה לקיבוץ שער הגולן. גם שם לא הפסיקה לצייר. לקבל ביהמ"ד להנשים עוד חלומות שהיו לה. אחד מהם היה 'התמנות בקראטה (יש לה היום תגורה חומה) והשני – סוסים. היא למדה לרכוב, לטפל ולאמן סוסים צעירים וגם ירכיב מבקרים. אצל אמה באמריקה, למדו דראג, סטנו וסוסים. כשהינה שתצטרך ללמוד דבר אחד להתמקד בו, אהיה בחירה בציוור והחליטה לבנות את הקיבוץ.

בגלריה דכיר, היא משתתפת בתערוכה

בתערוכה "קלישר" ותחילה ללמוד. התגובות המפגרות היביו אותה, אחר כך בלרין פריי רישון אצל תמרה ריקמן, שהתנה אותה לדרשה בירמיהו. היא לא האמינה שרמתה הספיק להם שגורש של וכוונתה הגיעה במשך שנה כמעט רק להקשיב, לזוהת לא המקום, ואז התלה ללמוד באופן מסודר.

היום יש לה סטוריו במרכז לא אביב, לא רחוק מהבימה וגם פנסק חשבונות. לפעמים היא אכזרת לעצמה שעכשיו היא צריכה להיות מין פקיד של אמונת. לקום כל בוקר וללכת לעבודה. היא מרשית מקסים בחום ובתהרגשות שבהם היא מתארת את פרישת הצהלה לדרשים מעשיים כאלה, קטנים לכאורה, של היומיום.

הצגוים שהציגה בתערוכה היתור בגלריה דכיר עשויים בטכניקה שהיא מגדירה "כחודרת צבע". היא צבעה לוחות מזוינט בצבעי קץ ופיגמנטים ואחר כך משכה עליהם צביו רות שונות כל מיני כלים. מגב, למשל, מכסה של פח אשפה שחור, שמרטוט רצפה וגם אצבעות. התוצאה מהפנטית. צורות תלת ממדיות מרחפות. מין מכונה שהשתתגה, היא אמרת, או מפעל שהתפוצץ. "כונה באצבעותיהן או בעזרת אבזורים

בכל מיני קומפוזיציות, חלקן נראות כמו דמויות. תהליכים מהירים מאוד. צריכים.
מכלנת, לא קשה לנשח, היא לא הצד החזק שלה. לכן גם בתורים סביב אמותה לא ממש חשובים בעיניה. דיונים על מכרכ ושושלים ומיקומים היסטוריים על דפא לא ממש מתקשים אותה, שלא לומר ממש משעממים ומרגיזים. ובכי לל, אנתוני ורודיקה היא איפה אנתוני חיים, והעצלה שלה דבר שמעורר כמרגז. היא כבר שמעה שמדברים רעות על האבא שלה, ונזכרת אחי מחמאים לבעל גלרית על תעי האבא שלה, ונזכרת אחי מחמאים לבעל גלרית על תעי נוכח ששעה ומי אחר כך שואלים אם אפשר, בהזדמנות הזו, להראות לו עבודתה. היא מודעת לפוליטיקת הפנימיות של הענק, שלפני שפרצה אליו, היא שיערה שהוא בעצם ביצה, ואפילו רוחה לפעמים. לכן גם איננה מתרגשת מדי מביקורות כתובות על עבודותיה וגם לא מהססת לפעמים לפתוח פה. גם על אמנים נחשבים ואוצרים נכבדים. בהקשר זה אמרה על עצמה "מקראית תמונה", ואחר כך הסבירה שזו יכולה להיות מגבלה, אבל היא לא נבהלת. אם לא ירצו להציג אותה, היא כבר נמצא פתרונות משלה. אם לא כאן, אז במקום אחר.

היא בטוחה אחר.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

היא האשה הכי מדוברת כרגע באמנות הישראלית. אחרי תערוכת יחיד בגלריה דביר, היא משתתפת בתערוכה הקבוצתית בעין חרוד ובקרום בתערוכה קבוצתית במוזיאון ישראל

ביתר הוא הסביר עליו גסם ולפחות, ששקט את הוארי והתיר אחריו כמה עבודות עיוניות, תסרוט פרטים לכושיים. הציור החשמלי והאלקטרוני הפך לנרשאות מחכת, שקסמן לא זמן מה, עד שגאה השקט ויבשה אותם. אנתו והקול הצעצוע מנע, הצטופפו באחלים שהפכו לפיטור סמור, והדבר הזה היה דומה כוונסוק הוכר לטוב. מסתבר שבזו גשם תלמים טוב עם אנתו/מוסיקה טובה.

כמו במוסיקה, גם כאן, היה הרבה רוח, רעש וצוללים וגם תוויה סמליות, אנטיסטימית, שהפארה נעם סוב מנע, גם כיבויים כי ריחיוהו אתה נשאר עם מספר בנפנפם של עבודות סמכות ממש. כי הכל זה רי כרור ומכונ, בארוע המוני סמכו זה ויותר מ'70 אנטים ועוד מספר לא מבוטל של מוסיקה סרנטא, מספר סיפורים, רשימות והצעות, אתה נרש - כאמן

יודע תלחי '94 מאחוריו. מי שהיה עם לא יסבה אתו, ואת הרעיון הקסמיטי שהיו בו, חלקים תרומת האמנות ואנטי, וחלקם תרומת העבודה בניגוד לאידעוס הקרמיטי, כסמך ובז המבט נעשו באכן הגלילית והרעיון נפסלי כע על זה ר' נחמד המכללה הפעם כל המצבים והמסלים רעצו ונבית כלברי, נטון מנחם אהלים סנטה ללון מוארי, מתח לנחור תלחי. המסל יקבע הפס, אחר מפתחיה הארוע, אפר שהנבא פסל בתלחי מתייבבת התייחסות ומרעוה לארהי השאנ. "אתה יכול

תלחי היא אלטרנטיבה לחוויה העירונית,

המהוקצעת והמעונבת",

אומר ד"ר גדעון עפרת,

אוצר האירוע האמנותי

שהתקיים למרגלות

הגבעה ההיסטורית

בחול המועד סוכות •

בבחירה שלו, בפתרון

ארעי של מאהל אמנות

מתקפל, בעל מאפיינים

של התנחלות, האחזות,

התיישבות או קרקס,

היה יסוד אקולוגי חדש

לאמנות העכשווית •

אנשים אהבו להיות שם,

בסביבה אמנותית

שהפכה לחוויה אנושית

חביבה ואוהדת,

שהמישה את העוינות

בין הקהל והאמנים ובין

היוצרים לבין עצמם

אורי בתוך

- לחצבי עבודת קליטה ומרורה, עקלת נובחת מוסיקה שתמשך את קהל המבקרים להם לזמן שגויי מוסיקלי.

כשאתה מגיע למסעך מוסיקלי, לרוב, באהלי ילדים וגם כלב) עליו להספיק לראות 70 עבודות, שני מיני וידיאו לפחות, מופע וחי, שני מתקנים של לונדשפריק לילדים ומרעה עשיית כרים

ומריחת צבע, ואתה גם נרש להציג יום של עבודת הרוח. בנוסף לכל זה, התמרדות עם הרוח והאבק, שיטוש על רגלי ובעצת

כשיפוט נזן בקרוע כנפיה של רוח, מאבק על הוכח, לאכל פיתת נרדית עם לבנבז דוויית, חיכוי קצוץ לאנטיגוית השחירה

של מוכרית ברוכזי האמנים והכוכבים האחרים. אור ארץ מסמסמס מה ארעו, כשכל החוויה הזו מוכירה טיול אל

והפס שחני, שכסופו כותבים חיבור למורה לפסחית: מהפחור הקל מוסר ליצירת קבוצת והבננה למגרות, גם אם המציאות

נרולה ומורכבת יותר מכל מגרות הקמלון.

איש איש ואורו

ראשון לכל, בלט בשטח מוסיב האוהל, אנטים נעצו לאתר האוצר ויצרו בתוך אוהלים אישיים עבודות סונות וסמליות והאוצר האמנותי נאדד למרדית אישית תאבקת בנפנפיות האמנותיות והשפעת של אוהל. אנטין ארמיס: מנחם ברסן צידה אוהל ארמיס ימי בנייה, המוסיקס ברלונגים ומרורה, ומבטו כורסת מלכות שכרור אור וישיב במרובה ורי קרור כיסה את צורת אוהלו במראה ענקית והיפנה את תשומת ליבנו לאוהל ולהשתקפותו. אומנת ריבונות צידה אוהל קליל ושקוף ובטוב

לעמוד לפני הלוע של האריה או מאחורי הגב שלו, אך אתה לא יכול להתעלם ממנו. אצור האירוע, ד"ר נרעון עפרת, בחזר בדרך השלישית - לאהלי ולעיסעע של האריה להמישה ימים. כסמך מנחם סיקס, אתה חלקי מנחם אוהלים יגיע לאצבע הגליל, מופק דוגלים בצנעונים, דוכנים, באסוטה, מחקיי עשוערים, מוסיקה, מרחלות וחיודים הרע, סלט מירות המסלכ גבזה ומרור, אסנות, מרע, בירור, רוח קורס וחול, מוסיקה נחת, על הגורן ועל

ההיפס. כמו מיני הבנינים, האמנות הפכה חלק מן החיים, פלא הקרקס

החבר לפסחים ולמסעות של מאהלי האכירים (נבאח והבול אפון באכנה עשן וסעו מותים, כרות האירוע, בעיצובו של רפי אתגר,

הביעה את האריה השואג כמריר מאולף בתוך אוהל סיקס מברונג, אריה נהבה גונבה הכרזה למשך המישה ימים, ואחר כך

חוזר לנרדול הסביב, כלי המכניים מיוותרים. היה מי שאמר, ספס

בצחוק פסק בריצות: הפעם זו אקנות, מנוישה, כולנו לאנשים

והוא באנו לסיורנו או למילואים לחול חלק מ"ברונגס"אורס", כן, כסיבה האירוע העלתה ככלול הכרזות של מנחמה -

נרעון קסמה הקוצה האיוותה לגיל עליו. וזה גישה ברכה

לנו - כמו אפסד האנן (סוף לאנפס) - בתחשבת ככר שים יותר מרי

פסלים אחרים.

כל אחר מן האירועים הקדמים היתה עבודה שכלת בשטח,

ורכלה את מי הבאים מן הכביש, בואכה תל זה הפעם, וזה אלה

האנשים, המפוזרים מאחורי, אחריו המרמזים של קינה קול

אנטיסטימית, ענודים "דורס" ופסל המנחם הוולל של דן רשפורם,

אשר התרדוד מכיו לבנות הכלה הלחנה של רולנה סיכיר

התואלה, המראה היה נתיבית מוטאומרגזים ל"נוכחית הגרולה"

של מוסיקלי וידיאו: אצל דוסיאן מכלולת הנגרים והדוקים מרדית

מכיו לבנות הכלה, והיא - בארישות ובאורויה רקח - לא

"שתייכה" לכיוון שלהם, אפילו. נגרת נוספת, מסגורית, העסיקה

את ראשיהם ואכרייהם של הנגרים המבקרים באירוע, היוותה

מוקד משיכה לגוי לבנות הכלה של סיכיריקותיה, אך עוד

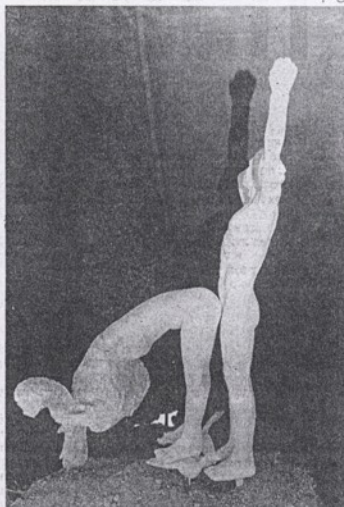
נגיעה גם אליהם.

מכל מוקד, שחו לא היה לנו, אבל נשם דוסיאן כן. כל הזמן,

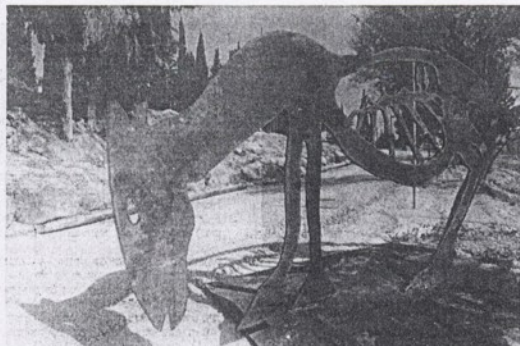
אכילס נצב, כפוח של מוריד הגשם, המסיר עליו שיטות תרועות

סטטוטוס מדרסילס. היה זה עינו שני מתחנכם, אבל מוריד

הגשם העליון הראה לו וולנו מי הבוס האמיתי: בזמן הלחני צפוי

מוטי מרדכי, "ששה ברוזים"

מנשה קדישמן, "סוף", תגורר מלדת, אוהל בתוכו חומר ובנובו טו

מחזיק / ערך ערך ,

אמנות ובידור בתל-חי

אמני תל-חי בתמונה קבוצתית ליד פסל האריה בסמטה פלמונית בתל-אביב

מאת תמי זילברג

73 אמנים יצגו את עבודותיהם ב"אירועי תל-חי '94", שאצר ד"ר גרעון עפרת. העבודות ירכזו תחת הכותרות "מקומות" והגליל ויהודיה, על כל הקונטציות ההיסטוריות, החזיר תיות והפוליסיות ערכניות, שמשמעות מצד רוח המלים הפשוט כביכול, "הגליל ויהודה". סדרה של אוהלים בגדלים שונים תאכלס את רוב העבודות. המערך הזה - ספק קרקס ספק מחנה עבודה - יארח במשך ארבעה ימים (20-24 בספטמבר) את הבאים, שיוכלו ליהנות גם מאירועי תרבות ובידור, ובהם הופעה של אחינועם ניני וגילי דור; הצגת נעמי של רובי שובל-פורת; מופע החברים של נחציה עם נחום הימן, שפצה באחרונה בקריירה יוונית, בסיועם של גליקריה ראניסה וחואן; ג'ז בחצר המוזיאון עם רוי כרמנס ועוד.

שונות מאוד הן הדרכים, שבהן בוחר כל אמן לבטא בעבודותיו את אמיותו בכל הק שור בנושא המוצג של האירועים. ביאנקה אש-גרשוני, למשל, תציג את היצירה בהציג שך לאריה השואג, שבה מחליף צב את מלך החיות. פנחס כהן-גן יציג פרויקט פעולה במחנה שלישי ביריחו 1994, בעקבות פעולה

אמנותית שביצע ביריחו בפברואר 1974. מנשה קרישמן יציג את נוף - תגזיר פלדה של אוהל ובתוכו חמור ובתוכו נוף. בנו, בן, יציג עבודה ללא שם, המורכבת משתי חלקים: האחד - כיפה עם ציורים בצבע, אדום, לבן, חום ושחור - צבעי העור האפשריים של הומר ספיינס עלי אדמות, והשני - בור חפור באר מה, שנעשה בהשראת בורות המים בישראל. ואק דאנו, שטרוד בענייני קברים, יציג את עבודתו, יעקב - משטח אבן של 6 x 6 מטרים, ועליו מכנה קבורה עשוי אלף ספרי קודש. ספ רים אלה היו מיועדים להיטמן באדמה, ודאנו אסף אותם, "ללת להם שימוש אחרון לפני הק בורה", כדבריו. לשאלה, מה יעשה בספרים אחרי התערוכה, הוא משיב: "אנסה להשתמש בהם שוב, אם יהיה בי רצון טוב לחזור לנשוא, או שאחזיר אותם למקום שממנו באו. אולי יש באמת משהו מסתורי, שאוסר עלינו לעשות דבר לא קדוש עם הספרים הללו".

קשה להימנע מתחושת האירוניה שבדברים, כאשר דאנו משתמש בספרים כחומר גלם לכי נייה, במסגרת תערוכה שאוצר גרעון עפרת, אשר החלטתו להציג את הספריה האומית שלנו בביאנלה של ונציה, הצליחה לעורר זעם לא קטן בקהיליית העוסקים באמנות בארץ.

עובדים בתל

אירוע תלחי 94 יהיה גרנדיוזי מקדמו, מגוון במיציגו, וקריץ לקופה ולמעט הרחב של הקהל החוגג - כפי שלא עשה מעולם

את השנינו הראסטי מחולל ד"ר גרעון עפרת, אוצר וחוקר אמנות, שכבר נתן דרור לדמיונו הפורה והמקורי בביאנלה בוונציה, עת ייבא לשם את החממה הענקית של אביטל גבע, עין-שמר. כמו שאז התריסה החממה כלפי הביתנים האחרים, ועוררה שאלות פילוסופיות כמו: מהי אמנות, עד היכן נמתחים גבולות היצירה, מה למלפפוני ענק ולפוסט-מודרניזם, כך הוא מתכוון לעולל לנו בחול המועד סוכות. אצל עפרת לא יהיו עוד מנומנסטים שמתייחסים לשטח ההר טעון הנוסטלגיה. אצלו לא יוזמנו להציג פסלים ידועי שם ולא יוקרנו מיתוסים הירואיים. שטח התל יגובב בעשרות אוהלים, קטנים וגדולים, שיכילו בקירבים מיצבים שונים ומשונים - בהתאם לגחמות האמן המוזמן. אביטל גבע יחזור לשטח עם גשם מלאכותי, אותו ימסיר ממעל בעזרת טפטפות, בלונים ענק ירחפו, ומאהלי מזון ירפרו את צמיגיו המתעבים מזלילת התגים הגדולה. שמונים אמנים ינסו למשוך את רכבת בני ישראל לאוהליהם הנטויים. אמני הגליל העליון יבואו גם הפעם לידי ביטוי מוחשי. יגאל מירון, איילת השחר, עסוק בבניית תחנת מימסר שתשר מהאנסנות שלה דרשיה בין ההתנחלויות בגולן לבין ההתנחלויות יהודה. טולי באומן ימשיך להטמין צפונות באבני הבולת, ודוד פיון, פאולסטה ואחרים חתומים כבר עכשיו על עשייה מרובה בשטח.

מעט מהמרובה, רק למען גירוי התיאבון, נביא להלן: משה מורל, אמן מיצגן חיפני, מציע לצופים אוהל עשוי כוכבים מנצנצים שבעיבורו מכונית שרד מפוארת, עטופה בגוף, ומוסיקה בוקעת מהרדיו שלה. אלדד זיו, ברחן בלתי-נלאה מערוץ 2, ייסד אוהל אירוטי שייקרא "אוהל הוונגה". קונרד ענק ירחף מעליו. דב אורנר, יצור, יכנה בדרכו והמתוחכמת מיצב של טלפונים אדומים, מהם יהיה ניתן להתקשר לפי מספרי התאריכים של מלחמות ישראל. אוהל אחד יוקדש למלחמות הגליל והיהודה דרך מיצבים ביזאריים של אמנים שונים. יהיה הרבה וידאו, מקרני שקופיות (חיים מאור ינציח דמויות שונות על יריעות האוהל), התייחסויות לציצ'ולינה ולחרר אוכל קיבוץ... כל מה שרק תוכלו להעלות בדעתכם.

בסוכות, כבר אפשר לנבא, יהיה לאן ללכת עם הוואטוטים. בעכו - פסטיבל אחר. עידהור - ביאנלה לפיסול. חיפה - פסטיבל סרטים. גם פסטיבל רוק אחרים, למי שהחמיצו את ערד וצמח. אבל אנחנו גוליק את העדות לתלחי, גם משום שהחסות, למרות הכל, נשאר קיבוצית, וגם בגלל שכרע לפחות זה נשמע הכי מעניין ומעורר. בולנו הולכי בתל.

קרני עסיעד

חום

ח

מספר לא קטן
בביצוע ו
הקיבוצית,
קיבוץ ובחלק
קהל קיבוץ

אחרים מהאי
לכתוב עליהם
כאלה הם כנסי
הקיבוצים, המ
רבות של בני
עשויות מרובים

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

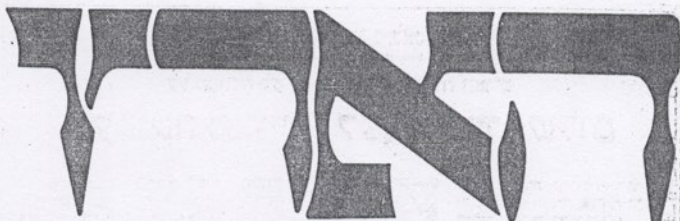
קיבוץ 400

קיבוץ 400

קיבוץ 400

ב-12
לי
האינו
הדב
נגו

קיבוץ 400 קיב

370 שקלים, יום חמישי ו' באדר התשנ"ד, 17 בפברואר 1994, VOL.76/22669
כול מע"מ, כאלה 3.20 שקלים

אירועי "תל חי" 94" באצירתו של גדעון עפרת יושא אופי של יריד

ד"ר גדעון עפרת, אוצר הביתן הישראלי
לי בביאנלה האחרונה בוונציה, יאצור את
אירועי "תל חי 94", שיערכו בחלל החדש
החם האמנויות הפלסטיות ומתחומים אחרים.
עפרת, שמינויו לתפקיד אושר כבר לפני
שנתיים, מביא אתו תפיסה חדשה שרר
אחרי "תל חי" אירוע רב-תחומי עם אופי
של יריד צבעוני. התפיסה הזאת שונה מזו
את שעמדה בבסיס האירועים הקודמים
בתל חי. שני האירועים הראשונים, "תל חי
1980" ו"תל חי 1983", היו אירועי פיסול
בטבע, באצירתו של אמנון ברזל, וזכו להד
שלח ציבורית ואמנותית. שני האירועים
הבאים, באצירת אוצר בלני, פלור באקסט,
היו מוצלחים פחות.
"בואו תל חי 1990" צצו כמה אירועים
של פיסול בטבע, כמו הביאנלה לפיסול
בבית הורד "אבן בגליל" במעלות, והשאלה
עלתה אם מוצדק להמשיך את האירוע
במתחומי הקודמת, אוצר עפרת. "אני
לא מאשר מהצבת פיסול בטבע כמסורת
רעיונית; הטבע "אוכל" את הפיסול".
הרעיון של עפרת להקים ביאנלה אירד
אסלאמית נודדת, שתתארח בפעם הראשון
נה בתל חי (רעיון דומה העלה בנוסח אולי
יוזם בבניין בישראל לפני כשנתיים), התק
בל ברכה במועצה לתרבות ואמנות, אבל
עפרת לא הצליח לקדם אותו לפסים מע
שיום. דמותו של האירוע בסטסמבר התג
בשה מתוך רצון "להראות את האמת של
האירוע - אמנים וצופים, רובם מאזור

השפלה, שכאם למקום לזמן מוגבל",
כדבריו.
האירועים של "החלום הלבן" ו"החלום
שבו הוא יתקיים - "משוה בין מחנה אוהד
ליום לקרקס" - ארבעה אוהלים ענקיים
מרכזיים ושורה של אוהלים קטנים יותר,
חלקם של אמנים יחידים. עפרת קושר את
האירועים למיצב, אופן ביטוי שכיח בפי
סול היום העוסק בכניסת האמנות למקום,
על פי רוב באורח זמני.
האירוע לא יתרחש תחת כותרת נוס
אית מרכזות, אבל אחד האוהלים הגדולים
יוקדש ל"גליל ויהודה", ו15 אמנים יציגו
בו מיצבים בנושא הזה. "המתח בין שני
המקומות המושגים האלה מעסיק אותי
כבר כמה שנים", אומר עפרת, "זה מתח
שהחל מימי בית ראשון, התחשף בשנות
ה-20 וקיבל משמעות פוליטית היום, כש
האפשרות לפנות מתנחלים מיהודה לגליל
עולה. הנושא טעון מאוד. באופן כוללני
מתקשרת הרוחניות ליהודה ולירושלים,
והאדמה לגליל".
בניגוד לאירועים קודמים, לא ישתתפו
הפעם אמנים מח"ל. עפרת סבור שהבאת
אמנים בעלי שם היא "נוצת טווס, התהדר
רות במשורר שלא שייך לנו. אנחנו לא במ
צב תרבותי אמין לעשות את זה. תל חי
לא מעניינת במיוחד את המערב".
עשרות אמנים כבר אישרו את השתת
פותם, וכמה בוקי שורץ, אסנת רבינוביץ,
צבי קנטור, דורית פלדמן, מיכאל סגן כהן,
אביטל גבע, תמר רבן ויעקב חפץ.
מגדר שפי

טלגורף

יום חמישי, ו' באדר תשנ"ד, 17 בפברואר 1994, גליון 188, המחיר 6 שקלים

ארכיון אמונת ציבורים ומדיה מוקדמת

תל חי כמחנה עבורה זמני

ד"ר גרעין עפרת, שאצר את החממה של אביטל גבע לכיאנלה של נצחיה ב'92, התמנה לאוצר האירועי תל חי '94 (פסול ומיגזג בטבע). אירועי תל חי מתקיימים מאז 1980 פעם בשלוש-ארבע שנים. הנושא שנבחר הפעם הוא, כצפוי אצל עפרת, מאוד ישראלי, "מקומות - הגליל ויהודה". עפרת פנה לכמאה אמני מוצב מקומיים להגיש הצעות, שמתוכן יבחר כ-50-60 מיצבים.

הכוונה היא שכל מוצב יכנה בשטח ויפורק בתום האירועים, מעט מה לא קלה לאמנים, שלא למלט ים אפשרות להוביל משאות כבדים ולרובם אין שטחי אחסון מתאימים. שיבוצם של המיצבים בנקודות יישוב או תעשייה ברחבי הארץ יכול לתרום להפצתה של אמנות מקורית ולחסוך חיפוש אחר פתרונות אחסון זמניים, הופך כיס עם הומן לקבועים. חבל שלא מומינים ראשי ערים או נציגים של מוסדות ציבור, מפעלי תעשייה או מנהלי חברות להתרשם מה עבודות בשטח.

ההחלטה למנות את עפרת לאוצר האירוע החמישי של תל חי עשויה להפחיד חיים ותוכן דירקטי ("נושאים טעונים בתרבות ובחבר" רה הישראלית") באירוע שהלך והתמוסס. יתרונו של הפרויקט, עד היום, היה בכך שעורר אמנים להיפגש, לנהל סוג של דיאלוג פתוח בטבע וליצור פסלים שחלקם מוצב היום בקמפוס של תל חי.

עפרת החליט שכמחנה לימים הראשונים של המדינה, יתקיימו האירועים בחללים אלטרנטיביים זמניים. יוקמו ארבעה אוהלי ענק (כ-300 מ"ר כל אחד) ועשרה אוהלי צבא נוספים שבהם ימוקמו המיצבים. "אני רואה בתל חי '94", הוא אומר, "מעין מחנה עבודה ארעי". למרות שיש לו כבר תוכנית ברורה, מה יוצג והיכן, נראה שעד ספטמבר (תג המוכות), תאריך היעד, יתחילו שינויים בהחלטות על פי התוצאות בשטח.

עפרת מקוה שהמחנה ההיסטורי שאיפין את הגליל ויהודה (מרד הגליל וקנא יהודה) יטעין את יצירות האמנים בנרדך ההיסטורי חשוב בהתפתחותו של העם היהודי בארצו.

מקביל ובהמשך לתזה שפיתח בהקשר לחממה של אביטל גבע, המעמידה את האמנות והחיים על מדרג אחד, תתרחש בשטח פעילות מגוונת: מפעלי מוסיקה, מחול ותיאטרון, יריד חקלאי, דוכנים למכירת תוצרת הגליל, תחרויות ספורט ועוד.

צופיה דקל

שמשון קריסטל
Shimshon Crystal

COMMUNICATIONS

יחסי ציבור • ארועים • הפקות

שמעון התרסי 21 ת-א 62492
21 Shimon Hatarsi Tel-Aviv

טל (972)-3-6051825
פקס (972)-3-6048749

גיליון 699, יום שישי, 18.2.1994, המהיר 2 ש"ח

ידיעות אחרונות

Public Art and Early Media Archive

בחירות / בהקלטות / בדפוס / בצילומים / באוויר / דורית חכים

חודעת לתקשורת

גדעון עפרת

המנהל לאוצר אירועי הפיסול הסביבתי בתל חי השנה, שיתקיימו בחול המועד סוכות, במתכונת שונה מבעבר: לא עוד פיסול בטבע, אלא מיצבים שיוחזרו לאמנים בתום התצוגה. השנה ישתתפו רק אמנים ישראלים, כ-50 במספר (כפול

ממספר המשתתפים באירוע האחרון, לפני ארבע שנים), בהם צביקה קני' טור, בוקי שוורץ, מיכאל סגן כהן, דוד טרסקובר, אלדד זיו והפרסומאי שוני ריבנאי, שיציגו את מיצביהם באוהל ענק ובאוהלים אישיים. עפרת מתכנן להקים גם דוכנים של הקלאים מהאזור, שבהם יציגו את תוצרתם החלקאית, ואכילס גבע יקים גם הוא סוככת ענק. חידוש נוסף הוא משחק כרוסל בין הפועל גליל עליון והי פועל ירושלים, שאמור להשתלב בנושא המרכזי: המתח ההיסטורי בין הגליל ליהודה.

שמשון קריסטל
Shimshon Crystal

COMMUNICATIONS

יחסי ציבור • ארועים • הפקות

שמעון חתרסי 21 ת-א 62492
21 Shimon Hatarsi Tel-Aviv

טל (972)-3-6051825
פקס (972)-3-6048749

דבר

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

דבר יום חמישי'ו באדר תשנ"ד 2.94 17 גליון 21179

א

ARTLAB
FOR PUBLIC ART

תל חי: מתנה עבודה ארעי

ד"ר גרעון עופרת יהיה אוצר אירועי תל חי 1994, שיתקיימו בין ה-20 ל-24 בספטמבר. האירועים יתמקרו בנושא "מקומות, הגליל והיהודה". מאה אמני מוצב התבקשו להעביר לעופרת את הצעותיהם, מתוכם ייבחרו בין 50 ל-60 אמנים ישראלים שיציגו את עבודותיהם. בניגוד לעבר, אומר עופרת האירועים השנה יהיו "מעין מתנה עבודה ארעי, כשבסיומו של הארוע יפורקו המיצבים וישונו ליוצריהם". ובהתאמה להגדרת "מתנה עבודה", ובהמשך לקביעת הנושא "הגליל והיהודה" וביטוי לאורך ההסטוריה, יתרחשו האירועים במאהל שיהיו בו ארבעה אהלי ענק ועשרה אהלים צבאיים. בנוסף ייערכו במקום מופעי מוסיקה וזמר, מחול ותיאטרון וכן יריד חקלאי, דוכני מכירה ותחרויות ספורט.

הודעה לתקשורת

יום ב', כ"א באייר תשנ"ד, 2.5.94

מעריב

היום

"משה"

ארכיון אמנות יבורית ומדיית בתל-חי

בספטמבר
השנה יוצב
"משה" של
בוריס שץ
בתל-חי.

האמן
הירושלמי
אמברוזיו

מכין בימים
אלה מודל
של הפסל,

המצוי
ברשותה של
זהרה, בתו

של האמן.
העותק יוגדל
לנובה של 2

מטרים,
והפסל יוצב
ליד "האריה

השואג" של
מלניקוב.

Art and Early Modern Archive

על החשומר

ציורי הגליל משנות העשרים

במסגרת "אירועי תליחי '94", אשר ייפתחו ב־20 ספטמבר 1994, תיפתח תערוכה היסטורית, "הגליליה" – הגליל באמנות הארצישראלית. בתערוכה יוצגו לראשונה לציבור עבודות משנות העשרים ואילך, של מיטב ציירי ארץ ישראל, אשר פקדו את הגליל בשנים 1924-25.

נחום גוטמן

בין הציירים שעבודותיהם יוצגו בתערוכה: נחום גוטמן, משה קסטל, ישראל פלדי, משה מוקרי, אביגדור סטימצקי, מרדכי לבנון, שמשון הולצמן, מנחם שמי, לודויג בלוס, ראובן רובין, יצחק פרנקל, חיים גליקסברג, אברהם מלניקוב ואחרים. תערוכת "הגליליה" מהווה הודמנות מיוחדת במינה לאוהבי האמנות הישראלית, לראות ריכוז כה גדול, של ציור ישראלי במיטבו.

דבר

דבר יום חמישי ז' בתמוז תשנ"ד 16.6.94 גליון 278

עכשיו

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

הגליל באמנות

"הגלילה", תערוכה הסטורית שתציג את הגליל באמנות הישראלית, תיערך במסגרת אירועי תל חי שיפתחו ב-20 בספטמבר. בתערוכה יוצגו עבודות משנותה עשרים ואילך, ביניהם נחום גוטמן, לודוויג בלום, מנחם שמי, יצחק פרנקל, אביגדור סטימצקי, ישראל פלרי, משה קסטל ועוד. העבודות הושאלו ממוזיאונים ומאוספים פרטיים.

חדש חיפה והצפון

גיליון מס' 614 16.6.1994

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

לראשונה: תערוכה היסטורית של ציורי הגליל, משנות העשרים

פלדי, משה מוקדי, אביגדור סטימצקי, מרדכי לבנון, שמשון הולצמן, מנחם שמי, לודיג בלום, ראובן רובין, יצחק פרנקל, חיים גליקסברג, אברהם מלניקוב ואחרים. העבודות לתערוכה הושאלו ממיטב המוזיאונים בארץ, ומאוספים פרטיים. תערוכת "הגלילה" מהווה הזדמנות מיוחדת במינה, לאוהבי האמנות הישראלית לראות ריכוז כה גדול של ציור ישראלי במיטבו.

במסגרת "אירועי תל חי '94" אשר יפתח ב-20 בספטמבר, תיפתח תערוכה היסטורית "הגלילה" - הגליל באמנות הארצישראלית בתערוכה יוצגו, לראשונה לציבור, עבודות משנות העשרים ואילך, של מיטב ציירי ארץ ישראל, אשר פקדו את הגליל בשנים 1924-25.

בין הציירים שעבודותיהם יוצגו בתערוכה נמצאים: נחום גוטמן, משה קסטל, ישראל

עפרת. מצמון תיפוח

הנה הכולמוס הבא. גדעון

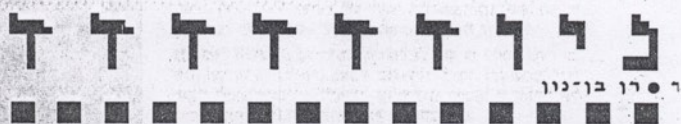
עפרת יאצור את אירועי תל חי
שיעסקו בנושא "הגלול ויהודה"
ויתקיימו בחול המועד סוכות
בתוך מחנה אוהלים ענקי. ישתתפו
כ-70 אמנים, ביניהם דני קרוון,
מנחם כהן, גי' טיש, טישוני, דוד
טרטקובר, ג'ים מוריס, דרורה
דומיני, מיליפיצ'ר, אביטל גבע,
מיכאל סג"ר, דניאל זק.
האירועים יכללו גם יריד חקלאי,
תחרויות ספורט ומופעי מחול,
מוזיקה ובידור.

מס / נ"ל

ישי, 17/6/94

תכל-אביב

עיתון

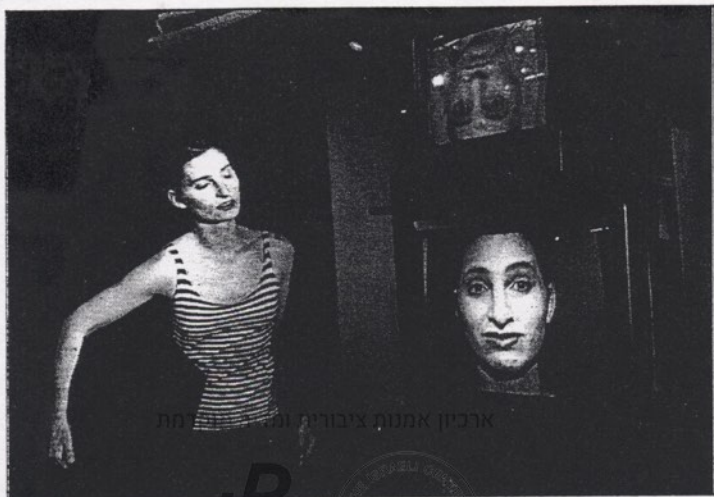
ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

IP

דני קרוון, סנחם בוקיגן, אביטל גבע, משה גרשוני, מיכאל סגרבוק, דוד טרמקוב, מנחם מנחם, דרורה דומיני, טילים רנצר, דניאל זק ישתתפו במיצבים באירועי תל חי '94 שיתקיימו בחול המועד סוכות.

Public Art Archive

ארכיון אמנות איבריט ומינימום

מולטימדיה על הבמה. ענת בן-דוד

המוכּע שינחח את אירועי תל-חי

קוּגֶרֶט עֹרֶב, על התנועה הפלסטיים ואקוסטיים, הפנים אל החושים ואל הרמיון. בן-דוד מציגה על הבמה שילוב של אמנויות חזותיות ואמנויות במה בשפה חדשה, הממוזגת תנועה, צליל, צורה, צבע, אור ומשחק.

לדברי האמנית, היא מושפעת מעבודותיהם של אמני המולטימדיה האמריקני בוב ווילסון (ניו-יורק) מאוסט מדיק את האנדרטות, לורי אנדרסון וברוס נאומן, (אמן פלסטי, העוסק בוידאוראט). "המוכּע מבוסס על סיפורו של נרקיס בתינוקת גיה היוונית, אבל הוא התרחק מאוד מהמקור", מעידה בן-דוד.

"מדובר כאן באמצעי תקשורת מורכבים, מנסות מבטו של האדם, הרואה את השתקפותו בטלוויזיה - ומגיב. דמותי משתקפת בכל אמצעי התקשורת על הבמה, לפעמים מגיעה, לפעמים יפהפה. פירקתי את עצמי לגורמים, זה שנקרא - פיצול אישיות לצורך המופע".

מאת מיקי טימן Media Archive

מופע המולטימדיה The End של ענת בן-דוד נבחר לפתוח את אירועי תל-חי בחודש ספטמבר.

גדעון עפרת, העומד בראש אירועי תל-חי, ראה את המופע של בן-דוד, בוגרת בית הספר לתיאטרון חזותי בירושלים, כשהופיעה לא מכבר על במת סוזן דלל ובתיאטרון הבמה בירושלים.

בימים אלה מועלה המופע בפסטיבל לתיאטרון חזותי, המתקיים בעיר איזפורט שבגרמניה (ולשעבר המזרחית).

במופע, האורך 42 דקות, מככבים שלוש טלוויזיות: שני מסכי הקרנה גדולים: מצלמה, המצלמת את הקהל בזמן אמת; וכן ארבעה סרטים של ענת, המורקנים בו זמנית ומקיימים דיאלוג ביניהם. עוד מקרנים סרטים מהסרט שיר אשיר בגשם ומהסרט העתידי בלייך ראנר.

המופע, שאינו משועבר לסיפור או קו עלילה

מהרגע הראשון ידענו שבתל-חי 94 נעסוק באנרגיה ובקסם שמעל ומעבר למיצבים ולאמנות, ומשנפל הפור על חג הסוכות, הבנו שלא באירועי תל-חי העניין, אלא בחגיגות: חג אסיף, וטיולי המוני בית-ישראל, וחגיגה רבתי של אמנים באוהלים, והעיקר – כיף טהור, פרוע ובלתי-מהול

אמנות נטתה אוהלה

ארכיון אמנות ציבורית יחיד מוכרז

פנחס כהן-גן, פעולה במחנה הפליטים בירחו. 10.2.74

גדעון עפרת

כר שנתיים שאנחנו מדברים על האירוע הזה. קראנו לו "תל-חי 92", אחר-כך החלטנו ל"תל-חי 93", ועכשיו, סופי, "תל-חי 94". עוד מעט, בין ה-20 ל-24 לספטמבר הקרוב: מהרגע הראשון, הכטחתי לאורחי מהצפון (ובן אילן, הוא רגל'ה, יגאל מירון ורוד סייף), ש"הפעם זה חייב להיות אחרת". כי עם כל הכבוד למייסדים, קודמי בתפקיד, גלגולו החמישי של "תל-חי" נראה זקוק להנשמה בחולה, לא פחות משנוקק להחלפת רם ולהשתלת איברים.

הרבה מים זרמו ברו, והרבה רגים סוגנו ב"ג על הדף, עד שיצאנו לדרך. מהרגע הראשון ידענו, שהאתגר הגדול מכל הוא להחזיר את העם לאירועי תל-חי. אבל איך, לעזאזל, מחברים אירוע בעל אויף אנגנרדי עם פופולריות? מהרגע הראשון עלו מושגים כמו קרקס, יריד, "מקום שתענוג להיות בו", וכו'. ומשהורדנו בעל-כורחנו מרעיון המיצבים האירואסיאניים בקרונות, הבנו שמצאנו את הנוסחה: ספק-מנהל-עבודות, ספק-מנהל-קרקס, ספק-יריד, ספק-חגיגה של אמנים נודדים. כך או אחרת, מאול ענק, אנדרלמוסיה של אוהלים שונים ומשונים. נגד עינינו ראינו הרבה צבע, הרבה רעש, דחיסות גבוהה של אירועים רבי-חשיים. "את המסעדה נמקם באמצע, בין האוהלים", אמרתי, "וכן, גם את דוכני-המכירות, את הלונה-פארק, את סרנאות-הציוד, את בלוגיה-הפרסומות הגדולים, את מאות תרני-

מי הוזמן להציג?

מי שהוזמן הוא כל מי ששלח ידו (ולמיטב הכרתנו) במדיום המיצב. כאלה שהציגו כבר ו/או כאלה שטרם הציגו באירועי תל-חי מהעבר. נבחר: לא כל פסל, ודאי לא כל צייר. הקפרנו להזמין אותם פסלים וציירים שהתנסו בשנים האחרונות בהצבה מרחבית של אובייקטים. הוזמנו את המוכרים והמהוללים שבחבורה, אך גם את הנחבאים אל הכלים או הפועלים (מרצון או מאירצון) במחשכים, ואפילו את אלה העושים בשטח-ההפך שבין האמנות הפלסטית לאמנויות מרחביות שכנות (תפאורה למשל, ואפילו פירסומאות). הופתענו מההיענות הגדולה. לא הופתענו מהסרבות השולית. לוותר על האקסלוסיביות יש מחיר. למותר לציין שמספר כמו שבועים אמנים, מחייב רמות שונות. אבל לואת היסכנו כבר בבינאלות הגדולות הבינלאומיות של העשורים האחרונים.

לאן נעלמו הבינלאומיים?

למחרת לעיר, ואמנותם עמם. אפשר אפוא, שכל אוהל הוא יחידת מסתור של אמנות מפני טבע.

תל-חי כמקומות אחרים

שני אוהלי-קרקס גדולים יוצבו במרכז עשרות האוהלים הקטנים יותר של "תל-חי 94". באוהל האחד 17 מיצבים בשני 12. "מקומות" הוא נושא האוהל האחד. "הגליל ויהודה" הוא כותרת האוהל השני. "מקומות", כי כל מיצב יכול להיות חלק מנטלי, בה במידה שרשאי להיות חלק חושי. הוא עשוי להיות ייצוגי מופשט, מטאפורי, או כל דבר אחר. כשאנו אומרים "מקומות", אנו פותחים

הדשא של השכן

כפר גלעדי

רק בזכות הערכים שהיקנו אנשי "השומר" והנחילו לדורות הבאים, הפך דור המייסדים של כפר גלעדי את היישוב הזה לאימפריה של היום

כאשר באתי לכפר גלעדי לפני 60 שנה, היה זה קיבוץ קטן של 90 חברים. האוכלוסיה התחלקה אז לשלושה סוגים: ותיקים אנשי השומר, חברי תנועת נצ"ח מלטביה שבאו מקיבוץ טבריה בשנת 1932, והשכבה השלישית – הקבוצה שלי, גם הם אנשי נצ"ח, שהגיעו מאוחר יותר ישר מלטביה.

היתה זאת קבוצת צעירים בני 19-20, בעוד שהוותיקים, השומרים, היו בני 40-50, ובעינינו, הצעירים, נחשבו לעתיקים-עתיקים. הם באו לכפר גלעדי בשנת 1916 עם משפחותיהם, והתיישבו על הגבעה הזו, שהיתה מכוסה אבנים וטרשים.

היום, אחרי 60 שנה, אני שואל את עצמי איך היה שמקבוצת "השומר" שבאה למקום שומם כל כך, עם שניים עד שלושה ילדים למשפחה, קמה האימפריה של כפר גלעדי. איך הצליחו אנשי "השומר" להקנות לצעירים את הרצון להמשיך לבנות את הנקודה?

נכון שגם מי שבא מאוחר יותר, תרם את חלקו, כי אנשי טבריה הגדילו את המשק, היו משכילים יותר, לרוב מבתי עשירים. לעומתם, הוותיקים יוא, משפחות פשוטות, ולא היו משכילים. אלא שהם ידעו מה הם רוצים ומה נכון, ואת זה העבירו הלאה, לצעירים.

בראש ובראשונה שמו דגש על ביטחון והגנה עצמית, מפני שהיו חברי ארגון "השומר". אבל מעבר לכך, ידעו להקנות ערכים של קיבוץ, של חברה שיתופית על כל השוני שבה, לעומת החברה היהודית האחרת בארץ.

העדר העיסוק שהוותיקים היקנו, היה של בניית חברה עצמאית מבחינה כלכלית, שלא תהיה תלויה בחסדי מוסדות וארגונים בארץ ובחול. כמושגים שלהם, המשק הקולא היה העיקר, ופרנסתם העיקרית היתה על עיבוד הקרקעות שמתחת לגבעה, באמצעים

ארכיון אמנות אכורית ומדיה מונדמת

Public Art and Early Media Archive

חברי תנועת נצ"ח מלטביה, שבאו מקיבוץ טבריה, מצטרפים לאנשי "השומר" בכפר גלעדי. 1932

ההוצאות של קופת הקיבוץ גדלות. אם זכרוננו אינו מטעני, היה מרובר על סגירת הבוטיק ופתיחת אלטרנטיבה במחסר-הבגדים. אני פונה לכל האחראים לכך בכל לשון של בקשה – אנא, החזירו לנו את "פינת המציאות", בכדי להקל על כולנו.

שפרה מלצר

מרום גורן

מה כבר ביקשנו חוץ מכביש ראוי, ללא חשש מהפתעות בסיבוב? אז אם לא תפעלו בנדון, נשרוף תימועדון

בכלל, ואנשי אמנות מתל אביב ולא רק מנהיגים, אהבו לבוא ולהתארח בכפר גלעדי. שחקני "הבימה" נהגו לבוא עם הצגות, וכן התקיימו בקיבוץ כינוסים מרעיים רבים.

במשך הזמן, נבנה המשק והתפתח, גם בזכות החברים הצעירים שהביאו אתם ידע והשכלה. הרפת גדלה לאחר שהוכנס הגזע ההולנדי, והיא הצליחה יותר מרפתות אחרות בארץ. הצעירים אי הכניסו טכנולוגיה, אמצעי ייצור מודרניים, טרקטורים, משאיות ומכוניות. עם זאת, אין ספק שהערכים שהיקנו הוותיקים, והישו את התפתחות המשק.

ישראל לוין

יפתח

משכורת, עבודתם היא הרבר החשוב ביותר בחייהם, כי העבודה בונה את המשק, והמשק הוא הבסיס לקיום ההתיישבות במקום.

גם הגשים עברו בענפי משק ובשירותים, מבוקר עד לילה. היה קרול ורברלר למשל, הקימה את הלול הראשון, שהתבסס כולו על עבודת כפיים. היא היתה סוחבת כל היום פחים עם מזון ללול, ואוספת בדיה את הביצים. קיילה גלעד, אלמנתו של ישראל גלעד, הקימה את המחלבה. היו מביאים אליה את החלב, והיא הפכה אותו לגבינות ולשמנת. זהה אוסישקין וטובה פורטוגלי עברו ללא לאות ובתנאים קשים, עם הילדים ובני הנוער, ויודיות דורביין, שעבדה במטבח מבוקר עד לילה, לימדה את הצעירים לבשל ממעט המצרכים שהיו ברשותה.

אבל לא רק בשטח המשקי היתה התמסרותם של הוותיקים מוחלטת. לא פחות חשוב היה להם לבנות

הפסוקים שבהם נזכר שם המלך, והקצו רפת חלב. נחם הורביץ הביא פרות מובחרות מרמשק וביירות, שהיו את הבסיס לרפת. את מעט הילדים שלהם, לימדו להיות חקלאים. הם שלחו אותם ללמוד בבתי ספר חקלאיים, "כדורי" או "מקוה ישראל".

הריחוק מהערים והדרכים הכשוכשות היוו מכשול רציני בשיווק התוצרת. לפיכך, פיתחו קשרים חברתיים ומשקיים עם ערביי הסביבה, וקשרו עימם יחסים קרובים. כך, הפכו הערבים לקונים הראשונים של מעט התוצרת שהיתה להם. הם, מצידם, כיבדו את הערבים, ולימדו אותנו, הצעירים, שערבי הוא לא רק אויב, אלא קרם כל בן אדם, שיש להתייחס אליו בכבוד. הם נהגו להזמין את שכניהם אלה לאכול בחדר האוכל עם החברים, ולעתים, גם ללון בחדריהם בלילה. הערך הראשון שלמדנו מהותיקים היה מוסר עבודה. למדנו, שלמרות שאנשים אינם מקבלים

החברות של אל סטוק, וזאת את חקלאיהם של רוסיה הסובייטית. לפיכך, קיימו ביניהם ערכים של שוויון, לא רק באוכל, אלא גם בביגוד. ולמרות הרעיונות הסוציאליסטים, לא פסחו על מורשת היהדות. הם חגגו את כל החגים היהודיים בכונה ובהקפדה, כולל טקסי בר מצווה, אותם העשירו במסורת מקומית מיוחדת. הם היקנו לצעירים את ההרגשה, שפה היא נחלת אבותינו, וכי אלה ישבו פה והתקיימו מהאדמה הזאת.

הם גם פיתחו אהבה רבה לסביבה, לטבע, וכל עץ ופרח היו יקרים לליבם. אותנו ואת הילדים לימדו להכיר את הסביבה ולאהוב אותה, הדביקו אותנו בתקווה שכפר גלעדי תגדל ותשמש יסוד חשוב לפיתוח הארץ והאמינו שפה יקום ישוב גדול, שיבטיח כי הגליל העליון לא יילקח מאיתנו על ידי הממשלות הזרות.

הם גם טרחו לשמור על קשר עם היישוב בארץ

אנא, החזירו לנו את הבוטיק, כי מאז שסגרנו אותו, הפכה כל קנייה של זוג תחתונים או גרביים לפרויקט מסובך

ברצוני להפנות את תשומת ליבכם לעניין חיסולו של הבוטיק. אמנם כבר נכתב על כך בעבר בעלון, אך בפועל, לא נעשה דבר.

הבוטיק שירת קהל יעד שהוא כמעט כל הציבור ולמעט אולי כמה בעלי רכב צמוד...), שעבורו קניות פשוטות של לבנים, גרביים, מצעים וכו' – יהפכו קתה לפרויקט מסובך. האלטרנטיבה כיום היא קרית שמונה או הקיבוצים בסביבה בעלי המתפרות, שפתוחים לצעורנו רק בשעות העבודה (למעט מתפרת עמיד). התוצאה המיידית היא לקיחת רכב בשעות העבודה, וכך, הולכות לאיבוד שעות עבודה יקרות, וגם

השביל המקומי שלנו ממשיך להיות שומם ונטוש, חסר כל סקופ אמיתי או רכילות עסיסית. לכן, עברתי לערוץ אחר, והפעם, לכביש גולד'גונן, אשר סגור בפנינו כמעט שנה ואינו מראה סימנים של גזירת סרט בעת הקרובה. וככה, אנו ממשכים לנסוע לנאות מרכזי דרך ראש פינה, לגונן דרך גדות, לחר וגיא דרך הבניאס, ועוד מיני הארכות דרך למיניהן. היו גם כאלה שעשו "הבה נתחכמה לו", ניסו בכל זאת לברוק אם מתקדם משהו בכביש המשופץ, ונאלצו לעסוק בסיקול סלעים, או לחזור את כל הדרך חזרה.

ולנו לא נותר אלא לשאול את האחראים לכל הסתבת הזאת: תגידו, מה כבר ביקשנו? כולה רצינו כביש ללא מהמורות, שניתן יהיה לנסוע עליו בביטחה וללא חשש מהפתעות בסיבובים.

מכאן שלוחה בקשה לנוגעים בדבר: אם לא תעשו משהו בנידון, נשרוף ת'מועדון.

או כיון אמנות ציבורית ומדיה מקומית

עינת לב-ארי

Public Art and Early Media Archive

סדנאות הרגליה והקניית הרגלי גל/נה נכונה

הקל מאי

יחד 45 ק"ג

3-5 שבועות

הקל מאי

יחד 200 ק"ג

8-10 חודשים

הקל מאי

יחד 190 ק"ג

1/23 שנה

הקל מאי

יחד 135 ק"ג

3-5 חודשים

הקל מאי

יחד 200 ק"ג

בשנה האחרונה

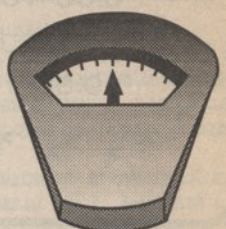
ארגון והנחית קבוצות הרזיה בקיבוצים ומושבים

חוגים פעילים בקרית שמונה, קצרין, כרמיאל

וקיבוצים באזור

ייעוץ והדרכה אישיים (הקל קהל זכר אזור הצפון וגאמא אלפא) • הרצאה מכירג מוצרי דיאלוג לאסדיים ומאזני שקילה

טלפון: 06-902020 • פקס: 949216 • ביפר: 022666-177 מנוי 38021 - לב-ארי גדעון

גרעון עפרת, תעשה טובה לעצמך

ד"ר עפרת אוצר את "תל חי" הקרובה ומגדח את ביאנלת "עין הוד". מאיר אהרונסון מזכיר לו עובדות אחדות

בניליון האחרון של "אריבע על חש"י", ירחוקידיע בתחום הציוני והמסיל, כתב דיר גרעון עפרת מאמר ראשון בסדרה, בו הוא טוען, מתוך ומסביר את עמדתו בעניין "אריבע על חי" הקרוב, כמור, "תל חי", אנטו מסב, התחיל לפני שנים כיוזמת ובצבירת ממנו ברזל - ולמחר שנים בן "תל חי" נאכס על חייו, יוצאת השנה העריכה, כשעמדת הוא האצור.

הפעילות האנטונית לא נרדמה כאשר "תל חי" נאכס בקשיים, ולכן טבעי שמאמרו הראשון של עפרת מוקדש ל"מ" צריך את תל חי" המסקנה הראשית של עפרת: "הטבע" "ראאנטו" לא מתחברים יותר. אנטו צורים אורגניס.

כמה חכם. איוו אכתנה דקה. רק מה, מאוחרת. רבים כבר הגיעו למסקנה זו, וזונה בא עפרת "מגלה" אותה מחדש. אבל, עפרת לא מסתפק בכך, והוא חייב גם לשלול את המתחרים הפוטנציאליים: "נשאיר אפוא את אנטו ונטבע לצאצאיה הממוריס של תל חי, קיר - לאלה שהחלו פגעים מיטל אבן במעלות, ולאחר שהחלו מחקרים פסלים תחת עצי וית בעין הוד, נאחז לזמן הצלחה, כמובן, אך לא נסכין עוד לאנטוהו של אנטו טבע".

כלומר, אנטו, כמיל חי, לא נסכין כי אנטו חששים ואלה, האחרים, עוד טועים בעבר. עד כאן דיר עפרת. לשונו מליצית ("לא נסכין") הוא איוו מגלה לקורא מה נאמר על ידי המערכת של "עין הוד", עם ייסוד הביאנלה שם. את הביאנלה ב"עין הוד" יזמתי ב-1990 עם קבוצת חברים שהאמינו, כי אין יותר צורך ויכולת לחבר את "ראאנטו" ל"הטבע" מסקנה אחת. אין יותר "אמנות-טבע" כמיישם לא עיקרו של איוו ודיכוי, אלא הנמדתם של השניים אחד ליד השני, ועיבוד וייצוג של כל אחד מהם. כמובן הביאנלה הראשונה, ששילוחי עפרת, כתוב "תל חי" התייחסות אל השטח כאל חלל מדיאני רגיל, לדעמי, זו חמישה קבוצת אחת של האמנות המוצבת בטבע. המישה שאננה רואה את האמנות משתלחת בקבוצה כמציאת או כהתבוננות בייצוג ניגוד המור לטבע.

מאיר אהרונסון

עבודה של מוסי מורדו, מתוך "עין הוד", 90.

ובביאנלה השנייה, ב-1992, נכתב בקטלוג: "זהו ניסיון אל להתייב כלל בפעולה הטבע. רק הצבת פסלים והתייחסות אל הגרזין כמגדיר. הפעם בהחלטה שרירותיות, כמו כל החלטה בטווח המאדור, אבל מתוך ניסיון לקיים המשכיות ושכלול, נוספו מספר קירות... למסן באופן ברור יותר את חשיבות המדור המיניס בקיום בחוריהם מסע מקורין אלטרנטיבה לחלל תצוגה. הלטנו, אם כן, אל הטבע כמקום שבו מוצגות עבודות. הטבע בנה לנו מדיאן.

או מה, דיר עפרת, אתה מספר לנו על "טבע" "ראאנטו" אתה "מגלה" את "עין הוד" אתה מתעלם מהמקום הכתוב, שילוח את הביאנלה הראשונה ב"עין הוד" לזמן אולי אתה חושש מ"עין הוד", שמתקיימת באותו זמן שבו תיקימו אירועי "תל חי" חבל, אין טעם לעשות דברים ועבודות של הולדת. תעשה אתה את "תל חי", תעשה אפילו הסטה נוספת בנוציה, תעשה כל מה שאננה שראד "לא טבע", אבל, אל תעזוב את העמדות של וולטר. או מאחל לך ולחריצתי "תל חי" הצלחה. אני מאחל לך גם הצלחה בנוציה 95, בביתן הישראלי שאננה האצור שלו. אני רק סתובל שאדם ברזך מועד: שלא תציג בנוציה 95 אנשים ישראליים שהולכו לעולמם.

גילומים: ירון קמינסקי

"שאלתי את עצמי, מה אני, סבלו עזרת"

Public Art and Early Media Archive

**גדעון עפרת, האיש שעלח את החממה של אביסל גבע
לביאנלה בונציה, יאצור את אירועי האמנות שיתקיימו
בחול המועד סוכות בחל חי. אפרת לא מסתיר את הסתייגותו
מהתצוגות הקודמות שנערכו שם ("זה הפך לאירוע קצת
נודניקני"), ומבטיח עניין גם לעירוניים
מהמרכז שיצבינו עד שם**

**הקוצים
והחום**

את האירועים השנה, מקווים בוועדת המארגנת של
חל חי, יציל מנגיסה מתמשכת עפרת, הנחשב
לאוצר ציבורי ופעלתן.

בתחילה הוא התכוון בכלל לסרב לקבל את חל
החי. היתה לו ביקורת קשה על אירועי חל חי וה
אירועים האחרים, הוא לא מסתיר אותה. "אירועים של
אמנות בטבע נראה כרעיון שאבד עליו הכלל
הועבר הפיזיולוגי והרעיוני לא הבדיל את חל חי
בזר, שהביאו עשרות אלפים אל השמש הקופחת,
שיריבו מאבק אחת לשנייה. המניה כבר לא היתה
המרכז, קרי חל אביב, לא ינק מתל חי. זה הפך
לאירוע קצת נודניקני. האיריאה היתה מוטנסית
ליות לזר מדיטטיביות. הפעם האירועה חל
חי אירועים שאבד הכלי פלור בק ב-91")

השאיפה טעם רע באזור.
הוא כדי להתלבטיות אם לקבל או לא את התפי
קרי גישה עפרת לחשוב מה צריכה להיות מטרת
האירועים. מסקנתו היתה שהם צריכים לברוק

נעמי סימך-מוב

50 אוהלים של 70 אמנים יוקמו באירועי
האמנות והחל שנתיים בחל חי. שיערכו בחל
האירועים מנסה "שנה נבחרת", מנסה זאת ברוך
עפרת, אוצר האירועים, שנה הודיע, כמעט
השנייה, לאוצר הישראלי של הבאנלה בונציה
שתייער בקרן הבא.

מסורת חל חי, שיעירה פיסול בטבע, התחילה
ב-1980. אנטון ברול היה הדגה הדיווח שלה והוא
גם אוצר את האירועים בשנים הראשונות, שבו
צב מנסה שיישמן את האקליפטוסים בתבל
והודו בשנים הקודמות, ב-91, החל מנסה שלא
הגיע לחל חי. בניגודים גם התחילו לערוך איר
עם דומים בצפון, ובהם הבאנלה לפיסול בחורשת
עצי חיות שליד עין חור, שמתקיימת השנה באזור
שבוע שבו מתקיימים אירועי חל חי, והביאנלה
לפיסול באבן שנערכת אחת לשנתיים במעלות.

22.7.94 צומת השדרה

זה היה המסע היחיד שהיו בו דמיון והקו, אני רחית את החמטת מתקבלת כאקט הירואי, כפי שלא התקבל אף כיתו ישראלי מעולם, עפרון מניגן נגן קבלות בירחון פלאש ארט, מגוון אמנות אירועי חשבו, הופעה לפני בודישים כתבה מוכרת עם מפרצת, שער שחוריה לחמטת נבע עומד לבנות מפרצת, אסטרטגיה חמטת נוספת בשיתוף עם האוניברסיטה העברית, כי תכונה חמטת כמדיאן לאמנות כעבודת של בולטיטור, אמריקאי, נבע דומה אל יפן.

רעיון חמטת האהלים, הוא מספר, נגוד מרעיון אחר שלו, גרנדיוזי למדי: לפני כשנה מנה במסכת למרוד לאמנות פלסטית של המועצה לתרבות האמנות, הוציע להקים ביאנלה של איראנסית, שבה יקבלו האמנים מגורנים, הביאנלה תתחיל בתל חי ותעבור כל שנתיים ממקום אחר לאחר על קו השבר המור אפריקני, כך תגורר הביאנלה בין ארצות, מדינות, וינסולווי, מולדי, המורח והיכון ופרסיו, 'רצות' ביאנלה שתחפש קווים משותפים, תרבותיים, כלכליים ומצויולוגיים בין הציגות שער הסו האיראנסית, הכוונה היתה לא לשחק את המערב אלא לפרוץ אופק המזרח ואפשר הבולב של המערב, מניח במסכת לשרת המער והי אמנותיות והיא לא עמדת.

בין 50 האהלים שיוקמו בארץ ייכללו הני אהלים גדולים בשטח של כ-500 מ"ר, אהלים הני אהלים המשמשים את גדולי, אהלי שירים שאמנים יבנו לעצמם, אהלי גדולי, שיקמו בדואים, אהלי איראני, שיקמו קבוצת אנשים מהיישוב כליל אהלים משמי ארום של מניח רייכמן, בתוך המאהל יהיו רוכנים של הקיבוצים, שימכור את תוצרתם, פרסומות ענק ולונה פארק, 'מה שיותר רחוק ורעוע', אמר עשרת, לא מענינים אותי שלות תרבותיות ורעועים אתמסכים, אירוע הפ' פלטים ואחר כך שופת אתם, ובמחלק אירועים אחרים ימשיך אביטל נבע על המאהל גשם מלאכותי.

שני אירועים נוספים שיתקיימו בתל חי הם מהסוג היותר תרבותי, מכי שהיה אמר עשרת: תערוכה של אמנים שציינו בשנות העשרים את

לשק ולעורר את העיסוק העכשווי בפיסול, הוא מצא שהפיסול כיום טמור, כלומר מתרחש בתוך הבתים ולא תחת כיפת השמיים בטולווי, ובניקיון נוטה לשימוש רב בווריאטו 'התמונה הבלוטת מכר יורד של הפיסול היום היא שהיא מיצגי, כלומר, האמנים בוניה מכירות, בדיקתי את עצמי היטב מכי הלך ביקורים בביאנלות למיניהן, ואם אני מרוחק בכלל למשהו, זה למיציבים: מסקן מכיכתי, נענע בין המאורה לקונסטרקציה בטולולנית רהוטית פחות או יותר, היה לי בור, שבתל חי יהיו רק מיציבים ושהם יתקיימו בפנים, שבתל לא בחלל הפתוח, אני לא מאמין יותר בפיסול הקצרים, היום, האורווה והקורווה, אני לא רוצה להעניש יותר את הקהל, אירועי תל חי האורווים היו ענשי, לפי תפסיתי הלא חרשית, האמנות היא מונקניה של תרבות עירונית.

וכן, מני שחוריות הקרובים לא יעסקו בטבע ויהיו בהם מציבים במיניהם צנזרים וחסות, לא מונומנטליים, לאורועים יהיו גם אופי אקרי לוני, שכן המיציבים ימליכו מהשטח אירי ארכה מי תצוגה באירועים מועדים שאירי חלק מהפסלים במקום אחרים נותרו סע עד היום.

רעיון לערוך את האירועים השנה כמאהל נשמע מפתח, אם כי לא מפתח במיוחד כשנזכרים בחמטת של אביטל נבע שלק שפרש לכיאנלה בוגניה בשנה שעברה, נבע שפרש מעשייה אמנותית לפני יותר מעשור, הצני מרויקט ניסיוניים של דיוקן, על החמטת נמתחה ביקורת רבה בארץ, אבל לנוכח מינוי מחרש של עפרת לאוצר הישראלי של הביאנלה בוגניה, הוא מרשה לעצמו להדוף אותה ללא חשש.

'ו' גרשית ישראלית', מני עשרת, 'אנשים ראו בחמטת את העניין האטולוני, והוא אותה כהנגה על המסורת של אוסופים בתוך השית המוסט מורדני, זו טעות לראות, כי כהנגה ותן כתוצאה, העמולה ציונית, רעיון הוא של מרכז יצירתי, שיתוף פעולה בין מערכות, וכך זה הוכח, הקהל בוגניה ראה בחמטת רוח לעומת העירי פות, האמנותיות מסקין והמנופסת של טאפיו, למשל, הכול בביאנלה היה כל כך ארטי ומשומן,

בין 50 האהלים ייכללו אהלים סירים שאמנים יבנו לעצמם, אהלי בדואי, אהלי אינדיאני ואהלים ממש אדום. בתוך המאהל יהיו דוכנים שימכרו את תוצרתם, פרסומות ענק ולונה פארק, 'מה שיותר רחוק ורעוע', אמר עפרת

ארכיון אמנות ציב

Public Art and Early

פרסום זה לא הסיקור

אם את/ה מיוחדת איטל אנטי

בעל/ת כושד הבעה גבוה וכולם אומרים לך את זה

אז סוף שכולא צוצקיק!

את גרה באזור השרון, יש לך רכב ואת לא מחפשת "עוד עבודה משעממת 8 עד 4 עם משכורת שלא מספיקה לכלאפל"

אך אז כאן זה חדניין אורג

- אנחנו מציעים לך: ■ עבודה בענף הפרסום ■ משכורת גבוהה
- אפשרויות קידום ■ עבודה בחברה דינמית וצעירה
- רצוי (לא הכרחי) ניסיון במכירות ■ עד גיל 35

נא לפנות: לטל' 09-914731 או 09-554933

פרסום זה לא הסיקור

מעריב היום

1/8/94

עין-הוד ותל"ח: מפסלים בסוכות

שוורץ, הצרפתי מישל ז'ור, הברי-
טי כריסטופר בקלווי האמריקנית
אן ספרי.

הרבה פחות סדיר הוא אירוע
הפסול בתל"ח, שהתקיים בראשו-
נה ב-1980. מאז אנו מתבשרים
פעם בשלוש או ארבע שנים על
תל"ח נוסף, כשמפעם לפעם הוא
הופך ליותר משושטש ופחות משמ-
עוטי, את שני אירועי תל"ח הרא-
שונים אצל אמנון ברזל, אחריו בא
אוצר בלגי ועכשיו יש לצפות
לעדנה מחודשת של האירוע, עם
כניסתו של גדעון עפרת לתפקיד
האוצר.

שני אירועי הפסול הגדולים
של ישראל יתרחשו בחול המועד
סוכות - הביאנלה השלישית של
עין-הוד ואירועי תל"ח.

את הביאנלה מעין-הוד אצו מי-
כה לזיו, תחת הכותרת "פרוטבע -
אנטיטבע", והיא ראויה לציון בשל
התרחשותה העקבית וחמסודרת. 33
פסלים ישראלים וזרים יציגו בעין-
הוד, ופסליהם יושאון במקום גמ-
שך חודשיים. בין המשתתפים: מנ-
שה קרישמן, מיכה אולמן, דני קרו-
ז, שלומית אברבך, דוני בן-צבי,
איצה גולומבסק, ודורה דומיני, הי-
לה לולו ליו, גלעד לביא, בוקי

המדונה של הגליל

גדעון עפרת

תישור קץ נחום גוטמן
ב"מרתון של הגילוי" - קץ אני קורא
למנוחת שמן גדולת מפרים שהיה
פעם מהפחשטוב שבכרמתי. והוא
עצמו נתן לו סם פשוט יותר, כשהגיע
אותה תחזיקות כרמית נבחרת 1953: "אם
ערייה וילד". לא ברור מה הפריע לו אחרי קץ
ב"מרתון של הגילוי" אלא שפסע החשיב אותה כמחשבה
הברטלס. אחר פסע שניה עשה, המסמך
מהדור האמיתי או מהמסר האידיאולוגי. קץ
גוטמן קרא רבם נגרים, עריבם אותו באכץ
לבן וכיסה כליל את תפוז.

למשך יותר משלושים שנה נשכחה העבודה
גוטמן מקולם אל הכיר אותה ואיש לא כתב
עליה מלה. רק מוזיקוויטז'ה הבן, מרופ' מנחם
גוטמן, היא לא נמחתה. "הענינים של העיבריה"
היומי ב' כל השנים נחתם לצבע הלבן, אמר
לי, כשופו כל שנה מנחם גוטמן את חברי –
שהיה ברשותו מאז מנחם אביו – לזרזון תביר –
הרסמטורוויטז'ה של מיוזיקאט אל אביב. שלוש
שנים עסק לזרזי בחשיפה המחודשת של
העיבריה עם הענינים ובנה הכלונדרי, ובועד
החודש תוצג "הסמטריה" הגלילית המסחורת של
גוטמן ביבנאלה כהל חי.

[illegible]

וגם בצירוף הגרול משנת 1928 העריכיה
נחצה בהקשר מיתי נוצרי: אי אפשר שלא
היה בוויקט של הצירוף הזה לזאנר המרונות
הצירוף האירופי, לזרורות, אף שגם כאן
היה לזרורות את מי שכיכבה ביצירות קודמות
הן חולגרות. אותן עיניים שחורות. שקדיות,
שם מסר עזול, אותה מלאות נשיות. נכון, רבה
היה המרונה המרונה שממית. רבה

אשה ערבייה וילד זהוב שיער על כרכיה, מהתמונות
הבולטות והמסתוריות של נחום גוטמן בשנות ה-20,
חוזרת עתה לחיים, לאחר עבודת שחזור ממושכת.
האמן עצמו התנכר ליצירה, וניסה להשמידה. בנו
מסר אותה לרסטורציה. עכשיו תוצג "תל חי '94"

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

ג'תתס"ח ג'תתס"ט: "אם ערבייה וילדי, 1928, שמואל אל בר

צוירי המדונה. הווריאציות הן במיקומה המשתנה של המדונה על הבר, בגוף סביבה, בהתייחסות לבן (משחקת אתו מחבבת אותו קוראת לזו) ובחפצים הסמליים הנלווים – כמו תפוח שמזכיר את החטא הקדמון או הילה לראש

ונשגבת ככצורו ליאונרדו, בוטיצ'לי או רמאל
(אצל טיציאן היתה מדרגה צועייה, ואצל
ויצ'נצו מופה היא כמרייה ים תיכונית). אבל
הגלימה הכחולה, היחס ההרמוני עם הבן,
ואווירת אהבה, זור, רוגע ויפוי משותפים לאלפי

התינוק או ראש האם.
א"י יש להבין את המרונה הגלילית של נחום
נחום, העושה הימנה בסגנון ברזי ומחזיקה
היה - בלונדיני אם ערבייה זו היא עגלולה, נאה,
הורה - בין ההימנה למספחת הראש מגיחה
עניים גדולות מכוסות שכבת מוך כבדה,
השתיים המאלות בצבעות בלזם ועל האף
במשיט זה בולט. ברזי שותקשה במיוחד,
אולי לכבוד חג כלשהו.

[illegible]

למתכונן באם הכדורית והבן הכדור אין מנס
הה שלפניו אלגוריה על הולדת המערב
המזרח, על משיות ששורשיה במזרח
נפתה יכול להיחבר בעקבות מאחרת יותר,
1938, שבה ציר גוטמן על רקע הכנירת
הה מערבית פליטיסטיסית, לבושה סוגה,
תחבית עם ערבי בלגית מסיס.
הה הכינוי הכינוי - על בלגית מסיס

החזרה והתרגומים האחרים של מיוג בן מרסר
 צהו - והיו ביטויים רבים באבניזם
 ודיווחים מאת ראשי המאה ה-19, ובשנת
 2018 הוציא האתאר את המבן לענקי אר
 בשנת הארץ ויפולתו. לכשא אל אדומה,
 1926: כאר בור יגרבט אל אדומה
 גיית השופט רמי אדומה והל ללכ
 שמיירה המורה שפועל המאיר, ש
 התור, חב על גיבור עמי שרענול
 שנתה מספר נתונה. ויקר
 חקוק העתה 2008, לפני שרענול
 כס המבחן כס זסי, אר אור
 מסרתי וגיירי רב שכניו, נתון
 יא צולל אל שרענול השפעת
 ללכ ללכ המרסר.

עשה, בציור שלמינו, ילדה הערבית את
יוקה, והנה הוא כלורג'י. מכיוי התנתרות
אירופה עברד בדרד האורייני, אומי לנו
מן. אלו עכניני וזה התל שלמכדור התקש
שה: ילדת המשיח העברי החרש
שהמורנה המוחזית, מילד יוצא מהמרח
קם של פרייו והתתעות. פריד כוז נכתה מ-
דור ראובן, מ-1919 עד סוף שנות ה-20-
שפת יריגים מיפ", 1927, שבה ההרים
ימים כלגה האות מ-נוטס.

למה אמר מחנך את הצירוף האם היתה זו
גרות מאוראלים ורומנים בשנות ה-20
ומאו. אבל יש לזכור שכשנות ה-50-
הרבה נטען לחלש ציורים של משנות
ה-60 בעשרות הממונות האלה השחית, מרובות
דיו לחיים בידו הרסטרסורס במכרמים
אביב. מתקשקש אולי גם שאלה אתית על
יו של מישור לחשון את הצירורים האלה
סרס רצו בהסתרנות אותן שנות ה-20, אשר
הסומות על כיום, בתפסו על ידי נטען יו
ה-50 וה-60, בחקופו של התנאה בה כל
היה האמר לכל החקיריים, הוראים באותן
המשנות ה-20 את צורת המצב.

אירועי תל חי, האמנים והאירועים

אירועי תל חי יתקיימו השנה בחול המועד סוכות, בין ה'20 ל'24 בספטמבר. ישתתפו באירועים 73 אמנים ביניהם, דני קרוון, מנשה קרישמן, משה גרשוני, פנחס כהנגו, אביטל גבע, מוטי מורחז, בוקי שורץ, דרורה דומיני, פיליפ רנצר, כילו בליד, עפרה צמבליסטה, אסנת רבינוביץ', אהרן חרודי וג'ורג' נאדיר, אבההם אילת, איצ'ה גולומבסקי, דניאל זק, אלדד זון, חיים מאור, תמי רבן, גדעון גבסמן, צביקה קנטור, אבישי אייל, וסי אשר, אורי דרומר, דניאל פרלטה, ביאנקה אשל-גרשוני, קובי הראל, הדר מאור, בן קרישמן, נטע שמיע-עופר, נעמי שלו, רב אורנר, רב הלר, זאק זאנו, ועוד. האוצר, ד"ר גדעון עפרת, ממקד את האירוע סביב "מקומות" ו"הגליל ויהודה". צורת התצוגה תהיה שונה מבעבר ובמקום הפסלים הסביבתיים המסורתיים יוצגו מיצבים ומגנים בתוך שני אהלי ענק, ועוד 36 אהלי יחיד. במשך יומיים ייערך כנס של מורים לאמנות בו ידעו ד"ר עפרת (בוריס שץ ובצלאל), שגם ינחה סימפוזיון, ד"ר מיכה לויץ (פיסול מונומנטלי בשנות ה-90), שרית שפירא (מיצבים כאמנות המערבית). בנוסף, יתקיימו במקום גם הופעות תיאטרון ומוסיקה: אחינועם ניני וגילי דור, הצגת היחיד של רובי פוקה-שובל, "נעמי", נחום חיימה, ובן דוד פרמנט ולהקתו, לונה פארק, מופעים לילדים ויריד מזון וחקלאות לראשונה, תחשף באירועי תל חי, "המדונה של הגליל" ציור של נחום גוטמן משנת 1928 אשר ב-1960 כוסה על ידי בשכת דבק נגרים ואבץ לבן, נתגלה שלושים שנה מאוחר יותר על ידי בנו של גוטמן, ואשר דורון לוריא, הרסטורטור של מוזיאון תל אביב, חשף במשך שלושה שבועות.

"הזולל" מחפש מימון

"הזולל", גם מוצג וגם יעיל

עשרת אלפי השקלים הראשונים." רפפורט הוא חניך הבוזאר בפאריס, ואת לימודיו קטע במלחמת יום הכיפורים. אחרי המלחמה חזר לחי"ל, והשתתף בתערוכות שונות. לפני ארבע שנים יצא ללימודי התואר השני בלונדון, שם החל בסדרת הפסלים הראשונה, שקשורה לאקולוגיה. באותו ראש עיצב את הפסל המתוכנן לתלחי.

למרות גילו (50), יש בדרך רפפורט משהו מן התמימות הקיבוצניקית, שלא התפוגגה במשך השנים. עתה, כשהוא מתמודד עם קשיי המימון של הפסל שלו לתלחי, הוא מרמה את עצמו ללוחם של הווייט קונג, שנועד עם שק אורו. "מים אני כבר אמצא. אל תדאגו", הוא אומר.

אחותו הקטנה, אנה, פועלת בסגנון שונה לגמרי. האחות, איה עזריאלנט, היא מעצבת ובעלת מפעל בינלאומי גדול לתכשיטים, שמרכזו בניו יורק.

מאת תמר אבידר

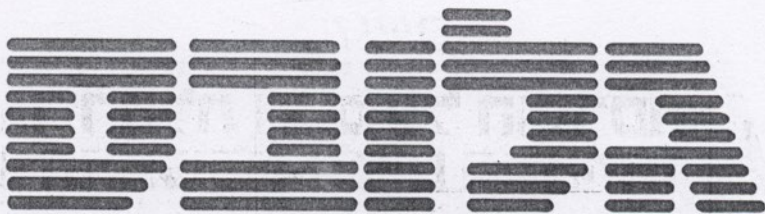
דן רפפורט, בן קיבוץ רמת יוחנן, בעבר מג"ד בצ"חנים ובהווה פסל, טרוד היום בכיצוע פסל הזולל, שיוצג בביאנלה תלחי 94. במקביל הוא מתרוצץ בין מוסדות ואישים, בניסיון למצוא מימון הפרויקט. התקציב הנדרש לכיצוע הפסל הוא כ-25 אלף דולר, "זה אינו כולל שכר אמן. ברגע זה שכרי יהיה הסיפוק לראות את הפסל עומד בביאנלה בתלחי", הוא אומר. לאחר התערוכה מתוכנן הפסל להתמקם בתל-אביב, במקום שעליו יחליט יועץ ראש העיר לאמנות, דר' מיכה לוי.

דן רפפורט מתכנן פסל אקולוגי לתלחי ■ גלעין אבוקדו ותפוח ורוד וזללים בתמי שמן בים

לפגישות הוא מגיע כמו עורדי-דן עם תיק עור ובו מסמכים, צילומי עבודותיו ומכתבים המעידים על כך שהוא מה שקראים "אמן הצינוט" Early Medium.

כל עמיתך מסודרים במרוץ? "כל פסל רציני ומבוסס, כמו בוקי שוורץ, דני רפפורט, מנשה קרישמן ומוטי מורחי, חייב להיות מסודר ולתכנן קדימה, אחרת הוא ילך לאיבוד. טוב, אני עדיין לא מבוסס, אבל אני צריך להיות מתוכנן". הזולל הוא פסל שמשלב צורת גלעין אבוקדו חום ומעליו תפוח ירוק. הפסל עשוי ברזל, ברומפון, ויש לו תפקיד אמיתי: הוא אמור לסייע בטיהור מים מזוהמים (רוגמני ים) מכתמי שמן. כשהפסל השיר מושי הוזה מושקע בתוך כתם שמן, הוא סופח את טיפות השמן, שנושרפות בתוך גלעין האבוקדו שלו. לשאלה, איך מתחילים בכיצוע פסל, מבלי לקבל תקציב, עונה רפפורט כמו איש צבא: "קודם כל צוני חים במיתלה. האספקה תוצנח אחר-כך".

בכוח אמנותו, מצליח רפפורט לשכנע. בין אלה, למשל, "מנהל אגף האבוקדו במועצת הפירות, שאמר לי, כי השנה הם מצפים ליבולים יפים, ונתן לי את

עיתון העסקים של ישראל

יום חמישי ישישי, י"א י"ב באלול תשנ"ד, 19.18 באוגוסט 1994, גיליון מס' 2701, המחיר 7.80 שקל

חסויות לאירועי תל"ח

גורמים עסקיים פרטיים יעניקו חסויות לביצוע יצירות אמנות במסגרת אירועי תל"ח '94, שייתקיימו בחג הסוכות. זאת, בנוסף למימון שמקבלים האירועים ממסדות ציבור, אך אינם מכסים את כל ההוצאות. ההוצאות הישירות הנדרשות להפקת האירוע נאמדות בכחצי מיליון שקל.

משרד הסדע והאומנויות יעניק 90 אלף שקל המועצה האזורית גליל עליון - 90 אלף שקל, מן התרבות אמריקה ישראל - 52 אלף שקל, הסוכנות היהודית - 15 אלף שקל, משרד המירוח - 10 אלף שקל, ומועצת הפירות - 9,000 שקל. יתרמו כספים גם אמנות לעם, מן בלל, והחברה להגנת הטבע, כמיל וזמש

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

מנהל תכנון התוכנית

על ההעשור

יום ב', 22.8.1994, מ"ו באלול תשנ"ד ■ שנה 52, גליון 15558 ■ 2.90 ש"ח

עיתון יומי • מדיני • כלכלי •

תרבות ואמנות

נסגרה רשימת האמנים ל"אירועי חל חי '94"

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מקדמה

הגיאופוליטית של המושגים "יהודה" ו"גליל". רבין של עפרת מסווגים גם להיבטים הפוליטיים כגון פינוי יהודה ויישוב המתפלגים בגליל.

במקום הפסלים הסכיבתיים, אותם ניתן לראות גם כיום על "דר הפסלים" בתל חי, יוצגו מיצבים ארעיים, שייבנו לתקופת האירוע בלבד. יסוד המניין יתבטא במיקום המיצבים בתוך 2 אהלי יחיד. אלה יוצרים מבנה שהוא כל אחד, ועוד 36 אהלי יחיד. אלה יוצרים מבנה שהוא ספק קרקס, ספק מתנה עבודה. בין האהלים, יוקם אהל לנושא "הגליל" ול"אירועי חל חי '94". אלה יוצרים מבנה שהוא מיצבים המתייחסים לנושא.

חלקה של תל חי כמכללה וכמסגרת חינוכית, יתבטא בכנס של מורים לאמנות שיערך במשך יומיים בלבד. אירועי תל חי. בכנס יתחלק ר"ר עפרת בהצגה על בורים ש"ן ובצאלא, ר"ר מיכה לוינ אשר ירצה על פיסול מנומנטי בשנות ה-90, שרית שפירא שתסקור את המיצבים באמנות הערבית, וסימפוזיון שיתקיים במקום. במשך ארבעה ימים צפויים עשרות אלפי מבקרים למצוא בנוסף למיצבים גם אירועי בידור ותרבות כשטחים אחרים, כגון הרפתקתם של אחינועם ניני וגילי דרור, הצגת היחיד "נעמי" של רובי שובל-פורת, החברים של נחצה עם נחום היימן, וג' בחצר מוזיאון תל חי עם רוי כרמנס ולהקתו. עוד צפויים מופעי מחול, להקת זמר ותזמורת על טהרת אנשי הגליל. תל חי תארח לונה פארק ופעילויות מגוונות לילדים, פעילות בידור לכל המשפחה וירידי מזון וחקלאות.

הנושא המרכזי: "המתח התרבותי" היסטורי הקיים בין הגליל ויהודה

נסגרה רשימת האמנים שישתתפו ב"אירועי חל חי '94" אשר יתקיימו בסוכות, בין התאריכים 20-24 בספטמבר. האוצר, ר"ר גרעון עפרת הרכיב משימת רשימה בת 73 אמנים, הרכב הרשימה, המושפע ישירות מתפיסתו המרכזית של האירוע, כולל שורה של אמנים ידועי שם, ביצירות ייחודיות, שכולן תחשפנה לראשונה בתל חי השנה.

רשימת האמנים כוללת, בין השאר, אמנים ותיקים כדני קרוון, מנשה קרישמן, משה גרשוני, פנחס כהניגן, אביטל גבע, מוסי מוחזי, בוקי שוורץ, דרורה דומיני, פליפ נצרד האחרים, מול צעירים בולטים ככילי בלד, עפרה צימבליסט, אסנת כרמון, אור חרודי וג'י נאדר, איה וגל ועוד רבים.

"אירועי חל חי '94" יהיו שונים במהותם וחסי תקדים בהיקפם בהשוואה לשנים עברו. שוני זה נובע מתפיסת האוצר ר"ר עפרת, אשר החליט למקד את האירוע בנושא "מקומות" ו"הגליל ויהודה". ביסוד רבדים אלה, המתח התרבותי-היסטורי הקיים בין הגליל ויהודה. מתח, אשר לדברי עפרת, מתגלגל מימי בית ראשון דרך הרואליות של מרד הגליל וקנאי יהודה, המשך במתח בין מושבות יהודה לארמות העמק והגליל, וכלה במשמעות העכשווית

עסקים ותעשייה באירועי התרבות בחגים

חברות ועסקים פרטיים יתנו חסויות לביצוע יצירות אמנות במסגרת "אירועי תל חי 94 שיתקיימו בסוכות בתל חי. גם הביאנלה לפיסול בעין הוד תזכה למימון מסוג זה

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

בית הספר לתאטרון חזותי בירושלים, עוף הגליל ועוד. "פרלמנט ארסט" חברה מתא-גיד "פיליפ מוריס" הבינלאומי, תומכת לראשונה בפרויקט תר-בות ישראלי - בתחום האמנות הפלסטית. התאגיד הבינלאומי העניק את חסותו לביאנלה השלישית לפיסול בעין הוד, בהתאם לספיק הנאמד ב-\$50,000 - \$70,000 וכולל תמיכה בהפקת קטלוג, לוח שנה והשתתפות בהוצאות הפרסום ויחסי הציבור.

הביאנלה לפיסול, המתקיימת זו הפעם השלישית, במטע הו-תים של עין הוד תפתח בערב סוכות, 17-18 בספטמבר 1994 ותמשך כחודשיים. בישראל, החלה "פרלמנט אר-סט" את פעילותה בסוף שנת 1992.

מאז, אירחה בארץ אמנים כמו אל ג'ארו, להקת פרלמנט סופרברנד, מנחם טרנספר, לה-קת המחול של מרתה גרומ וכן תמכה בפרויקט קשת אילון.

המיצב אותו יצר. האמנית עפ-רה צימבלוטסה קיבלה את חסותה של חברת דגל וסמל ואת חסותה של סביון - ציור רפואי, ארצי, 16 המויות מכוסות שבכי ברזל ומבנה הע-שני מצינורות מתכת. האמנית אריאן ליטמן-כהן השתמשה בכוחות דבורים של קיבוצי הג-ליל ובצנצנות דבש של חבש ירדן להרכבת המיצב שלה. פסלו של מוטי מורחי, ששה ברוויים יבנה במיוחד לאירועי תל חי 94 בתמיכתה של גלדיה רונפלד בת"א.

חברות עיסוקים וגופים נוס-פים שהצטרפו לחסויות הם בין השאר: סופר פארם, תנובה, סידר הגליל, טמבור, "ארבע על חמש", רשת שוק, טיליקון גרפיקס, קבוצת גור פוקוס, חברת ויוה כרטיסי אשראי, מ-טלת זמיר, סופרגום, פיברפלט, פלרם, סלון מורילי, פלסטק לחקלאות - קיבוץ גניגר, מיכלון - מיכון למטע, ביגוד - עדין גויפלד,

ההוצאות הישירות הדרושות להפקת אירוע תל חי נאמדות בכחצי מליון שקלים. ההכנסות ממסודות ציבור יהיו: כ-90 אלף שקלים ממשרד המדע והאומנות, 90 אלף שקלים מהמועצה האזורית גליל עליון, כ-52 אלף שקל מקרן התרבות אמריקה ישראל, כ-15 אלף שקל מן הסוכנות היהודית, 9000 שקל ממועצת הפירות וכ-10 אלפים שקלים ממשרד התיירות. בנוסף, יתרמו כספים וסיוע גם אמנות לעם, קרן כלל, החברה להגנת הטבע, הקרן הקיימת לישראל, משטרת ישר-אל ועוד.

בנוסף להוצאות השוטפות של הפקת הארוע, נוקקים גם האמ-נים לסיוע בכדי לבנות את המיצבים שיופיעו בו. לשם כך, גויסו חברות פרטיות וציבוריות שונות, אשר תרמו חומר או ממון ליצירתו של האמן. האמן משו מולר זכה לחסותה של חב' המכוניות טויוטה בשל מכוניות מהודרת, שהודקת לה לצורך

צילום: דני וסרלאוף

מתוך "נחלת בנים" מאת יצחק משל, תיאטרון הקיבוץ

שער ברזל, עבודת חופי

תל חי-חי

אמת קטנה

התפאורה הריאליסטית (שעיצבה בת'חי תרמור), נראית כשהיא ניצבת על רצפת חדר אוכל קיבוצי של ערב שבת, בלתי אמינה דווקא בגלל הריאליזם שלה. מציאות דלתות ומים וזרמים ושאר אבזרי הנטוראליזם, כשההסכבה כה מוכרת?

כראיתי את ההצגה, חשתי רגשי תודה למחבר, שלא העמיד משפחה זו במסגרת קיבוצית, אלא בחר במושב דווקא. זה חידד את הבעיות, הנתונות במסגרת המשפחתית הצרה והלוחצת, ומנע דיונים בצדדים האידיאולוגיים הגורשים. ההצגה נוגעת לשאלות ותחושות מוכרות, וזה, באמצעות המשחק האמין, גורם לצופה להזדהות עם הדמויות. אמת קטנה אבל בכל זאת אמת.

ידי ברזל

או דיקטטורה דמוקרטית

בקיבוץ עין'שמר נשמעת הלמות פטישים. על גבי סדן אמיתי, מסורתי, נוצרים ידיו נפחים

אמיתיים הפצים שימושיים, כגון מעקים, פרוולים וכו', אבל כולם מעוצבים היטב, אסתטיים ומיוחדים.

"נפחית חופי" נושאת את שמו של אורי חופי ביושר. הוא מאותן דמויות דומיננטיות, של ממציאים, מעצבים, שהם גם מחנכים וקצת על תקן של נביא הדור.

איש בעל קומה ופני כוכב מהסרטים, לא צעיר אבל כעצם צעיר מאוד. הוא עבר גלגולים רבים בחייו, אבל כל עבודה בה עסק היתה עבורו אומנות ויצירה. בעיניו הוא דמוקרט. "כן, הוא דמוקרטי, כל עוד אתה עושה בדיוק מה שהוא אומר לך לעשות", דברי אחד מחניכיו שותפו לעבודה.

הנפחית, על האש הבורעת במפות, אולי התצוגה שבה הקורסים המתגלים בה, מועמדת רוח של יצירה ואומנות. אולי גם אומנות'חיים. צירוף של יופי ותועלת אנושית. חופי הוא אומן, אבל גאה בה שאומנותו מכניסה לקיבוץ סכומים נאים. אין זה מקרה, שברבות עתיקות, תמימי מצוי בין האלים חרש'הברזל.

הוא לכאורה הפרולטאר הפשוט, המשרת את האלים שאינם מלכלכלים את ידיהם במתכת ובפחם, אבל הוא היוצר האמיתי.

ציפור קטנה

ג'ורא מנור

שעה שחובבי התיאטרון החרדני יתגנו בעכו, יוכלו אוהבי האומנות הפלסטית פלוס המייצג למינהו לצאת לגליל העליון ולשוב לתל'חי, שם יתקיימו בימים 20-24 לספטמבר "אירועי תל'חי 94".

בשנות השמונים, משהחלו התהליכים מפגשים אלה בתל'חי, היו הרוח החיה בהם אילנה וטולי באומן, אומנים ויוזמי'אומנות מאנשי האזור. אחרי כן התדרדר האירוע להצבת פסלים על גבעות, והשאר הם שם, להילחם בכוחות עצמם העוצמת הטבע האכזרית, השואף לאנטרופיה. ולמי שאינו ידוע אנטרופיה מהי: השאיפה של הטבע לשוב לשיווי משקל, משמע התמססותו של כל דבר ביקום. הפעם נתמנה לאוצר גדוען עשרת – המאיץ הלאומי בתחום התערוכות, אוצר הוראה את מלאתו כאמנות לכל דבר.

ברשימת הפסלים שייטלו חלק ב"תל'חי 94" שמות ידועים כאברהם אילת, אלדד זיו, איש התיאטרון, חיים מאיר ביצירה "אוהל שם", דני קרון, בוקי שווארץ, דלה מאירי, אבישי איל, אביטל גבע ("מלפפונים בביאנלה"), דניאל פרלטה, מנשה קרישמן, אבי איסרגן, יעקב חשין, נעמי של, דב אורי, דב הלר, טולי באומן ורבים אחרים. לא מעט מהאלה הם אמנים חברי קיבוץ וחלקם אנשי הגליל.

הרשימה השמית מרשימה והכל תלוי, כרגיל, בכך האם היצירות הבודדות יצטרפו למשהו גדול או מרשים מכל פרט ופרט שבתצוגה.

על הנאשור

עיתון יומי • מדיני • כלכלי •

יום ד', 24.8.1994, י"ז באלול תשנ"ד ■ שנה 52, גיליון 15560 ■ 2.90 ש"ח

תרבות ואמנות

ציור חשוב של נחום גוטמן "המדונה של הגליל" – ייחשף בקרוב

הכנת. נושא יוצא דופן זה נרשם ועוכר לציור במהלך מסעו לטבריה, ויש לו מקבילות דומות בצבעי מים, כמו לדוגמה אם יהודיה ותינוקה בסוכה. בעובדו של גוטמן נמצא, בכל אופן, רק רישום הכנה יחיד.

ב-1960, מאס גוטמן בציור מסיבות לא ברורות, ועל כן עירבב בקב נגרים באבץ לבן, מרח את הציור וכך כיסה אותו. רק יותר מ-30 שנה לאחר מכן, גילה אותו המירוש מנחם גוטמן, בנו. הלה מסר אותו לדודן לוריא, רסטורטור מוזיאון תל אביב, וזה עמל במשך 3 שנים לחשוף את הציור ולשקם אותו.

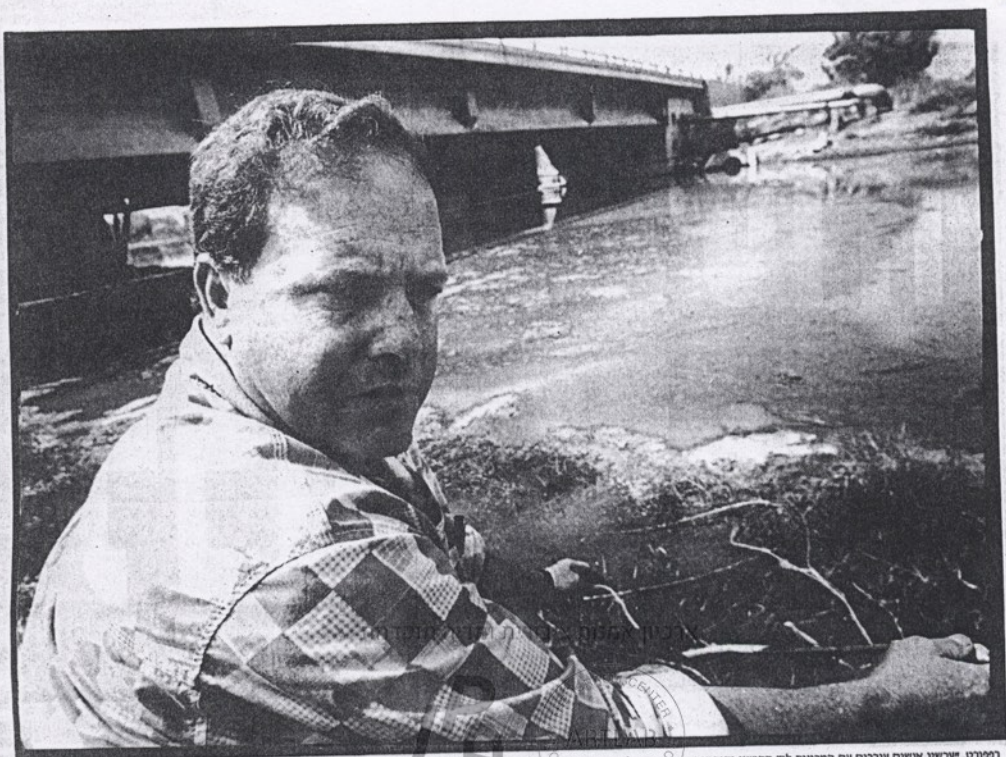
יוצג לראשונה, לאחר שיקום ארד, ב"אירועי תל חי 94"

מדונה של הגליל, ציור חשוב מאת נחום גוטמן שנעלם לשנים רבות, ייחשף לראשונה במסגרת "אירועי תל חי 94" שיערכו בחול המועד סוכות, 20-24 בספטמבר.

לראשונה צייר גוטמן את הציור בשנת 1928 וקרא לו "העריכה והלך". בציור נראו אם עריכה כלבוש חגיגי, אחות בכנה הכלוגרני על רקע

נחום גוטמן, "המדונה של הגליל", שמן על בד.

רפפורט: יעקבשי אנשים עוברים עם המכונית ליד הקישון וסומכים את האף. אבל רגע שדברים יוראו אחרת, והיה לוח אבטת ממוחל

(גילום: אלכס קולמוסניק)

תמונה: רפפורט
REPORTAGE FOR PUBLIC PRESENCE
מועד לתמונת הציבור

דיון קישון

את מדיקס 'החלל' מקוה רפפורט גם להציג בביאנלה בתל חי, האמורה להיערך בסוף ספטמבר. אלסם הוא דווקא מאד מבוסס 25 אלף דולר, ודורשים להבטת הפסל. יע יעקבשי הצליח לגייס כמעט חצי מהסכום, וחלק מהרומת מעצת הויריות.

לכרע שאשים ישנו לפרויקט, ואכל לחשט כמה פסלים כאלה כפי, אומר רפפורט: 'זה יספיק'.

רן אשים העוסקים במציאת פטרונות ליהוה ים, הרעיון הוא שבעדן 'החלל', יהיה שפע במקטת במס, תהיה המכונה, שתופחת בעודו, והיא חא שמחלל את הויריות. קודם כל צריך להיות, אם היה רצון והיה כפי, יעביא את המכונה, אם הוא לא תעבוד טוב בפעם הראשונה, תמיד אפשר לשכלל אותה.

גרעו האבוקדו, המהות את בסיסו של 'החלל' אמור להנשא לנובה של המישה מסרים, והתחמך תרצב עליו ויהיה עוד מישה מסרים לנובה. 'התפתח חפס אחי' קעוד', הוא מסביר. 'מעבר לכך, ראינו מה אפשרות ליהוה-ר' בתחרות, כי מעניין אחי לחפס מישהו, ויש כן אפשרות לשילוב טוב בין עוזה במסות לאי-ושהו מכליות'.

לאשים קשי ית, סתלים הרעיונות של רפפורט.

דן רפפורט, פסל סביבתי שגדל בקיבוץ רמת יוחנן, רוצה להעיר את אנשי איכות הסביבה. הוא יציב בנחל קישון פסלים ענקיים שיגדלו עליהם פרחים, וזה ידרבן את המומחים למצוא פתרונות מעשיים לזיהום. אם לא יועיל, לא יזיק

מפורט שרשומים, כשמוכר במקורות מים גור-לס יותר ושהורחמה, חוגמת כיום נפט בים, יש לו כבר רגע של פסל מכיבו שנקרא 'החלל'.

הפסל נראה כולעין אבוקדו ענק מברזל, שעל ראשו יושב תפוח ידוק, מבר מתנפת.

ואו יספיקו גם ביהוה, עכשיו אנשים עוברים עם שרצנים יורא אחרת, והיה לוח איכפת יותר מהקישון'.

אם נושא הפסלים לנחל קישון שיין אין לו-

נחשו גולץ

כשדן רפפורט עומד במרכז נחל קישון המצור, כי להפסלים ליד המים המולחכים, יש לו שטח הרבוק. 'אחרי יסיל לקרוא לסוכנו דון קישון', הוא אומר והחלף האבטת. קשה לחשוב על כפי מציאת יותר לראש 50 עם עניים סדלות של ילי, שמסבנו ליהוה לניקח הקישון בעזרת פסלים סביבתיים ענקיים, שצופו על המים.

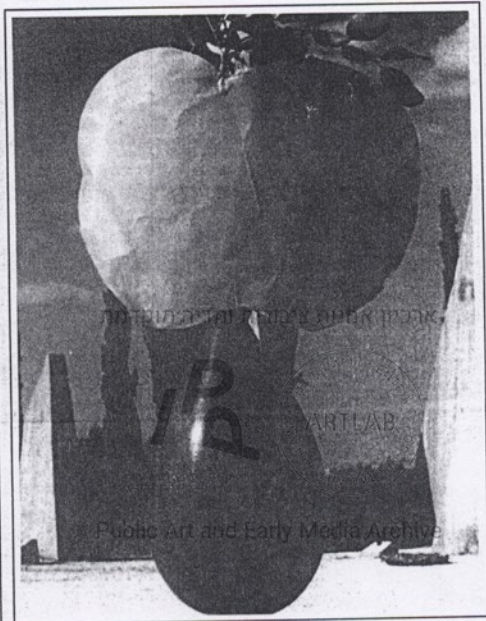
הרעיון עצמו פשוט, מפתיע, ומה לעשות, קטן המים. הפסלים שצופו על מי הקישון, יהיו מעין אסדות שעליהן יצמדו פרחים. יאמר מיד, כי את רפפורט לא מסרירה העובדה, שהפסלים לא יצליחו להציג את רציו הרע מהנהל, ולא יכ-סו על הרעיון. מה מחשוב לו זה לשמש מאזן לאנשי איכות הסביבה. זה יורא את הפסלים, ובר, הוא מקוה, יכבול את ההסדרה לעסוק למען פת-והנת מעשים.

'כשיצטוו בקישון מספר פסלים סביבתיים כאלה, אומר רפפורט, 'זה יגרום לתנובת שירות אנשים יתחדלו לשים לב לנהל, ור-שויות יתחדלו להציב פסלים גם על גדות הנהל,

"כשיצופו בקישון מספר פסלים
 סביבתיים כאלה, זה יגרום
 לתגובות שרשרת. אנשים
 יתחילו לשים לב לנחל,
 הרשויות יתחילו להציב פסלים
 גם על גדות הנחל, ואז יטפלו
 גם בויהום"

רס להיטעם כמו חלומות אופטימיים, אבל הוא
 עצמו מאוד רציני לגביהם. בביטוייה שלו רשמי-
 מה כבר הצלחה אחת, בנושא שיפור איכות הסבי-
 בה במסגרת פיסול, בשנת 92 הקים באילת יעד
 חדש של פסלי ברזל ענקיים, במסגרתו לעודד
 את הדיירים שפזרו האלמונים שברמה המיוחסת
 שהוא מקבל מרשויות באילת, הרעם והחל לזר-
 וזר למקום, והשמירה מתרחשת. את הרצון לפי-
 של הפעם בקישון, הוא ממכיר בכך שהוא יליד
 הארץ, "ומכיוון שהכתבה מתפרסמת ב"ערי
 המפרץ".

ואם אכן גורל בקיבוץ רמת יוחנן, ושידית ב-
 בא מבקר בחלל הדומם. לאחר שחזרה, ב-71,
 עזב את הקיבוץ והחל לעבוד באומנות. "אני לא
 מתרגם לזר קיבוצי", הוא אומר.
 "מסביר אני אתם שלא יכול לסתל שאומרים
 לו שם לעשות, וגם לא יכול לחיות בשטרה".

הנחל. נראה כגלגל אבוקדור ענק מבורז, שעל ראשו יושב תמוז ידוע מיד מתחנן

או "מריסאן נורא ועם כאבי גב אדומים. ישבתי
 בסטודיו שלי, בתוך אמבטיה של מים חמים, לזר-
 פני את סבכי רגלי וחברתי לי שיעור במתנה
 התחלתי לפסל בו, והתגלגלות של התעוררה
 מחדש. וחזיתי לפסל בבטנה, הקפתי בית ציפה
 והנשק במה שנים הסתובבתי עם הפסלים בתוך-
 בית בארבעה בלתי-הולצתי לובשין את ליטוי-
 יר הפיסול באובלית. הגעתי לזיכרון התחלתי
 ללמד פיסול מביטתי.

שם גם נולד לראשונה רעיון "החלל".
 למרות ההצלחה באילת לפני שנתיים ולמרות
 שכמה אנדרטות ברחבי המפרץ, כמו זו לזכר
 סירית אנו ברמת הגולן, רשומות על שמי, הוא
 לא אדם קשיר. כשאני שואל אותו ממה הוא חו-
 ווא חזוק "לא חזרתי, אבל לפעמים יש לי עזרה
 נכשתי אני רוצה למסור את העזרה שלה.
 אני לא רוצה שהיה כל כך רע, אם יש במשי-
 שהי משהו שהולך לכיוון הרוחני, הדתי-מקסי-
 או בוא נגיד, המושקע-יומ-כאילו. הוא יש לי
 אפשרות להגיד לו, שכ בבית ואל תעשה כלום,
 כי זה יעלה עליך, או למה לאו הדו כבר משפ-
 וחת כאלה.

מאוד קשה לימסר את מפרשם הוא פסל מבי-
 בתי רציני, שידוע על מה הוא מביט, אלום לזכר-
 ותי יאמרו, כי בריקוד שלו פסל המצב באנו
 ריבוליון. פרויקט "עיר הברזל" התחל מימי
 פסל זה. כלל מפרק רעו שבערה אחרת מפרש
 צמת בנחל קישון, תמונה שמשלשלת נשמעת
 כפי הוון בביארים, נרע את האם באמת העדל תו-
 לך מאוד חזק, שחש קישון נקי.

את לימודיו החל אצל האמן מנחם אברמסון,
 בישו ולאחר שמוזר התחיל לקטא בו, לרטריו, עוב
 ונצח לעצמו חשיק, גם בישו, שם קבע את הסטי-
 ריו שלו וזה הוא עובד קי. וזהם שנה את פיסל
 בברונה, ואו החליט ללמוד פיסול בגוריה
 מסודרת בעזרת אדוזה, בעלת חדר גודלה לזכר-
 שישם בארד"ב, עוב וכלי, ביול את אדוזה
 הראשונה, ונעם ללמוד פיסול בפאריס. "אבאצו
 הלימודים", משוחרר רפפורט, "פרצה פתאום מלוי-
 מן יום הבשרים, או סתמי מיד לארץ".

אדו המלחמה היה רפפורט מגויס עוד
 שנתים כשהוא מקים גורד חיש, כך, שנתים
 אדו שקע את לימודי האמנות בצרפת, השתת-

"לפעמים יש לי עזרה מאחותי.
 עכשיו אני רוצה למסור את
 העזרה שלה. אני לא חושב שזה
 דבר כל כך רע, אם יש
 במשפחה משהו שהולך לכיוון
 הרוחני, או בוא נגיד,
 המעופף-יותר-כאילו"

על המעשה

יום ב', 29.8.1994, כ"ב באבול חשוון ■ שנה 52, נ"ו 15564 ■ 2.90 ש"ח

עיתון יומי • מדיני • כלכלי •

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
כרזה בעיצוב רפי אתגר

רפי אתגר, המעצב הגרפי הידוע, הוא מעצב הכרזה ל"אירועי תל חי 94", שיתקיימו בסוכות. אתגר בחר להציב את "האריה השואג" של מלניקוב, המסמל אולי יותר מכל את תל חי, כשמעליו מצל אודה-ענק שהוא סימן ההיכר לאירועי תל חי השנה. הכרזה עוצבה, הוסקה והודפסה בתרומה לאירוע.

24 שעות

יום חמישי כ"ה אלול תשנ"ד 1.9.94

למרגלות הארזה השואה

עשרות כסלים,
מציבים ואמנים יחכו
לכם בסוכות באירועי
תלחי' ובביאנלה
בעיריחוד. חגיגה
לעניים • עמ' 14

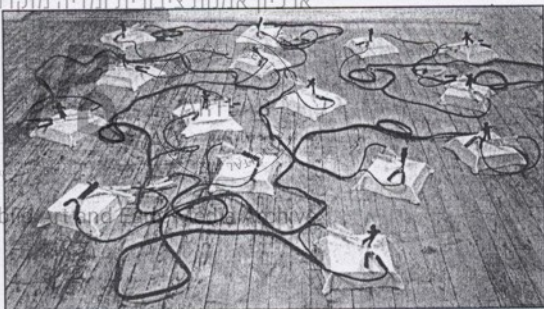

חגיגה לעניים

אירועי אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

אן סמרי, אמנות אמריקאית. "גן גלעית", מתכות וחרצני ויחיים. עיריחוד

יוה קרונן, "ארמה אסורה". סוכיפה מעורבת, מיצב בתלחי

■ מאת עמונאל ברקדמא

מטיילי החגים, שירצו להוסיף קצת תרבות לתפריט הקבוצה של מנגלים, אבובים וטייז'ים, ויכלו להעלות השנה על המפה שלהם שני אירועי אמנות מרכזיים: הביאנלה לפיסול בעיריחוד ואירועי תלחי'. שני האירועים יפתחו ירידת סוכות, במסגרת למסגרת תיאטרון אחד כעכו, מסגרת הסרטים הבינלאומיים בחיפה ועוד כמה אירועי מוסיקה.

את אירועי תלחי' אצטר הפעם ר"ר גרעון עפרת, המורשת השנייה העולמית עפרת לוחם בתלחי' על ה-מורשת כשכר, והכל יקרה בתוך מתחם ששטחו 10 דונם, ודורג אוהלים.

אוהלים מכל הסוגים, אוטר עפרת, מאתלי קרקס גדולים, דרך אוהלים צבאיים וכלה באוהלים פרטיים בשלל צורות, מידות ובעצמי. 70 האמנים שהוזמנו תכרו לעצמם את הגורל, הגורל ואיכות המכיבה שבה יציבו את המיצב שלהם.

רק מיצבים

יוסי אסר ושפיריות. דוכן מכירה בתלחי

פרסומות ענק ודוכני מכירה מכל מיני סוגים - מאמנות שמוסיף ועד תוצרת חקלאית. יהיה אפילו קונצרט ענק, מופע.

אני מתכוונת לראות אם אלדר ויו, אמן רב-תחומי ואיש מצוי, אכן יבוא. כמו שעפרת מבטיח, וזה חיה, שחשב ורק תשכח באוהל חוקירא, וזאת הגליל. האמנים ארו חרודי וניר נאדר יציבו שער שיהיה גם קופה, שם יהיה כל אמן רשאי להציב קופסה ולגבות הכנסות.

תרחיש גם אמנות

כמו שאמרת, 70 אמנים. הרשימה ממש מגוונת - מהכי ותיקים ועד צעירי הצעירים. הנושא ההיסטורי שניכסתי לתוכה מרכזית הוא יחודה והגליל. כל מי שירצה לתת יחס לאמנותיות הואת בעברתו, מיצבו יוצב באוהל המרכזי.

למה דווקא אוהלים?

השכנו בתחלה על קרואונים, ומצאנו שלשע קרואון אחד עולה 5,000 דולר. האוהל נראה לי מתאים. הוא אלמנט מתפרק, ארצי, וגם אירוע תלחי' אמור להיות חזויה ארצית.

והיה באוהלים יהיה חום בלתי נמכר.

מצאנו עצה. אביסל גבע, האמן מערשסר, יור עם חדרת לוג מתנחלים, המציאו פנטס של הולדת נחלים מבוזרת, מין

הגלוי ביותר, הסודי ביותר

[illegible]

אלא שטמלים גראסיים בדרך־כלל חזקים דווקא בשום שטויים. והעובדה של בלייך הרבה שמות וסימנים לא יוצרת ייחוד.

[illegible]

זאת בטח שפה שקל להפוך
נותה למשהו מגוחך.
אני אתה מבנה נליה

כל יצירת אמנות מתנסקת
מרים מן המציאות עושה
ודרך כל הרוחק מסוימת. אין
הם ספק שהעבודה שלי יוצרת
המיסטיציזם האקטיוו. יש משהו
הנחוץ בשלטים העגוליים עד
אולי, ואני נוסף עליהם קטע
הקטע היצירתי הנקראתם. תלך
כל עולמי, להשק, והשקיע צד
המלה "עולמי" נהיה "עולמי",
המלה "עולמי" אולי תלך.

החג מוצג הפוך על ראשו, המכתי גם את המלים, ילדו, ילדו, כחול וילדו. בתג של חיליהנהרה יש שלוש רצועות צבע, כחול ודום ושחור. הוספתי עליהן את השילוש המילולי "אמת", "חוק"

אישאן הא קירשור בין המלום לצבוענא?
אפש למצוי קיסור, אלזא נאמט לא רוצה למרש יותר מרי
העבודה שלי עצמי. אלוהי המוסים העלה הם סיסמא
החשובה בעיר הערבים, אם כי הם אעלנו הן עולות כמובן.
העגה שלהן לא רקע הגל נותנת מבט אירוני רבישכתי, ומזכירה
הן סיסמא של הגושים: "חן חן נחלתן" (כדומה)

לאילי היסטוריה ארוכה של עיסוק אמנותי בנושאים הקשורים בצבא, לתחומות ולפסדו הישראלי. ב-1983, לרגלם, אילץ שיא אולימפיסט ויפן את אילי, ואם שרדו הצהיר תחת אמנותו על האוניברסיטה למתן דרדרת יורדים כביש לתחנת הובת "כלב קרבי - עבודה קרבית". הפעם השלישית לציוויו פחות גישה מבחינה פוליטית. מה ששקט את התושבות "כלב קרבי" והתנועת המרכזית של אנד כערים גדולות, אומר אילי, אלה מוסכמות שלמים צבאיים, שרדו מנהגות, כשינינו כל מיני כלים נוספים. מה שכלאלו זה נראה לי ביטוי מוקדם לצבאיות אילי.

מצאת גם תגים עם ביטוי לנשיאות
לא לא נתקלתי בהם של ח"ן, והאמת שגם לא יותר מדי ח"י
שתי. אבל במובן מסוים כל התגים עם סמלי החיות קצת יותר
דינים ופחות תוקפניים מאלה שמציגים חרבות, נטקים, תותחים
סמל על הגמל הזה, למשל. משם חסוד. אני לא יודע אפילו
אולי חידה והוא שיד. אולי דרודיו או בראית.

ההיזק הוודותי של התגים לא מוסק איתך
לא תמיד אני יודע אותו. יש בתגים שילוב מזה, ציני של הסודי
הגלוי. מצד אחד זה פריט והלכתי ובלבד שיש ומומחה ביותר
לעניין, מצד שני זה חומץ וזה חומץ. את חומצת איש מוטרף לנפש
איש העיבוד, לפעמים קלע ולפעמים לא. גם לאמנות יש איש
אורקסאקלי כמול כזה. מצד אחד היא דוברת הגלוי והגניס ביו
ש מצד שני המסלים בה חסינים. צופנים.

אורן פלק

צילום: אורנה איתמר

[illegible][illegible]

תגי היחידה הצה"ליים מציבים

זה לצד זה דרכונים מכונים

וגלגלי שיניים. קטעי מפות וכלי

זין חיות מרר ונופי מולדת -

באגדה מזוהים ייחודים

המיועדים: כל מי שרוצה להצטרף ללימודי תואר ראשון

מאת: **ד"ר יצחק שניידר**

מחירים: 10 ש"ח

המחלקה לבריאות הציבור

החלטה: החלטת בית דין

הגבושנות על שפה

העלייצגת את הבליק

האידיאולוגי והסמלי העומד

בבסיס התרבות הישראלית

משלהן. בשנים שאחרי מלחמות ששת הימים ויוסי חיפורים גדל הצבא מאוד, והדרישה גדלה עוד יותר. אפילו הנסיגה מסיני ופירוק היחידות באיישו את מרחביו לא עצרה את מגמת ההתרחבות של התגים.

תגים ראשונים

[illegible][illegible]

היחידים הבריטים קיצצו בצהר, והחזירו כר מסיים גינים אלמנטים. יצאם לעצב מורש את דרגת החיילים הפשוטים בצורת שלושה מסר. יצאם תחזית תחנתה של מגדוד, נרחת.

אבל בתי החילות, וסכסכי למעשה את מורשת השלטים הימין יצימית של סמלי האבריים ושלטי הגירות, לא תחת בריה לא לחקות נגת את הבריטים. מות למשל ולקח מהתור המבחר, שעלי שום שחיל. את תני הפיקודים הראשונים שנקבעו בעבר הבריטי, אף השם המלאה למלאה שחזר לשלטיהם (החילתה) ונחלתה שום

דה־מיסטיפיקאציה, אייל (צילום; כרמית שי)

בניית מבשרות שלה, ועכשיו היא לעומים גם עקב מציאות במשרד, כשרואה את עמיתיה בלבוש קפה. מה שיצא זה תנים סנסטיים סיפור שלם מעבריהם את הערבים שבנסיעה ביום להעביר בצורה הכי פשוטה, הלא מתחבטת.

עיקר ההשקעה מאז 1967, כמו בתחומים אחרים בארץ, הייתה אמריקאית. תרבות מניין, לרבותה, תג שלעלי מופיע ראש ביוון. "בניין זה הברית, הוא שם סמלי יחידות עם פאנאל, העדירה העברית על הביטוי הנפח הפיזי והמחשבי של אר"ישראל הוא נאמר בכספים לא הטיח דורש יותר מדי. כמיליון ארבעה עשר על יותר לוקאל-מטריטיות. תג של הכיבוי צבע כמכרה שבע הנגזרת משילוב של שפת הארץ, רגל בתולכן מואר ומתנפנף חוזר על ענינה והמאמץ. זה גלגל של בעתה נבצב המכר מקטור מורכב ומפוקד "לפס את השילוב הממלל של סיפורתה, והעלו לו את הנב לאות השפעת כוח ולא מדיק, נבמב בעיתון "במכת" לפני כשלוש שנים. "כמו כן ניתן לראות במסל את בעיתון חום וסמל, שום השילוב בין עבודת החיר החלול לבין הצליחה הימית. שם העבר הוא כנגד הוא אחר הגורמים החיבה". לענין של מרסקבר רוזמא מודיק שרר מר, "יבוינו הוא באמצע, שיצא מכין המאגרטים כמו ארז וזו, זה סל פאלי מוכח שחור ברבות הנים.

הפאל האלון, המצפול לרוב ביונות ארץ של ליגיונר רומי ומה אבולו חרירי צבא אמריטוס, לא כל הרכה תרוב המצאת המצאת במטריטיות המסליות מתבשרת דורח הכה של כמות התבשרת המסר גם בענין נים ארמים, וכבר כן תנים הארמים מופיעים במה סמלים מרובנים. עשר רכיב בום מניב עשר ארץ כספור. סמלי של חלדית-העבר, לשל סלל (בנסמ לחרב) צורק דורק עומ ומצפול, ומסביל לו מפרצו, ביטוי לשני פניו ארץ הדר, ולפניה מנו, השומר על מורחה.

אבל בשום שמואל מתגברת מאור הגטייה הארטיטית. שנעל לפני, למשל, שחור שמואל לרבעה שורח, מפרט טרסקבר, "בשניה אתה יש גב, עשוק, מה זה, וראוי רגל לישראל מתנפנף, עשר הרכית הנות רים שם זה ער, ומכרז שוב ארץ שורח. בעקפת עונה השמורת האת ארץ גם זה ער, במטריטיות מרוב מרס ארמים ארץ לרג שום משמעת אתה עובר חורח חורחה המצפית סלח את שורח.

אלי מתגברת ליבוב העינות והגאיים המצפית עמית למרצו, זה תלגים כנסת ארומות, פחות חרילית התיאמת עמית למרצו, זה התחיל מסיכות מקצוע, דורק חורחה, העדמה לרג כנסת ליכס חולצת ארצית תחוסות אילון גם סיכות שלא קשורות לענין, מפרשיות סמילי ושמנמי מלייבו ועד סמלי אנארכיזם סלום הערניים החיל הפשוט גם שישם את מושגי האסמטיקה שלו כי לייפוט את רגל, עלדי שורח חורח צבעונים כשילוי, ציון השם הפיזי כמו מחזור הנים כסר כראס ועכר מורש כרשילי, זה השם המרש כמו שחור, שפע נחשט זה שחור, מוח המסטרסו למלל סמאנס, וזה שניו ארץ לרבות לרעולל אלל רגס וקרה של וחק ערומים את ריו, אבל את חונגה לראית למה תנים שורח ציבול אלל מציגים, משרב כנאותה שפר בריקו כמו מאר סימני אנטיסית ער עיין תלגים שחורבני לעצמו של חמ"ט יש נחמסל על ארץ הוזה ומה שהן של חורח שלו יורא - שיהיה גם חונגה כמו הפסו חורח המצפית רגס - והוא עמיק את המקרה שלו, ואת כטיביון חותה מקסיקטה רגס

אז כמה בריקו היא עוסקת. ליחידה כלשהי בצפון, למשל, אסור היה לתת סמל עם איוה זה או קטע מהביטוי, כי זה היה מזהה מדי אופה הוא או ליי חורח שריון אסור היה לשים רגס מצפוי של נגה היה צריך לסגנון אחר.

גילוי וכיסוי

התלככות בשאלת החיית היא פאראדקס יסוד של תנים. הוב הגניט שלול שלול האכירם מריב לאפקסר באמפוקס ויהי קל לכל האמפר של הענינים אותם. האכירם הסינטיניניס חיו חפנסו במנול הקרב כשריון ובקסרות כמות, שמנעו לחלוטין אפסיות לוחות אותם לפי מראם, ולכן נרשמו הצבעים והצורות החיותיות על המגן כדי להבדיל בין כוחות עינים לירידותיים. אלא שמא מלחמת הבורים, כשי הצבא הכריז פקט את מריו הארמים המפורסמים וקעה לראשונה האק, עשה קונספציה חלבוש הצבאית כיבוב של 180 מעלות, וגולרה האפיה של הצבאית המורגנים להסוואה. "בצפון גם כיום תנים מופיעים לוחות כל חיל, אלא אתה או לצרני, אומר טרסקבר, "אלא שחוריה הוא מדי על לפס את נאחח החורח-הצבא קיבוק לפנסקת החולות עם קשרות והסוואה ארץ נאחח בעלי, כי-ת, עם התג אתה לא מתחבב על מדי עוברה.

ככל ואת לפחות בחיירות המסוננות מסתובבים גם כיום מיתוסים מרסקים, על עולמים, הענינים מסמליים על פי שטאבר את רגל השפולואטיס שלו. המורגים נחגים להסמל אתה כמותה מפר, כי שפול מוסמרת, ולא מביאים כחשבון שכיחות שאת ארץ ארץ לא שורח לפס את תגן הם פאוחים כבכ בכיור על וואתם חורחיות. מלי-לפנסקת-הצבאית צלצוב תלגים חותה מריביות מוגדרת, בעיקר בתח"ת כשליש-המחמתו של פקן כחורח-החיר. יחיתו מתפלל עם הובס על "באכ", אומר בלאשילר, "חורח-הפחשים ריעותיו ככל מניו מר חורח, ולקניס-הצפית גם באר מן השתר, תרגלן, למשל, ירצו בעצמו את סמל חריב-הנפול שלו, בהסרף הארטיטית המצפיתיות. אבל לגבי מרים מסמלים עשוי סאמנים לשומר על מר ועל חורחיות "לפניה" למשל, יש חלוקה ראוואלית, ענין ובר, "במשרה כלל חורחיות השנות שלו. גם הצבעים האדמדיים על חורח-החיר זה חורח-החיר הזה" למרצו" מרס וסחור, וכן וואל, "עלוב המסרת נותר כנגד העלמות יע עולות ולתנים הפיסיים ליחידות השונות כחילאורד, מעינות ולנחל ורגרע, רמוויטגן והאכיות מחייבות, ואפילו המרובות המפורסות של עילי, אבל היצין אין.

היעיבוב במקורה

המאה הראשונה. הצנועה והמפוקעת למרחל כל חילוי הרעות כל משתתפת. התחלה כנסת חזון כורח העיבוב הסינטיני. "לא מרובי כמחש שמואל המסרת תגחילית", מכור טרסקבר, "אלא תנים שרשים שאכ"א סכר עליות את ריו. אבל את חונגה לראית למה תנים שורח ציבול אלל מציגים, משרב כנאותה שפר בריקו כמו מאר סימני אנטיסית ער עיין תלגים שחורבני לעצמו של חמ"ט יש נחמסל על ארץ הוזה ומה שהן של חורח שלו יורא - שיהיה גם חונגה כמו הפסו חורח המצפית רגס - והוא עמיק את המקרה שלו, ואת כטיביון חותה מקסיקטה רגס

בגב הריס, בחירות שונות, אומר בלאשילר, "חופשעו מן הסגנון החלל של תגן החירות, קעבוב כמה שניש חשתי, אפילו חיתו שיה כמה בדרים שונג, למשל סמלים ותר ענינים או ארדיסטיים, אלא תמיד כשעבוב ומו באים רעיונות אחרים". המוטיבים תלגני פיסודים נבחרו לפי המסגרת התלגים שיבשו ככל אור. פיסקרברק קיבל כמבוב את נור ארץ-החור, וקדו, ותר שלא היה חסיי סמלי של האריות הארטיטיות המגדיות, עוצב למפיו לפי ציור ארץ אשור מוחו גו מחפיות חלמיסיו, לפיסקרברק נבחר ראש הצבא, לומר שט פתלי. "צבי זה גם צר", מוסר טרסקבר, "צפון". רק פיסקרברק לא קל היה בשית. השועל המוטיב שמעבר את רגל שלו מתחיים תלגן רק בעקשיו, ודרו שעלי שמשו ששימשו מקור מחולגני יסיר לעיבוב התג גם כרומם. אבא אפסר ארץ לראות את צורת ה-5 המתפלת של גוף השועל כמסרת לשיפוט South.

לפיסקרברק נבחרה היה שמואל למקורות העבריים, הנפשות שפר (וכותב הפרולוגיה הוונות) למשל בעילואטיס של חונגה ורענות כסמל להליהללי נבחר עלה התאנה ניון אריוני לנישים המסרתות בור, ואילו בעיבוב סמלי של המסרתהללי והסם רגס על שילוב חורחות-החיר מסמלת את חילות הרבסת, הכנסים את האור, והענין שיר כמבוב לרם ג. כסמלים העצבניים הצבעניים והגדולים יותר מעיולי הפיסיים גיכיות השואות ג. המיתולוגיה וכן המולוריקה הסינטיניסית. חיל ריהוא קיל את תרגס הברק נביר כפיו ג. למרועיקניס הריעה התבולל של מיתולוגיה המסרתות שיר-החורחיות בעולם סלול ולמרות הצעה ראשונה לעצב את סמלם בפורת חור מעול, לריעה המרדית, והצבעים כילכו שישון מכות, פרי ורומט על פספס, מנין רדוק שער הכסה להנאג המרבר המוטיב.

יכר שם שישע את תלגים הארטיטית לא רק היה מצבב מסוער אלא גם ארם סמילי, אומר טרסקבר, "היה היה רואה שום מצפיתיות בחירות של העיבוב ובשניה לאיוו שיה מסורת תרבותית, והם גם עורבים חרס ככל גורל. יש מדיקין אותם הכריב כמחש שחור צורח הציג אותם ככל מיר שומאטיס, וקעה אותם קריאוב כמחש של סמלי לרוב כמו גם בעקש, ענין בין העצבים הארטיטיות נכנסו, לנכנס לבלאשילר, גם סמל כמו ארץ חלום, המסרת שפארא לעיבובם של בולי וואר-ערי הר אשוריים, והחורחית סרבר, ערר כמסריו של וואל, שחורו כנסרם גם חלוקות הארטיטיות של מיתולוגיה-הצבאית, לאתר ששפר סמל תגי טיטה מאכאטיס.

אבל כבר אז לא היה כולם מרצים. "הראש של הצבא" של פיסקרברק, למשל, לא שוה חורח, אומר סלר וכר, "אשר רשימי ככר באכ"א 1949 עד 1982. "לא מציר קעת השחור, ריז את מסט עומס כמירסי יוניג הארמים כסכנבכתי למפקד העניין כמה ענינים, עקת מורגני ואפיל אסור היה לנעז בו זה היה סמל קדוש, ששימשה דוד מרס-הפולחן", ובר יבכ בורעתה הסיטול, שיכנעה את סיטוה הסיטוה דוד מרס-הפולחן, הפקדו היה הצנוע תלגית "מנוחמת", כלסיוט, שולר מר פסו מן החורח המסרת ולרשקת את העיבובים המסרית. את חלוקת הארטיטיות עובי לו, המסרת לענין, הוא ערר, אבל זה מברר לוח של כמסרתה. ניון ארץ חורח לסיכות צנצנת, לריעה סמל, או צירית-לוח-מסרתה, אבל אסור היה לראות מן הפסל החורח צנצנת

כתוב
2.9.84 | כיובאלולחשיניר
כל העיר
9

עכבר העיר

כל הבילויים של השבוע
מדריך הסלווייה והבילויים של השבוע
22.9 - 14.9

(העיר, כל העיר, בואו, השון, לבנו, הד הקריא, יחזקאל הילי)

מחזיק שבת 17.9 בשעה 11.00
נעלה: 22.10 מדינת וילנא וילנא
למחזיק ולמדינת המדינה קיבוץ השרון
מא, מדינת: 04-899566, 04-899566
מדינת: 14.00-09.00, 12.00-09.00
שבת: 18.00-17.00, 12.00-10.00

■ באלנסון - אסנת ורבינוביץ סינג
לחל כשם "מחפשים קורות חפציה"
עבודת וירא, רחל עבודת חלח
מדינת וירא, מדינת: 04-977150
הגליה: 18.00-11.00, 12.00-10.00
ע"ש בר, בן גוריון 15, מדינת: 04-977150
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

■ יצחק דה לנגה - עבודת וי-פי
שני מדינת: 04-977150
שני מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
שני מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

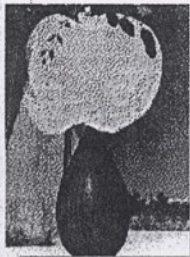

תערוכות

נפתחות

■ כל ה-24, בן גוריון 15, מדינת: 04-977150
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

■ מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

זול - ז'ן ורפורט, דגם
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

רבות

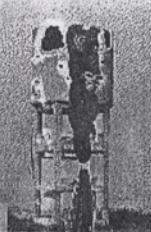
■ ארט פוקוס '94 קיבוץ
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

צמח ומגדל - דורה דומיני
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

ארכיון אמנות ציבורית ומדינה

אירוע

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

צמח ומגדל - דורה דומיני
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

אירועי תל חי '94

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

צמח ומגדל - דורה דומיני
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

ילדים

אירועי תל חי '94

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

צמח ומגדל - דורה דומיני
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00
מדינת: 18.00-11.00, 12.00-10.00

(ישיבה, כל העיר, צומת השוון, לבן, הד הקטן, ישיבה העליון)

מתוך מיצב "מערות"

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011 TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST.

שודר בתכנית: מה יהיה

בתאריך: 14.9.94

בשעה: 10.15

בקול ישראל - רשת ב'

210909ר

402441ב

שיחה עם בן קדישמן המופיע בתל-חי.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

רבקה מיכאלי:

בן קדישמן בוקר טוב לך. האם אתה שומע אותנו בן?

בן קדישמן:

שומע.

רבקה מיכאלי:

בן, האם גם אתה משתתף בתל-חי ובעין הוד?

בן קדישמן:

בתל-חי, לא בעין הוד.

רבקה מיכאלי:

בתל-חי. מדוע אתה רק בתל-חי, יש לזה סיבה

אומנותית?

בן קדישמן:

לא, לא הזמינו אותי לעין הוד, זהו.

מנשה קדישמן:

לא עשיתי לו פרוטקציה.

רבקה מיכאלי:

Public Art and Early Media Archive

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, TEL-5620011, DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL-AVIV

אתה לא עשית לו פרוטקציה

דני קרוואן:

לא צריך פרוטקציה שלך מנשק'ה, הוא אומן מצויין
בשביל עצמו.

מנשה קדישמן:

אתה מספר לי?

דני קרוואן:

אז שתוק.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מנשה קדישמן:

אני מפחד מזה כבר.

מכון לחקר אמנות
מכון לחקר אמנות
מכון לחקר אמנות

Public Art and Early Media Archive

רבקה מיכאלי:

אתה מפחד?

מנשה קדישמן:

לא, לא.

רבקה מיכאלי:

אין דבר כזה.

מנשה קדישמן:

מה פתאום, כל אחד הוא אדם אחר והוא במקרה הבן
שלי

דני קרוואן:

יש מקום , לכולם , אתה אומר מנשה.

מנשה קדישמן:

בדיוק.

דני קרוואן:

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

1991

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. FAX. 5620011 TEL. DERECH PETAH-TIKVA ST, 96 TEL-AVIV.

זהו בדיוק.

רַבְקָה מִי כְּאַלִּי :

בן, ספר לי קצת על האירוע של תל-חי, אני קראתי
על אוהלים ועל אוהלים בתוך אוהלים.
בן קדישמן:

כן, זה פרויקט שאצר גדעון אופרת והרעיון היה מקומות, וזה הולך להיות אומנות שמוצגת בתוך מספר אוהלים, יש שם כמה אוהלים גדולים מאוד, יש אוהלי צבא יותר קטנים, יש אוהל גדול מאוד שיהיו שם הרבה פסלים ויש גם אוהלים קטנים של אנשים שרצו אוהל לעצמם. יש שם מישהו שגם הולך לצבא, על אוהל והולך להיות שמה שם.

רַבְקָה מִי כָאֵל י :

מה היצירה שלך?

בן קד י שמן :

אני בונה כיפה ומתחת לכיפה הזאת תהיה עוד כיפה
שהיא בור באדמה ובעצם זה יוצר כדור.
רבקה מיכאלי:

האם דבר כזה ניתן להעתיק ממקום למקום, או לצלם ולזכור?

בן קדישמן :

במקרה שלי נראה לי שאפשר רק לצלם את זה הפעם.
רביקה מיכאלי:

ואלה בדרך כלל היצירות שאתה יוצר, או שאתה גם...

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. FAX. 5620011 TEL. AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST.

בן קדישמן:

בדרך כלל אני לא מפסל, אבל...

רבקה מיכאלי:

מה את עושה, בן?

בן קדישמן:

ציור. ציור, אני צייר אבל הזמינו אותי לתל-חי והפרויקט היה מקומות וזה יותר תחום בין תחומי כזה, אז זה התאים לי, התאים לי להשתתף. ואהבתי גם את הרעיון של מקום שלא מוגדר בדיוק פסל, זה יותר פתוח אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה יותר.

רבקה מיכאלי:

ואירועי תל-חי, בכלל גם אומנות וקרקס ואומנות ופוליטיקה, ואומנות ותודעה הסטורית, אני קוראת מתוך 'שישי תקשורת'.
Public Art and Early Media Archive

בן קדישמן:

כן יהיו שמה הרבה דברים, יהיו מופעים, הצגות, תצוגת גלשני אור, אני רואה, אפילו יהיו כמה ציירים ופסלים שישירו שיר בערב הפתיחה ביום שלישי בחמש. רבקה מיכאלי:

אני גם רואה שאלדד זיו שמוכר כמחזאי ובעצם הוא התחיל כצייר, הוא יעשה מן עבודה הנקראת 'פלגש בגבעה', אשה באוהל המקבלת את הבאים. וזה אחד מן האירועים המחוייכים של תל-חי.

✓

עתה, יותר מתמיד, סומן ד"ר עפרת כאיש שיציל את אירועי תלחי.
מנקודה זו, של ציפיות גדולות לאירוע הקרוב בניצוחו של עפרת, נותר
לכרר ולכרוך, מה יהיה שם, בסוכות, בין ה'81 ל'82 בספטמבר.

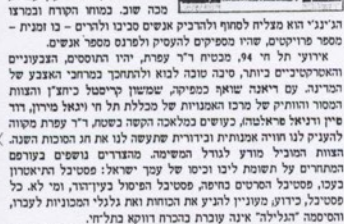
החולטה הראשונה שלקח על עצמו עמרת היתה לעבור למיזבני-מים ארעיים. שנית, יש לקשור את החיים-חברה-מלוותיה אל האמנות, ודרך נושא-ג' "מקומות" ו"יזורה-הגליל". שלישית, יש לכוון שגם ישראל של אמצע שנות האמנים רוצה להסוות עצמו וישעשעו על אדא אבנות וכלי כראי לאורן את הגלולה המרה (מקצועיות) בצפירי מתוך חשבי-סרטים. לזכות

[illegible]

1

לאחר הצלחתו של ער עזרת כביאלה האחרונה, הגביה את אביביל
לפני מרוקס והחזמה לה וטולל בימיו, קשרו האמנות של ונה
מקבע על קרע פרט שלם את לרדמנט, באות המילי ציח
אנאפרס לתרעם ממט, עפרת, ליה נמשך קשרות שיה ענמא
לאוטונומי; המר, קרן ליה למיסר בכבודו וביצמה, הוא כבוד
מובל להיות האוצר הישראלי ביכלאנה האמנות בשוק האזורי של
אמנות הישראלי על מעט נמוך יותר לא ראה, עדיין לא תפיעו לו
הוא תהנה האמנות של מויזאח לא אביב, אלא, האוצר אומות

ביבליאנה לאמנות האחרונה של יצגנציה הוא שלח חממה של ירקות. לביבאנה הבאה, אומרים, הוא שולח ספריה, ואילו בתליחי הוא מקים חממה אוהלים בגלים שונים. בין לבין, הוא מוצא זמן לערוך את גליון "סטודיו" של ספטמבר 1994, המוקדש כולו למסמכים נבחרים מתולדות האמנות הישראלית, הנחשפים לראשונה בגליון זה.

סיבה נוספת למאמץ המוגבר המשקע באירוע הנוכחי קשורה לזוג שהוא סוחר אחריו מן העבר. כתודעה הציבורית, אירועי האמנות בתל-חי מיצו את עצמם ואף הכניסו את המועצה האזורית גליל עליון לחיכות לא מעטים, שאינם מעוררים להמשיך את התגינה הר/תלמי-שומית הזו.

קצת היסטוריה: אירוע האמנות במיתוס מכללת תלמי, דבר שמחול

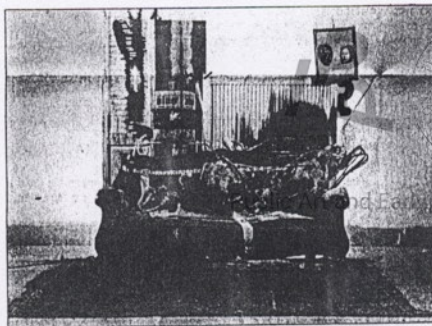
[illegible][illegible]

בכדי לסמך את האות לרוד שלא ידע את יוסף, אירוע תליון
למחרת היו ההורסות של התקופה הראה. כימים ספורים הוריקן רבים
לא תור וירייה את מפי האמנות ומיניסטר לסמינר אני שהייתי שם, וזכר
שעזרת אלפי האנשים והאות האמנות ומיניסטר לסמינר שדיון שם
ההורסות רוח שלא ידעו קודם. ההורסות הגדירה לשוחח עם אבי
הסמינר, אני קרוב מאמיקאר, אני לראות את אופטימיזם בעצמי
שחמתי בירה בידו, מחולל אני הראה. הגלים התבונן לפעם האחרונה

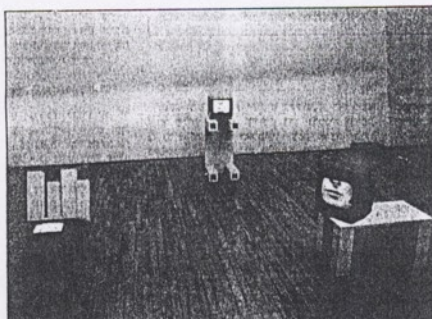
עכשיו

כן, האוהל הישן והטוב חוזר אלינו בגדול באירועי תל חי '94, ומביא בידעותיו את בשורת הבזונט-ארט. אנחנו, האמנים והצופים, נוכל לנוע שם בין אוהלים גדולים וקטנים, אישיים וקבוצתיים, צבאיים ומיוחדים, שבהם יהיו מיצבים של כ-80 אמנים ישראליים, וכבר עכשיו ברור לגמרי, שהשנה זה הולך להיות שמח

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מיליטריזציה, ציור על בד

בוקי שורר, סקולוגיות וידאו

שלו. איך מאוד מקוה שלא תהיה שם תמונת הלוגו ועבודות קליטות ואופייניות המציגות את הסמל המסורתי של האמון. צריך לומר, באירועים אמנותיים מסוג זה וגם בחיל, הצופה נדרש לחוות עשירות או מנחת עבודות תוך יומיים שלוש ולעשות קילומטראז' לא מבוטל, אלה לא מלוח באלפי אנשים מיטנו, משמאלו, מאחוריו ומעליו. כלומר, אלה לא תהפיק. לכן, אמנים נהגים לעשות עבודות מיוחדות לירידים מסוג זה, עבודות שמנסות להפיקו קילום בבחינת יחידה מרובת נטו. יחידה. יש לומר: הצופה הממוצע מקיים וקורדטותיהם לכל עבודה ואם הוא רוצה להספיק הכל, ואז כד לכתל לקנות ולחלול, ולכן העבודה צריכה לעבוד כמו שעבודת ברת מרפחת ברוח.

גם בחילוד '94 נוכל למצוא, ובספע, גימיקים מספיקים, הולך בדרכו של מטי מורד, אשר ימכור כרדור שוסלר עם עטיפת מודרניזם קל ועל

מסלל מוצגים, אריאן ליטנברג תציע צגנות רכש ותעניות, אולדד יזימנה אתכם אל אוהל זונת הגליל ונא להצטייר בקטגוריות ותבניות בנען ימיטור עליכם נשם מלאכות. בין לכו, יהיו גם מיצבים רבניים ותר ימיטור בעטיפה אמנותית את הקשרים והאמציאיות של האמנים למה שהגליל פיצק, הול בחוויה המיסטית ומערת הגליל, דורית פלימן או דאן זאנר, דוד מליטניה עכשיות וטיו שלפון אדם לשכנתו הערבים מביא של דב ארדירי תחתית מיטור ואמנות אל יישובי רמת הגולן, נכדוהו של גילא מירון, וכלה בברכותה היסטוריות ומתולוגיות שקבורים בין אבני המולת הגלילית ולמסל, מביא של "אוהל שם", העוסק במגמים של שמונת הגליליים בחילוד.

הרשימה אורכה והעצמות ועל פי תיאורן המילולי בטרעה לידענותו מעניינות ומסעות לכו ולרואת. זה עוד לא הכל. יהיו גם מופעי רובע, מיצבים, מספרים, סיפורים, לונה פארק ומרכיב הפעלה לילדים, סימפוזיונים והצגות, מופעי בא, לוקות קצב ומול, הצגת החדר "נעם" בביצוע רובי שובל, מופע של הוורת אודיעטנס נני, ועוד ועוד ועוד. ועדיין לא אמרנו מילה על רוכבי המכרות של תוצרת הגליל ומסעדות לפורלים רוג על הרן וסקיעות מרהיבות ואוריר זננ של תחילת הפסח.

דודי מסמט על שפמי כאשר אי כותב שורות אלה. אני כבר חולמתי, אני אהיה שם, עוקה מספר כדבקים: כאסון המסחפות באירוע: כעיונותא המכסה אותו ומביא לכל, בניליון הכא, סיפורים ומיכרות: כשור אגנות העשיתן לוחש אודיעטנס מסוג זה ומכוכב חפשות באבני הגליל, ששני וסקע לתודן סיידעמס ככדי לכו ולחפוס ראש בדרים. להתראות

ילד משייכות יריד תל-חי: עשרת, נותר, מכר.

ליצנים: אמנות, רדד, ישראל של כרא לארוח יסקע, לונה

זו עשרת, זה כידור, למה לא

זלם וכמו רשותיהם, ורוננסטי, חנהלי,

ז כשהו, נדולי, או וכר, ספחיה, סקיה, הצור, אישע, וסיגי, מאה,

א או ז, קנע ו כ, א, א, כ, ג, העבודה

קשה. קשה. הכל יצונו גורא קשה לאורי דרומר. וכבר מאד כבר. אפילו שירות שבי יס יל. והוא כן 29 בכבר. רכב עקרת שבה. לא אחת או שתיים. שיבה. "זה מכוון אנטינה, ואח, אוסר, "אני עובד על מורים גורא גמי. הים. אם אכן ימסך דרומר בקרוב את שאיפתו להרכיב עניין בין והוא אהוב מירשני. ואם כבר, אז כבר, יהיה דרומר נבד כן 29. עם שירות שביה עניין בין ומכוון, אך שכתו, נעלי נבא בכורח ליה פשוט חל וי. אני לא אוהב ללכת קל ברגליים". מצחיק לא את דרומר.

דרומר הוא איש רגני. באי מת רצוני. תארוני הרעיונות. אוטודירקט, אמן, רוק, אמן פלטיס, מוסר, "עיונני, הנגה וטראנסים הוא כלותה דורל". סר, מרקס, הוא כתב את הסר "כיסא נלגלים מוזהב", הוא כתב כתב העת לאמנות "סטוריו", והשכנע יצני בירחו "מוסר" באירועי תל 94, מין, קורס אמנות והמנגנון השתתפות 21 אידי נים, שאזור גרעון עקרת. דרומר כבר הגיע לתערוכות כנעה, בנייתן "אנטיפאוס" כמחאורא ישראל.

דרומר, ספר על הרדור קט. יס לך חפירה של 2.20 מטר לעומק, יש חופר סנקבל כמס שבילי זה. והוא חופר 15 מטר, מטה ימינה 15 מטר, וכי סוף זה חדר. בכדי יס פל, שואר יציק של בשר ומפלי אסר. זה מבושה. זה שחור, יס סרס ויראו ומראה גרול. ככל קשה של מותרה יס משי זה שאתה מגיע אליו. הסלויי זה היה האחד האחד המוסר. כשאתה מגיע אל המראה, אתה מגיע לאמת, ובחורר הים רכני יס את הכשר, שזה סוף ההשקפות, השלל הכשר, סוף זה הרבה ערבו. זה חות אגד ל, הנשיא הזה של הקורב נות'.

איהו בשר זהו "כשר טוב, לא סחם בשר שאני חורק, אני משחק בנשים עם בשר ועצמות ואיברים פנימיים. זה בנובה סטר ורוחב 25 מנטיסטר".

איהו חלקים מנטיסם יס בפנינו "זה לא רלוונטי, בשר". "זה לא ודעל להפריחת". "לא. פעולת היציקת חונ". קת את הכשר ומונעת חסדון". "המספר התחיל לחבק אתני". "לחבק אותי, אבל לא לא" זהב אותי'.

אם את יאהבו אותך, זה יהיה אדוק. לאף "לא, את יתן לי יותר כוח, אתה יודע. כי חסר לי ארבו אחי. אני חסר גראה אנטי. סט. אני דווקא חסר מאוד, אבל כשאתה יושב ולא מרבה, אנשים לא אוהבים את זה. חושבים שאני מתנשא, אבל אני לא כזה. אני יורק לא הברר ח' מכוון. בחור טוב כסר הכל, אבל אני לא חסר נעים. אני לא בן אדם של מין". על זה שאתה חושב, אני אעיד. אבל איך אתה מסביר את העניין שלך באי לימות? אתה אדם אליזם "הרבעני" מיר פנים, אבל אני כבר לא חסר מתי. אני לא צריך את זה".

אני מודה ותרבותם "אני אגלי חורה להיפוש, חורה להיפוש כמנהרות החמות של בנגלי". "איך מתנהג היפוש הזה "נכירה עצמי". אתה שוכן במיטה הרדור "אני ירע עם אנבי של בונקנטיס, אמה שלי מתה מוסרנו לפני שלוש שנים. אני כמעט לא יוצא מובית, אני לא מסובך בנרדבות. אני קורא מחובר על הלילה, כתב מוסי'

קה, מצידר לעצמי, מתעסק במסללים של הבשר. היום מתנהל חור כיו צירה. זה חיים בבדידות, עם הרבה מאוד ויתורים על חיי חברה, נשים, כנות, רברים כאלה. כשאתה חסר עצמך, ואני לא מסכן ועצמוני שבוכה בחור שלי, קשה לך לתת מעצמך לאנשים בחור".

ואתה לא מפילת שלוב את זה עם נשים, למשל "רבינו הרבה פעמים, רש לי בעיות עם הרברים האלה". "יש שבו של שמרם שאתה מפילת להרש "תראה שלא ייצא שאני בודר. יש לי עם מי לרבר ולי הרפס, ובנות שאני מתכונב איתן. יש השנים אתה נמסה

אורי דרומר

ביאורו של חי, שיימתחו השבוע, יצני גם אוזר דרומר, מוסיקאי, סופר, הגיוני, ובמחאורא גם אמן מלטיס מבניח. העבודה שלו נקראת "בונקר", והיא כוללת, בין שאר מרכיבים, גם נוש בשר בנובה מטר. למרות החיבה להמוסיקא, הוא סבך לסרוטי אימה ולמוסיקה קשה. הוא סבך הכל רוצה ללמוד לצחוק ולשחות אספרסו בנחת. שיחה עם הכבש שבזאב

אורי דרומר. היום שלי מתנהל חור כיו צירה. זה חיים בבדידות, עם הרבה ויתורים על חיי חברה, נשים, רברים כאלה. כשאתה חסר עצמך, ואני לא מסכן ועצמוני שבוכה בחור שלי, קשה לך לתת מעצמך לאנשים בחור".

למרות את הבקיות. יש לי גם רגעים מאוד ספציפיים של אשיר, שאני מנסה לשחור אותם ביצירה שלי". "אני יכול לימות את הרבעניס כל אתה על הפעילות והמוסיקאית שלי, אני אומר בסדר. אני מסביל על הווינו המסארי-שלי באמנות מלטיס, ואני מרדוב. אם אני מסביל על החיים הרעיוניים, או אין לי כל כך חיים רעיוניים".

ממש הקנפולטיק הקלאסי בין החיים לאמנות. זה לא סעי שוויתר רוצה לנטרור "אני מנסה למסור את הפער. יהיה לי חברה עד לפני כמה אמן, שלוש שנים. חקופה אורכה. בהרדור, כמו שבי חוב כמסרים".

היה לי בשר סיבולת גבוה במיוחד "כן. זה גמור מהסבות שאמננו מרברים עליו". "אתה רוצה לעצמך את החיים. אני לא יכול להימנע מזה. זה חייבים להיות".

מנסה שמיני של חוכסות. זו חוכסות בודור. אני חסר רוח שלו היא מביא אוסב סיה, שליטה והנתינון להשתחרר. אני הנתינון למסנק, נמניקה לוכיז כים או סמס לא יצילו את גנוז האנוסי. או חדר לפתי את המסעת לוכיז בים במסעות למרחבים הנמניס". "למה את נשמע מטרור גורא מבדר "לעצמי אני כזה".

אין לך בכלל תרדור "אני לא בוק שלא צוחק. יש לי את התרדור שלי". "אני אוכל לתפוס אותך בקטע שנורא צחוק". "כן. זה לא קורה הרבה, אבל אפשר יס לי חוס תרדור מוסר. ביני לביני עצמי בירות מפריות. אני צוחק הרבה על עצמי, אני אומר לעצמי עוד פעם אתה עם ההשקיות שלי, אבל זה כלתי נמי נץ".

אתה יכול לספר לי קט שי בריחת "כן בנטא, אבל כדי להרש שות לעצמי לימות ולסל סוף מחרת, אני עובד על עצמי הרבה. אני עובד על עצמי להיות מסותר, אבל עם כל העבודות שלי, עם המחשבים והחי פירות בארטה, איך אני יכול להתעסק בזה". "זה לא חסר לך". "כורר סכן, המנסה שלי כסר. הוא להרשות לעצמי לימות באמת סחם שסח. סחם לימת סח ולשחות אספרסו, לת לעצמי להימסר בדיווי הזה של הנגאה. יהיה רי זה מאד לעשות את זה". "אתה מסובל לאחור, לגרוש לרומנטיקה לרוד".

"אני חסר מאוד רך, מאוד רגני. אני חסר כששני מרדצי כשלה אנטיגית התוצה זה נובע ממשוה רגניס ועדין כפנים. מי שראיין אותי על היום, זה לא עניין אותו בכלל, הוא היה צריך את הסכום שלי לעיתון. אבל הצירה שלי גונעת מנקודות כוכבות ורשימות".

אתה בנתו שייחוקי אי קת, למשל "יש לי בעיה כמחשבים, אותי רש לי בעיה לחבק". "כילה, קיבלת דום ואדי בוז". "קיבלתי דום ואהבה, אין לי בעיה". "יש לך איהו עונן בדי ים, משרו שנותן לך תרשית ממוקד "למישהי שנתון לי מדי הא לשום מוסק. זה גוז לשבת בבית, לעבוד קצת תון לאמנות את הקסר שות, אבל אני לא יכול. אני ארניס שאני מתכונב. אני מנסה לנסע על התנוס, על חורות, ואני רוצה לנגות גשר מות רעע סרסוט סביניו או מנרדקס".

תני, זה מורה עם חורלס מילקס, נעלמתמד "אמננו ערבים עכשיו על תקליט חרש ומוסיקו להיכנס להקלטות בקרוב ולהתחיל להרשע".

מ ו ק פ פ צ י מ

מנשק'ה מתמוג בעין הוד

אירועי סוכות בדרכים

כבישי הצפון, למרות החשכה של "הגל הכסוף" ללוות את מאוניו ברכים, לא יעמדו בעומס. תאמינו לי. מלבד פסטיבלי הקולנוע והתיאטרון, מתקיימים בצפון שני אירועי אמנות גדולים: הבינאלה השלישית לפיסול בעין הוד, ואירועי תל חי '94. הבינאלה בעין הוד תתחיל בשבת במטע הויתם למרגלות הכפר. היא נערכת תחת הכותרת "פרטבע אנטיטבע", ומוצגות, כה עבודות פיסול ומיצבים של 33 פסלים מישראל ומחול. התערוכה תימשך שמונה שבועות. אירועי תל חי, בהשתתפות 73 אמנים, יתקיימו מיום שלישי (פירוט בכתבה על אורי דרומר, עמ' 15). אבל לא רק הצפון. שמה ורונן בן-צור, במרכז ספונדללל בחל אטלנטיקה, יתקיים מיום שלישי עד חמישי פסטיבל מוסיקה דה קאמרה למוסיקה ווקאלית, ומיום רביעי יחלו בראשון לציון 60 מופעים במסגרת משכרת החושים של "הג היין". באירוע המרכזי, שיערך בחצר היקב כימים רביעי וחמישי, יארח יהורם גאון את שלומית אהרן, חנו יובל, ישראל גוריון והפי רברים.

1669 מוסיקה וקאלית

מיכאל סגן כהן

חברים, כולם לתלחי '94

אמנות • עושה רושם שאירועי תלחי '94, המתקיימים בסוכות זה, לא יהיו משעממים • אמנות וקרקס, אמנות ופוליטיקה, אמנות ותודעה היסטורית

המעצב איתן גלילי, "משה" של ש"ן במחזה של כחמ"ס
מסר מן האירוע המפורסם של מלחמת העצמאות, ובעיקר
עין עמל. הוא יציע את משה הנה, של ש"ן
מנה דרומה לעבר ירושלים. חזן מזה, הרעיון
ששולח בכוונה לכוון לתלחי פיסול ישראלי
מוטמניקלי מוקדם: לישנסקי, רפפורט, צביצבי.
המשה הגדול הזה של ש"ן, הוא התחלה.

משעמם לא יהיה. שם יהיה אפילו נשם.
אולי נשם, איש המהמם המלפפנים של נוצה,
יבצע את העבודה "עצם האמנות" - תלחי '94.
יש, כאמור, מריסה דורית רחבה: ותקיים כמו
בוקי עוזר ודני קרוון, האמנים עצמם כמו
מאיר גל רחמנו המעופף של המשיח, שכותב:
"המציב עוסק בשאלה אף נשית היסטורית, מי
כותב אותה ועבור מי היא נכתבת". אבישי איל
מציין תיירות בגדול שלטים, שנסתכל
שנלא מה הכוונה. ויחזיקו ידיו עושה ודלים
ושמחה ששיר אומר בריצב שלו: "מישה או
מישה". רשיוני הוותיק מביא חפץ ודוקא מה:
הוא שר "שכב בני", בהשתתפות "נציג" של
המלחמה. אילן וטם המיקרופון יום ברחיים
של התימים. רשיוני מתחבר לציפנים התימים
ששה מעם.
שם מנסה כגון מה מתחבר לעבודת אהל של
מלני 20 שנה. אהל שהקים במחנה המליטים
ביריחו. ויש גם חריגה (1958/1958), אהל
המקדש לזכר וקריים ודל (1958/1958), און
שאכן היה מאמר המיצג המעניינים
והשוכבים שעבדו כאן.

בקיצי, יהיה שמה בתלחי '94, המובלג
לארבעה ימים בלבד, בחול המועד סוכות. אני
אמר את ברוח דבריו של דוד עשרת, שאמר
לי: "החברים נוצרים", עוזרים ולא נשכחים
שהאיטלקי הוא חלק אינטגרלי בפיסול
המקדש. אן, אלוז וק, שהחולל באמנות
מלכית ועשה חיל בהיסטוריה, עשה עבודה
"פילוסופית בנבונה": אשה בחול המבקרת את
הבאים, ויהיה ישי בידו, האוניברסיטה יניגיל
דוד וישי, יהיו "החברים של נוצה" שם נחום
היימן ונאח בחצר מיואן תלחי'ן. וזו "התערה"
המפורסמת. אפילו מארק פסיפולי לילדים,
ויריד מון חלקאות היה. אף שלא חתחת את
זה, בדאי היה לנו תלחי'ן.

סקים כששם - אלא אתה עובד בטבע, בידה עם
הטבע, אז אולי להיסק, נגדו. מכל מקום, אתה לא
עובד בחלל.

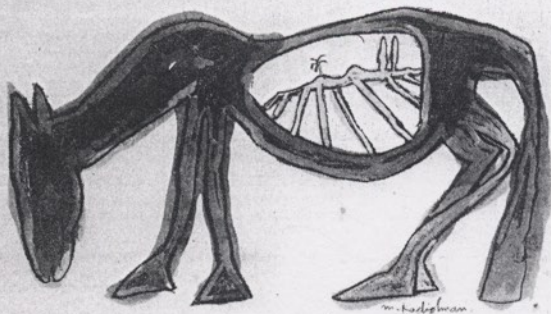
■ ■ ■
כאמור, תלחי '94 שונה, המהמל שם - שני
אהלים ענקיים, 300 מ"ר מ"ר 500, ועוד 40
אהלים צבאים רגילים - המהלל הזה יאלס
אמנים ישראלים בלבד, הרבה, 37, עצירים
כוחניים. גם קרישמן האב וגם בן קרישמן,
הבן. בקיצור, יותר מדור אחד מווי.
האהלים, במסכת תצוגה, נראים לו מאוד. אני
חושב, שיש משהו מאוד פוספטי וחי
מאסיביסקרטיה של אהל. ואהלים הגדולים, הם
גם "פסלים" יפים. וגם עשירים את אורית
הקרקס (שראשוני המודרניים אהבו). אורית
מיוחנת, שמתה, מלאת ציפיות ומתה חיובי.
אהל כזה הוא עניין של 20 אלף דולר. אמריקה
אן, יהיו אהלים, אהלן וסהלן, ויהיו אהלים
בתוך אהלים. כמו אהל ברזל שבחול נגור
והמור, שבחול נגור נח של קרישמן תאב. אן.
שורת אהל סיריס (20) צבועים אולם של
מניע רייבמן: ארען נכסין יבצע את דמיון בד
האהל באשליה, הפרטיקה ישי שלו. וישי
המחנה ארען אהל סיריס וועמריים של
פילוסופיה מלחמה.

■ ■ ■
התלחי'ן - למקום, לשם, לסיפור - יש כעבור
מיוחנת - ביריחו התודעה האומית-ישראלית.
מעמד משפיע על הצירה שם באורח חיובי.
המקום מעורר את החוש, הקולקטיביזם
המלכית, את התיירות העצמית בקיצור, זה
סקים יותר טען טען מין דוד, עם כל הכבוד
לכיצול בעין דוד.
תפרת, נאצור יוצר, מפרש את תלחי'ן
כריסטוריון, כחוקר של האמנות הישראלית,
ועשה מעשה זו טען, בהתייחסות ובכשיות עם
והרע ש"ן, כמו של בוריס ש"ן, מיסר "בבלא"
וסי שבחולית המאה חרם לתפתחות התודעה
המלכית האמנותית. וכן, מסר ראיסטי,
"שהם מסל את תודעת הברית", מסל קטן של
ש"ן, שנועד להיות מוטמניק - הגדול על ידי
עשרת לגובה 2.30 מ'.
אן המסל הזה רצה שן שיעמידו בחצר בית
המקדש השלישי שחזה בירושלים, אבל נגח
לזה. העניין הוא שמערת עושה היסטוריה

ידיעה שנתים, התוררים כמו היליון'
הפריזאי במאה ה-19 או כמו
ה"דוקומנטה" בקאסל או הביאולה
בנוציה - הם אירועים חשובים בתולדות
האמנות, הם נקודות ציון. באופיה, האמנות
החזונית הרי כעצם שתקנית, שונה מן
ההיסטוריה של המוזיקה, ויש לה וסן אתר - ובכל
זאת יש לה רענים תולדותיים: מנסים יצירות
אמנות רבות במקום אחד, ומתחילים תצוגה.
אמנות אירוע תותי חותי, ולאוודים כאלה,
עשירים את חשיבת הרבניות, ורובעבן אפשר
לבדוד דגן, לראות "החיר" רוחב ואור.

ד"ר נדעון עפרת, האוצר שכאן מן התיאטרון
והאפילו היה בלהקה צבאית, מתחבר לעצמו
ולמסר האיטלקי שיש לאירועים כאלה,
ובכללם "אירועי תלחי '94". עפרת מוסיף
לארוע תלחי '94 גם את הילה האוצר
האקסצנטרי. הוא זה שהביא לנציג את תפרת
המלפפנים הלימודית-סיונית של אביסל נבצ.

■ ■ ■
אירועי תלחי תחלו בשנת 1980, כלומר, יש
מסורת. מסר מוחזק, למשל, שמתחת, גם
המעם, כבר עשה שם את הקטן שלו במון פילג.
הוא השתין גם על המצא, ליד התיאטרון, וסן
מאת מסר מן האהרן ריטוב למות בעז ארצנו.
המעם, הוא נעיד "שישה ברוכים", ששבו ישר
ואמכיצווי. וגם וחקל סוכות וסוקלד נאה,
עוסקות בניו שעליו צילום מוטי מרחי,
כרמנוסטיסטי, וקדנט או סתם ערס, מתוך
עבודה ישנה שלו. זו התגובה שלו, המורית
ל"כדורי מורס", ה"מורס קונד"ן הויאסין
הנה, שנינו מורסיה ה80 המוקדמות: מן
ההשתנה, לשיקולד ולכרזו האמנות.
עפרת אמר על אירועי תלחי'ן שלו, שבהם
העצב נבצק במעם כמות בחור אהלים, שנסט
לו מן המורסיה הקדמה המיניע שמה, שבו
פסלים היו מפורים את המעשה שלהם בשנת,
וכל מכיר היה צריך לעשות סילי, סיבוב ידי
אורן, כנסק דבר מנסטרכ בתלחי'ן, כי
לראות את העבודות. המורסיה היה היה טוב
לזמן, כי תלחי'ן מיסוד היה "התגובה"
הישראלית, בשנת הרע, להמשיכה מסוכית של
פיסול באמריקה ואירופה בשנות ה80. המשיכה
שן מיסול שחשק את עצמו בנות, בשנת,
במקום. אתה לא עושה מסל אתר כן תחפש לו

קרישמן,
יוניו.
בתלחי'ן '94
יוניו הנו
לדע האב

September 16, 1994

THE JERUSALEM POST MAGAZINE

Touch of Magic

By Angela Levine

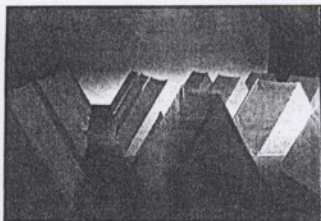
אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

IPQ

מכון לתוכנית ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز للتصوير الحضري

THE ISRAELI CENTER
ARTLAB

Public Art and Early Media Art

Pnina Reichmann: Tents, installation
(Tel Hai)

JERUSALEM POST MAGAZINE

TEL HAI 94, the fifth configuration of a contemporary art meeting established 14 years ago by Amnon Barzel, will take place September 20 to 24. A speciality of this event, which attracted international interest in its early years, was its concept of monumental sculpture and environmental works sited in open landscape.

Recently, Tel Hai, as a meeting place for contemporary art, has dimmed in importance. It has now been left to Dr. Gideon Ofrat, a curator of considerable ingenuity, to devise some format which will bring back the sparkle and draw in the crowds.

Overturning past policy, whereby works were left on site for years and foreign artists (and curators) were among the invitees, Ofrat has decreed a short-term project, over within a week, with only "blue-and-white" participants.

Monumental sculpture is out. Instead, 73 artists (including a number who are also exhibiting at Ein Hod) are showing paintings, sculpture, video and mixed-media installations all under canvas. There will be two gigantic marquees, each 500x250 meters, surrounded by 36 smaller tents. Some works (one doesn't know how many) are slated to illustrate the theme "Locality - The Galilee, its geopolitical and historical uniqueness."

According to Ofrat, Tel Hai 94 will be "somewhere between a work-camp and a circus," a description which seems to fit not only the tent complex of art exhibits, but also other planned attractions "for the whole family," including choirs, bands, pop groups, dance performances and an amusement park. Another highlight is the first-time display (in the courtyard museum of Tel Hai) of a recently discovered canvas, "Madonna of the Galilee," by Eretz Yisrael painter Nahum Gutman. (For advance ticket sales and information, call the Regional Council, Upper Galilee, 06-945618.) ■

יהים

שבועון ידיעות אחרונות

1598 י"א תשרי תשנ"ה 16.9.94

2. אירועי תל-חי, 94 אמנים מציגים

בימים ג' עד שבת, ה'20 עד ה'24 בספטמבר, תתרחש כאן החגיגה הגדולה של 'תל-חי' 94. כ-70 ממיטב אמני ישראל יציגו כאן, בקצה האצבע הגלילית, מיצגים שונים ומשונים, בתוך עשרות אוהלים שונים ומשונים. המאהל הענק והעליו הזה, משהו בין קרקס, יריד ומחנה עבודה, יציע למטיילי החג מקום, שכיף להיות בו, ואמנות הפורצת בשעה טובה, מהגלריות העירוניות של יודעי הח"ן ומפענחי הצופנים. כי חגיגת 'תל-חי' 94 מבקשת להפגיש את האמנות מחדש עם הציבור, שבחלקו נואש ופרש ממנה. בין השאר, ישולבו כאן מיצגים 'מדליקים' ברוכני יריד למיניהם, כלונה פארק, במוזונים, במוצרי חג האסיף של קיבוצי הצפון, בסרנאות יצירה, במופעים רבים של מחול, זמר, מיצג. סידורים להר הפסלים ייצאו מכאן כל יום, בשעות 10.00, 11.00, 16.00. המפגש: בשער הכניסה לאירועי תל-חי. לחברי 'המועדון הירוק' - הנחה. מידע נוסף בטלפון 06-943731.

אל תגידו שלא אמרתי

● המעביב לתיאטרון אחר, משלישי 20.9, עד שישי

אסתר זנדברג

זוין לארץ, ולא תורבית

● חגיגות המוזיקה באבו גוש, החל משישי 23.9 עד

בחול" תחילה

● "שלושת הצבעים: כחול, לבן, אדום", קולנוע דיונונוף, התחל משיעור 16.9, מ"ס: 11:00 עד 14:00

ימים נוראים לחיות

השמש וכל הכוכבים

[illegible]

ספק, מתגלה כאן לא רק כאוצר אסטרטגי וסוציאלי, אלא גם כבעל חוכמה פוליטית מופלגת וכמשקלן יוצא מן הכלל של תוצאות, לפחות לפי הקניין החקשורתי ובתצורה, ששיאיה את יתר אירועי התהווה כמאחר.

הוא הגיבלי והיה ריבונות התרבות וההיסטוריה ביניהם, כמתגלגלת מידו בידו האישור והדיר אלוות של מיד הגיבלי וקבא ידורה, נמשך במחל בין משמעות וידורה לאמנות העמק והגלילי כלכל במשמעות העכשווית הגיאוגרפית של המדינה גים ידורה והגלילי, נאשא אתר-הוא והיסטם "חלל התצוגה" לבין המוצגים, שכנים ששכר תופסר זה הפסלים בזה חלל כלכלי למדי מנדר מאורעות האמנות, הפסלים המכביהיים התחשו באופן אקטיבי להשקשו זה גם אתר תום התה. השנה הכירו ערפת על נתק בין השנה למצגים ועל "חלל" ש"הבע" בכל התנוע לערפול עם האמנות, "צירוף האמנות בזה" זה יצגו, לבן, בתוך הארזים מנורים הארזים את המעט בתום האירוע.

אירוע זה חי יצילו השנה שש על התרחשויות שאינו יכולת התבטאות לפסלים, חלק מוכרזות את מסיביל עליו, חלק על חלקי מסיביל עכו, חלק מנורם חלקו ידיר. ביניהם הופעה של אידועים נגיני גלילי ורור, ג'א' חצוד המראות, הצגת הידיר "עמק" עם רובי שכל מרת מסיביל עכו על לפני שנתים, "החברים" של נוצה, עם נחום היסוף ורור כמה שהכניז מניעה, זה שירה בציבור, וגם תצוגה נלגים. מסמר האירוע שיקים על שיעור להמחיש אתר, היה לא פקש הגשם המלאכותי שמיסר על מתנה האוהלים אביסל בצב, מיכר ונצח ושני מנח לוקט כשלעצמו. הכינו את המסירות.

● "אירועי חלל חי" 84" פליסי 20.9 שנה 24.9

עין הוד:

שעת האפסר

מול תודותיהם של אירועי חלל חי, והאסר-טיביות שהופעת של האוצר נרען עפרת, ואיסר-פיתיה: רישמת התבטאותם: וגז, צעצוע הביאנלה של עין הוד האוצר, מיכה ליון, "תערוכת פיסול נגמ, בלי גימסיות, מכריז ליון, בעין הוד יצגו 30 אפסרים ומתם כמה אורחים מח'ל, וכמה וכמה ששתתשים גם בתל חי, באוצרות שקטה ונטולת מוטגיאליים שערורייתיים, כלי הכרזות גרולות מהחיים וללא ויקסין רי נור, כאי של שילוח בחורשת ויזים מנומנמת. האוצר אל יכלל השנה את פרס הפירסום והשיקוף, אבל כלל לא בטוח שזה ייוקף לחובות. נקדחת המוצא של עין הוד, כונו, כיצור תל חי, היא תרבותיות הפיסול לטען, אם עברו ואם נגד, כבוגר משם ותערוכה: "פרו כבוגר, אסר-סכני, הביסוף לשפור על איוון בין הבעד והנגר, אסר-ליון, לא הצליח שכן בשעה רשעים ודועים, שהאוצר בנה עליו, התארחו כמבוגר של עין הוד, ואמרו אמן בעל כורחם. התחילת, במוכחות ההרה אלוני, תרחשו בדיוק בשעה המותקה שכן אור לחוסר, ובאופן של עין הוד יש לשעה האות בצב אפסרס משני.

● "הביאנלה השלישית לטען", התחילת בשבת 17.9, 17:00

האוצר השני במחולות נרען עפרת יוכה לפחות לסכנים פולות כפריסריו של עולם האמנות הישראלית, כמספר האפסרים שבתרבות האמנות העולמית שות' קיים מוכרזת בתל חי, לנוכח משקלו המגילי של הישראליות ורישמה המוכרזת מנעם כלל מי שזו בה, זהו שפנצגום שלא היה מכיים שום עסקי, בכל תחום שדור, אפסרס כמה מכשפות שלא משתמחות בנשך ככר המסיק לקלל את האוצר ולחולל איוה שערוריות, אבל לא הצליח להכריז, כמח להשתרש, צפרת, ללא כל

ולורה טייכר יקותואל

שלושית תקועה במק

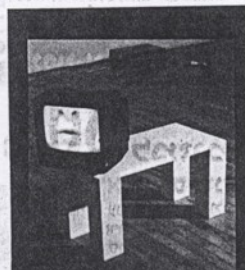
מתוך תהנה מוטעית להחליטן שהתאריך העברי מבשר ירידה כלשהו במיתות העם, או לפחות גירמול, ניתך השבוע על סודת התרבות הישראלית מטר של פיתויים אמנותיים הכרוכים בנטישת המורסה מול המגון והמפלגה נועות לא יערים רחוקים, טוב, נועות אולי לא, אבל בהחלט מסקולטיבית. שכן בנוסף לתאבדות האקלי-מית, נוסל על עצמו נושם המורסה המצוי את המיכיון שכלל לא יגיע אל היקף, וכבר בצומת מורסה המצוי שומרו, נושם כבד אנורלי, יתברר לו שאמנות תואילי להתדר בלעיקר, או לחכות לו הרבה שעות אבודות. עקרת ששום פלאפון לא יצליח להפוך אותן לשעות עבודה, וגם אם כן, איוה גלילי זה לעבוד בתנים, בשביל זה יצאנו מביטוי.

כמי שער לפני התנים, מתם ביום חול, בדרך לאירוע משפחתי, וחלה בפסק תנועה אחר אירוע את כל הדרך מתל אביב עד תחילת נוסעת כאלוהים, היה אספר לצפות ממורו בהתנתי שיוכיל מהמכה, שירליק פירדים צצמחים וישורף צמגים נגד המבז, מסימסם מה נחם בארץ האות כחלוי כבוח עליון. או לפחות, שלא ימליץ על בורח אירוע תרבות עתירי קילומטראו. אבל כמו כל עמישראל, גם מורו זה, שמשניע חג, יוצא לדרכים כמו הכלב של מכלוב, והוקיע אתו בפסק תנועה, הוא מקנה בהכנעה את לחוה ואומר שידור נכס.

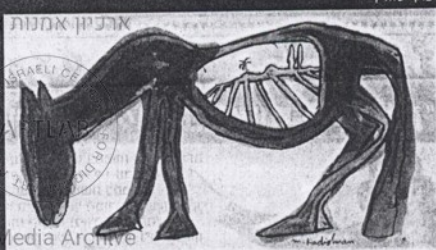
בצב שני, איש לא יפיק מאתנו את כוח העיסוק, לא בדרך למסיביל התאסרו כעכו או העלנוע בחיפה, לא בפסק של הביאנלה לפיסול בעין הוד או אירועי האמנות בתל חי, ולא בעלייה וחולצית למסיביל המוהיקת הוולקית באבו גוש או לתערוכה במר יואן ישראל בירושלים. פסק מוכות שמה.

רפי אתנו (עטע מכרזה)

בוקי שוורץ

מושה קדישמן

תל חי

עזרה צימבליסט

יצירה בלו
18-9-94

בן קדישמן. האמנות באה מתוך התנסויות, כאבים, תרבות ושמחות. תצלום: אפי שריר

בן-משיח

בן קדישמן הלך בדרכי אביו, מנשה, והפך לצייר. את הציור הראשון שמכר, בגיל חמש, יצר עם אביו. בחג הסוכות יציגו השניים את יצירותיהם במסגרת אירועי תל-חי. על ילדותו הרחק מאמא, על הציפיות והחששות, על יצירה ואבחות

על פניו, נראה כאילו יש מולו של בן קדישמן זומרים סר' בים לאופת סבון אמריקנית, שלא לומר דרנס אמריקנית. אביו הוא מנשה קדישמן, ואם סל זינר, מנהל האמנים בארץ. עד שבו היה בן 4, היה המנחה באנגליה, או, בבוטק אפרר רר, נכל אביו שני ילדיו, חלה על מנס וחור ארבע כסר את מחר אל אביו האנגליה פארו.

הוא חותם מיה דרל עם אבא, שכא רבא את ישראל בניני. ני אמנות, ועם מספלות מתחלפות. את אימם, על פי החלטה בית המשפט, פגש פעם בשנה מיה דרלה להיות שחקנית תר ארדן וקולנוע, בן חר בצורה. הוא מתפתח, יוצר ומחפש את מקומו מטיסטרס פסורים מהקריירה המפוצלת של אביו, כסר חת מה אפילו ישתתף בידר כמסגרת אירועי תל חי.

למרות בניו יורק, כססיל אף ודואל ארסם, כמילנה פיר סיה. היינו מוכרה כואת, שלא אהבנו את בית-ספר. התנתקתי מהמורים ובכנסתי לסטודיו. אמרתי לעצמי, שאם אני לא אצויר אותי, את מה שאני רוצה, אני אמות כצייר. המשכתי ללמוד, אבל היה מאבק. ואז אמרתי לעצמי שאם אני רוצה לעבוד בארץ, רחוק בגלל הקשר המשפחתי, אני צריך ללכת למרכז קן הרצות. לבגלאל, שאם אני אעבוד את זה, אז לי מה לחוש יותר. נרשמת, התקבלתי והתחלתי.

ע' כאן ציפית גדולות. אולי גדולות מדי. כמסוריו של קרר שסן העניד מלראב, בנינו ארסטי, שודרת שלוח טוטט' מה ארדן על מנחות מאובטק אמר את הדרנס. הקריות, הרצאה והמסירות עפסיה ביצירת מנורות וגמורות למחצה, ששכיש יש מקס לעבוד ביניהן. בן עצמו מודרה, לריר ומנחת כמס סיכונה היה לאמן השקיע ביצירתו. ורק ציני, גדולות של קסות, אינו מפססות דבר.

כמורא. תמיד יותר קל להיות אלמני. אבל כסר הכל, היי חס המשיפתי הוא לא מה שקובע. רק מה שנשאר על בליה' בורים כמני לא תמיד מבונים מה קובע שאכן יוצא חיי' ביה רשורא מוב. אתה יודע?

ע' גיל 19 יריתי מנחות מה לגמרי, הוא מספר על רא שית דרכי. מידר הייתי צעיר של הכיתה, של בית הספר, מכ צב ורצות, אבל לא משש חשתי מה אני חלה להיות כשהואה גדול. זה בא כשציפיתי ציור לחברה שלי ויומלות, שגלגלו גם נפדרת לכסר, כי תחתולו לציור הרבה והייתי חלה לר חוץ צנעלם לכל דרס מנחה.

אך נראים חיים של ציור? זו פשוט עבודה. אני צייר כל יום. לא מחכה למורה. האם נות כאר מחרת התנסויות, כאבים, אהבות, חששות. כמפני נריות, לשלש, והמכללת הרשורא ילד. זה מסר הרבים שמבונים אתה ילדיו. למחר. אין לי שום דרישות ממנו. רק שתהיה מאושר, לראות את הדיור שלה.

בתחלת דרתי למסע מובל - מננות שונים, צענים רר גיב השפעת שונת. הייתי רציתי ללמוד. ציורתי כמו צייר, מה, כמס מטיס, מה הקיבסטים, מה אבא שלי. הייתי בן חסן אנרגיה ורציתי לאחל בלכל בנמר חסן תחתולו לנכות. לבי לוח מאי.

אתה בוטק על אבך שלא חשב על יצירה? אתה שרך כילד וני תת אותך מאיפיון? לא. אני לא עשה קשר. מה שקרה שידר לעצמי, ועכשיו זה משור אתר.

הוא השלב שחולפת להיות צייר. זה לא משור שאחר חסלים, זה משור שקרד. כשהואה מגלה עולם שאחר וכול לתבסא כו - זה מתגלגל ומשכיר מעצמו. התעבר בן חסן ומקצועו הוא ררגע שהואה מתחיל למכור.

לחל חי קדישמן מתכנן קר של ציור וכויות. הסטודיו מלא ברלות וכויות של חלונות עץ שונים, שנקעו ממסגרתו. על המסגרת הוא צויר בצבעי עור - שור, לבן, חסן, ארסן וצורב המסגרת האלה יסודו קרר שלם, כמס מכסים של מלחיות בנות לצייר השמל.

אחא חכה את חצויה הראשון שכתבת. הראשון מסכורה היה בגיל חמש. אני עשיתי קטשים גדול, ואבא שלי עשה ממנו צורב. מכרתי את הקבורה לחברים, ובכסר עניתי את האופנים הראשונות שלי. כשרחלה, הדבר הראשון שכתבתי היה ב'84' לרד ודחל נוסססן, אספני אמנות ורועים ורדתי עם הבקי לרלות, ומורה רגנייה כיסה אותי. זה היה כמס אמנותי לעצמי, לריות מאה ודלר ולקשר לך אותה. זה היה סיסם נדלר לרעה להשתחרר מכסר. האמא היה שאני כקשי סוכר, אבל זה לא חשור.

מלחיות השבת אתר לשאנר, הוא מסכיר, יש לי חסלה כואת. קראים חלה ואינני. אני שסוק עם השלרדועס ורעה ילד חולה כרואנה, חתן שניה זה מתחיל לפרסמת אתר מלה. יש מעבר, יש ניתוק. באיחור מסס אתה מתחנן מלחור ועת. חן הרכלת וגדלות, אבל יש מין פסיק יתר. אלה רברים שאני חושק על יתור חסר כר ריבור. כי אמנות היא כעצם הקשר רת שקסא. היא מאפשרת לצופה להרגיש, לנסות, לפענח.

בוראי ירעת שרימבא והכללי באמנות ענוט, או שיה' צדחה על אבך ביבלחא אתרן? לא. חוששני על זה. לא אמרתי לעצמי 'כסר אחיה מוצחל'.

אירועי אמנות פלסטית

המוזיאה את המסתכל להתמקד בקטע של נוף, עבודה שיוצרת מערכת של יחסי גומלין בין הצורה לבטע. דוגמה לאנטי טבע היא עבודתה של אילנה פורסרומי, "טבע ארוך" שמציגה לבני זכוכית שבתוכם שתולים פרחי חמניות ממש. בוקי שוורץ יוצר פרו טבע באמצעות קוטגס מפלדה הלורה שהצופה מוזמן להיכנס לתוכו, להתנתק לחלוטין מן המציבה ולצפות ישירות בשמים.

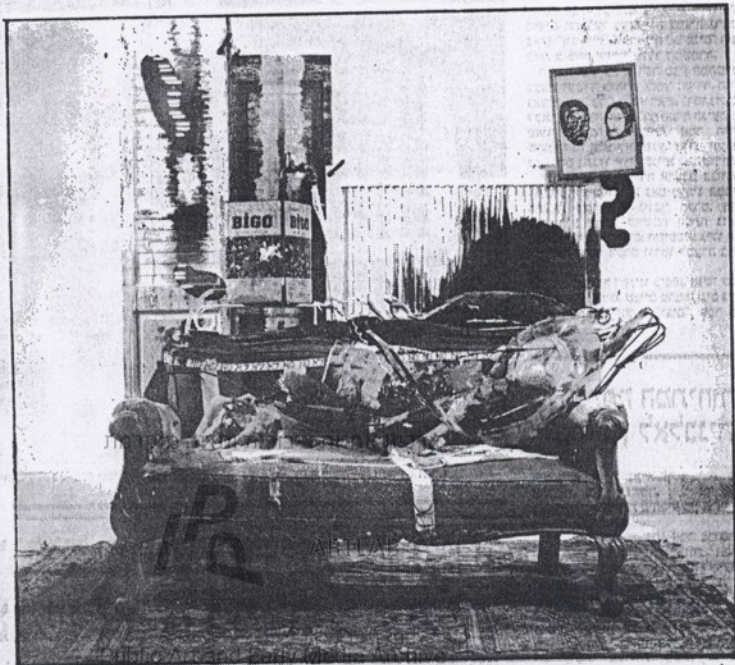
בתל חי בוחר בוקי שוורץ להציג "אנלוגיות וירוא" - מיצב הבנוי משלושה אלמנטים פיסוליים המורכבים משולחנות עץ צבועים ודור, שלושה מכשירי וירוא ושלושה מוניטורים המראים שחקן המגלים תפקידים. עם ההתקרבות למיצב יישמעו נביחות כלב, תינוק בוכה וצווח.

בוקי שוורץ הוא אחד מעשרה אמנים שמציגים בתל חי וגם בביאנלה בעין חור. מהם כמה יצרו עבודות דומות מאוד לשני האירועים. דאקו יצר פסל המזכיר קבר צריקים עשוי ברזל ומצופה גב בשם "יעקב", המוצג בתל חי. "הלילה" שהוא מציג בעין חור רק בכך שהוא מואר בגרות.

בתל חי מציגים אמנים ותקנים וצעירים רבים ויש כאן מן ההסתמך מרובה לא תפסת, שכן קשה להביל כמות עצומה של אמנים ומגוונות, ויש בכך משום החטאה של אמנים טובים שיישכחו כמו מעט מאוד אמנים שיכלטו.

התפיסה של אמנות לכל המשפחה יש בה כדי לקר את הקהל הישראלי אל האמנות, ולפתוח חלון לילדים ולנוער.

אך הגורש של העבודות נראה מעיף ומתסכל. וכן דראוי היה לחשוב קצת אחרת ולמצא דרכים שנתחשבות בצמיחות ובחיותה של האירועים וברמת המשתתפים בכל אירוע.

פיליס רנצה, "ציצינלה 2", תל חי

מחא אורדי נירת

לפסטיבלים הרבים הפקדים אותנו בימות הקיץ כבר מתחילים להתרגל. רובם עוסקים במוסיקה, מחול, תיאטרון ותחביבים כמו בלונים פורחים, עיפויים וכד'. מצטרפת להגינות הללו גם האמנות הפלסטית. עם פתיחת השנה שלהי הקיץ יבמות ההגים נכוננו לנו שלושה אירועים:

תל חי '94, הביאנלה לפיסול בעין חור, ולכבוד פתיחת עונה האמנות בישראל גם "ארט פסטי", עליו נרחיב ברשימה אחרת.

מו שנסו ביקשה לראות אמנות נטו, להנות מעבודותיהם של מיטב אמני ישראל, ומצא כאן עייפות הנובעת מרוחיות של פסטיבלים, עם מספר רב מאוד של משתתפים. במקום לפרוס את האירועים לאורך השנה, או לארגן אותם קרובים בזמן אך לא יותר מרי, מתקבל הדורש של צפיפות, ורבים מן האמנים משתתפים בשלושה האירועים או בשניים מהם ברומנות.

אירועי הביאנלה השלישית לפיסול בעין חור, ייפתחו כמובא שבת הקרובה וייחשבו כשמונה שבועות. אירועי תל חי יתקיימו במשך ארבעה ימים בחול המועד מוכות, מן ה-20 ועד ה-24 בספטמבר.

ר"ר גרעון עפרת, האוצר של אירועי תל חי, תהלים למק את האירוע בנושא

"מקטות" רגליל ויהודה. ביסוד אלה המחת התרבותית הסטורי שקיים בין שני אזורים אלה אשר מתגלגל, לרביי, מימי בית ראשון דרך והדאליה של מרד הגליל וקנאי יהודה, ממשיך במתח בין מושבות יהודה לארצות העמק והגליל וכלה במשמעות העכשווית הגיאור פוליטית של המושבים הללו. מתוך התפיסה הזאת הוחלט על בבית מאהל שהוא ספק קרקס ספק מחנה עבודה, שבו יציבו 73 אמנים את עבודותיהם.

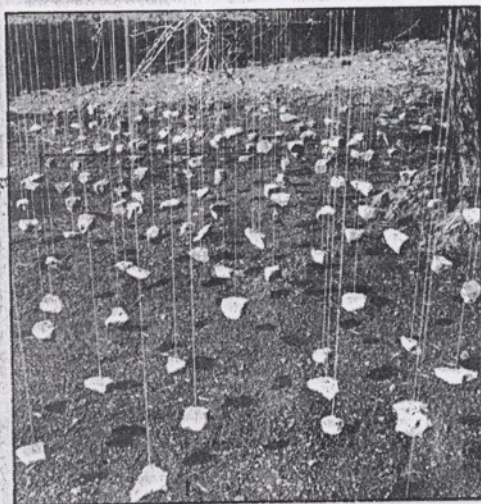
העיסה התרבותית, המגוון הרחב של האמנים המציגים, והתפיסה העומדת מאחורי התצוגה, נראים כתפאורה המעניין בלוח האירועים ימצא לצידם גם מופעי מחול, סרנאות יצירה, מספרי סיפורים, תיאטרון בובות ואירועים מוסיקליים. בכל יום מושם דגש על פעילות אחת, כמו וירואירט, והצאות וכנס. בירת חסון יזע הקהל בין העבודות לבין המופעים וההצגות שמלווים את האירוע ללא קשר ברור.

מבחינה זאת הביאנלה השלישית לפיסול שונה לגמרי. עניינית, תוכנית, ללא אירועי לוואי.

"פרו טבע, אנטי טבע" זו הכותרת לביאנלה שמאחוריה האוצר ר"ר מיכה לוין. ברשימה קצרה שפרסם מביא לוין דוגמאות לפסלים שמפרשים את הכותרת לביאנלה.

השילוב בין פרו טבע לאנטי טבע

מכאנל ציימל, "טבע האמנות", עין חור

מכאנל ציימל, "טבע האמנות", עין חור

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

111

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX.

שודר בתוכנית: מה יהיה

בתאריך: 19.9.94

בשעה : 09:00

210914y>

בקול ישראל - רשת ב'

399919

טיול בצפון עמק החולה ולבלות באירועים של תל חי.

רַבְקָה מִי כְּאַלִּי :

יוצאים בהחלט לטיול גם אצלנו רונן בר שירה בוקר

טוב לך.

רונן בר שירה:

Public Art and Early Media **בוקר טוב העולם**

רַבְקָה מִי כְּאַלִּי :

תרשה לי להשמיע לך אות נחזיר אחרי הגלוריה

ששמענו של ויוולדי.

קטע משיר.

* * *

רַבְקָה מִיכָאֵל י :

רוֹנֵן לֵהִיכֵן נִטְיִיל בַּחֲג.

רונן בר שירה:

תראי אני מקוה שכל השמחים יעשו את דרכם לכל מיני

פסטיבלים. יש הרי פסטיבלים כהרבה מאוד פטריות אחר לא

לפני הגשם הראשון. אני הפעם מציע לכל עם ישראל במיוחד

IFAT

מידע רדיו וטלוויזיה

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 5620011 FAX. 03-5617166 פקס. 03-5635050, טל. 5620011

למשפחות הפעם להגיע לאיזור צפונו של עמק החולה ושם באמת להנות מהאירועים בתל חי. האירועים בתל חי למעשה יש להם הסטוריה מאוד ארוכה מבחינת המתאם שבין פיסול לבין סביבה. בזמנו ראיתי עבודות של כריסטו בארץ שעטף את המגדל במגדיאל ועשה כל מיני עבודות גם ברחבי העולם ולמעשה הרס הפעילות הסביבתית עזרא אוריון ששם את הפסל אנא פורנה בנפאל. אישית אני חסיד של העבודות האלה בטבע מתוך כך שאני אחשבת את החשוב ביותר שבע אלא גם באבן גם בחי. השאלה הגדולה והחשובה ביותר זה טיב הנגיעה וכאן אני גם שואל את עצמי האם באמת היה צריך לעשות את זה בשני אירועי קרקס גדולים ולנסוע עד תל-חי אבל עם שבעים ושנים פסלים ואמנים באמת מהטובים בישראל לדעתי שווה מאוד לשים את פעמי המשפחה לתל חי וגם להנות מקברה של טבע, אחרי שעלייתם לחצר תל חי ובסמוך לכל האירועים המאוד מאוד מיוחדים שמתקיימים שם ושם יוכלו למצוא תעסוקה לדעתי גם ילד וגם מבוגר שווה מאוד לקחת את המכונית, לנסוע, אני מקוה שזה לא יהיה כמו בשיר של יונה וולך וי ציפורה לאן נתקענו שיצאו מהפקקים, נקוה שיהיה שם מעט פקקים כי הכביש שם הוא יחסית מוביל ולהגיע או לעשות טיול קצר של אבובים מהגושרים איזשהי פיסת חצבני ושם כדאי מאוד להגיע לבניאס ושם אם לא לשמוע את קולו של משק ידיעות הארץ אז את משק המים, לרדת בבניאס שנקרא גם נחל חרמון, זאת למעשה ארץ ירדן וחרמונים וללכת לאורך ערוץ הבזלת

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 5635050, פקס. 5617166, 03-5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166.

העטור צמחיה אוהבת מים, שווה שם להקשיב באמת לשקט זה עוצמה.

רבקה מיכאלי:

רונן בר שירה אני מתארת לי שאנשים שמטיילים איתך צוחקים כל הזמן.

רונן בר שירה:

צוחקים כן, תשמעי זה חלק מהעניין ובטבע אפשר מאוד להשתחרר להשתחרר על אמת ומי שמגיע בסוף למפל שניר צוחק מאוד כי מי שראה מפלים ולא ראה את מפל שניר מתפקע.

רבקה מיכאלי:

עוד פעם איפה זה?

רונן בר שירה:

מפל שניר הוא לרגלי קיבוץ שניר, כשהולכים את כל הדרך הזו מהבניאס ועד קיבוץ שניר דרך מסומנת ושאל אחד לא יסבך שם את שערותיו כשערות אבשלום.

רבקה מיכאלי:

עליות ירידות.

רונן בר שירה:

לא, הכל ירידה אחת רציפה ולא צריך.

רבקה מיכאלי:

ואם מישהו מחליט לא לחזור הוא לא צריך גם לעבור

עליה.

רונן בר שירה:

Public Art and Early Media Archive

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166
TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

לא, שם כתב אלטרמן את הדרך נפקחת לאורך ז"א
מגיעים משם למפל שניר משם עולים למעלה לחניון, אני
חושב שזה סיב שהוא תרכובת מאוד טובה עם האירועים בתל
חי ומי שאמץ מאוד יכול לנסוע לשם לרפטינג נהר הירדן
למשהו יותר שוצף ומי שרוצה להנות מעוד תצפיות יפות
יכול להעפיל עם הדרך העולה לאיזור בירקת רם או לנחל
סער, מפל רסיסים שאין בו כל כך רסיסים כי זה לפני
החורף, יש המון מקומות בצפון רמת הגולן ואני
חושב שזה עיתוי מאוד טוב טרם.

רבקה מיכאלי:

מה תחזית מזג האוויר לחג?

רונן בר שירה:

תחזית מזג האוויר כפי שאני רואה אותה הבוקר מעל
שני העיתונים הנפוצים והנחשבים ביותר נעים יותר וזה
כבר טוב ויהיה קריר יותר יהיה נעים יותר. אומרים
שעוצמת החום באמת תרד וזה בהחלט לדעתי איזור שכמעט
מצוה לטייל בו בחג כי באמת שפע האירועים, שמעתי היום
שיש אפילו בקיבוץ פרוד דבר שקשור לפיסול סביבתי בחמדת
ימים תוכלו קונצרט, בכל מקום רענן שמכבד את עצמו תצאו
מהצימרים ותמצאו לכם את מסילת הניגונים יחד עם הליכה
בטבע.

רבקה מיכאלי:

רונן בר שירה, אתה יודע אני לא מבשלת אבל אני
אוהבת לקרוא ספרי בישול ואני אקשיב לכל שיחה שלך

בענייני טיולים.

רונן בר שירה:

תודה רבה לך רבקה'ה.

IFAT

מידע רדיו וטלוויזיה

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתכנית : בחצי היום

בתאריך : 19.9.94

בשעה : 12.50

בקול ישראל - רשת ב'

ש210913

56949

ארועים בסוכות בתל-חי

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

*

בתל-חי חגיגה אחת גדולה, אומר לנו מנהל המכון
לאמנות תל חי ומנהל הארוע השנה דן אילן.
מר דן אילן:

הארוע המרכזי מתרחש בחצי-תל-חי בעיר אוהלים
שמוקמת בימים אלה, שני אוהלי קרקס ענקיים, שלוש
אוהלים אחרים ועוד עבודות שתוצגנה בחוץ. החלטנו
להרחיב את ההיקף ולהפוך את הארוע לחגיגה אחת גדולה של
צבע, של אמנות, של תרבות, ולצד זה מגוון של ארועים
תרבותיים, בעיקר סדנאות יצירה לילדים, לונה פארק,
מספרי סיפורים, תאטרון בובות, בתוך כל המהומה הזו
דוכנה תצוגה ומכירה, בתוך כל זה תהיה גם תצוגה של
שלושים עבודות נבחרות, בתי החלומות מתכנית הטלוויזיה
כיף של שבת בהנחייתו של דליק, להקות מחול, להקות זמר,
תהיה זו חגיגה אחת מתמשכת, כאשר בערבים ישנם ערבים
מרכזיים, הצגת "נעמי" בביצוע רובי שובל, אוהל שימוקס
בחצר מוזיאון תל-חי, באותה חצר, יום לאחר מכן יהדהדו

צלילים של הרולד רובין וחבריו, קונצרט ג'ז ובליל שבת
על הדשא המרכזי אחד המופעים המרכזיים של הגליל,
אחינועם ניני וגיל עידו במופע החדש שלהם וקטעים
ממופעים אחרים.

IFAT

מידע רדיו וטלוויזיה

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 5635050, פקס. 5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתכנית : בחצי היום

בתאריך : 19.9.94

בשעה : 12.50

בקול ישראל - רשת ב'

ש210913

56949

ארועים בסוכות בתל-חי

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

*

בתל-חי חגיגה אחת גדולה, אומר לנו מנהל המכון
לאמנות תל חי ומנהל הארוע השנה דן אילן.
מר דן אילן:

הארוע המרכזי מתרחש בחצי-תל-חי בעיר אוהלים
שמוקמת בימים אלה, שני אוהלי קרקס ענקיים, שלוש
אוהלים אחרים ועוד עבודות שתוצגנה בחוץ. החלטנו
להרחיב את ההיקף ולהפוך את הארוע לחגיגה אחת גדולה של
צבע, של אמנות, של תרבות, ולצד זה מגוון של ארועים
תרבותיים, בעיקר סדנאות יצירה לילדים, לונה פארק,
מספרי סיפורים, תאטרון בובות, בתוך כל המהומה הזו
דוכנה תצוגה ומכירה, בתוך כל זה תהיה גם תצוגה של
שלושים עבודות נבחרות, בתי החלומות מתכנית הטלוויזיה
כיף של שבת בהנחייתו של דליק, להקות מחול, להקות זמר,
תהיה זו חגיגה אחת מתמשכת, כאשר בערבים ישנם ערבים
מרכזיים, הצגת "נעמי" בביצוע רובי שובל, אוהל שימוקס
בחצר מוזיאון תל-חי, באותה חצר, יום לאחר מכן יהדהדו

צלילים של הרולד רובין וחבריו, קונצרט ג'ז ובליל שבת
על הדשא המרכזי אחד המופעים המרכזיים של הגליל,
אחינועם ניני וגיל עידו במופע החדש שלהם וקטעים
ממופעים אחרים.

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166. 5620011 FAX. 03-5617166
TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתוכנית: ערב החג

בתאריך: 20.9.94

בשעה: 20.40

ברשת ב'

2209145

11367

משה עטיה - מנכ"ל עמותת תיירות בגליל העליון:
הארועים שמתקיימים בגליל העליון הם שלושה, אחד
זה ארועי תל-חי 94 שכבר דיברו עליו הרבה, אבל אני
רוצה לתת איזה הבזק לנהגים שיוכלו לדעת לגבי
הפעילויות שם, יהיו שמה מופעי מוליטי מדיה של ענת בן
דוד, יאורגנו טיולים להר הפסלים שנמצא מערבית לתל-חי,
מאוד מאוד מעניין, ארועים של בידור ומוסיקה מכל
הסוגים והמינים וכן גם חבורה של נחוצה בהדרכת נחום
הימן.

יריד חקלאי של חקלאי הגליל העליון יהיה גם
בתל-חי.

ארוע נוסף יהיה, נקרא הפסטיבל השלישי למוסיקה
יהודית, והוא יתקיים, מתחיל היום והוא יגמר בעשרים
ורביעי כשיתקיימו במסגרת הארועים האלה, הארוע הזה,
כתשע עשרה פעילויות שונות באזור מרום הגליל.
גיל ליטמן:

אתה מלאת בצורה מרשימה את הדקה וחצי הזו שנתתי
לך כדי לתת פרומו למבצעים ולארועים במהלך סוכות.

משה עטיה:

אם תרשה לי עוד עשר שניות, לומר שבקיבוץ מלכיה,
ב-24 לחודש, יתקיים ארוע רכיבה ונופש, שבו עיקר
הארוע הוא קפיצות ראוה והמטיילים באזור מוזמנים.

IFAT

מידע רדיו וטלוויזיה

יפעתהמרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippingsתל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011
TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 03-5635050 FAX. 03-5617166

שודר בתוכנית: מבט

בתאריך: 18.9.94

בשעה: 20.00

בטלוויזיה הישראלית

190812נ

401096א

ורד דוד פודגור:

עשרים פסטיבלים ואירועי תרבות וקהל בחג הסוכות.
 כמעט כל אתר ארכאולוגי בארץ קם לתחיה. במבצר הצלבני
 ביחיעם ינגנו מוסיקת רנסאנס ובמצודה בכוכב ירדן יציגו
 פסלים של תומרקין. התיאטרון השלישית לפיסול נפתחה
 אתמול בעין הוד ותמשך כחודשיים. ביום שלישי, מוצאי
 החג, יפתח הפסטיבל לתיאטרון אחר בעכו, ופסטיבל הסרטים
 בחיפה יהיה הפעם בדרום. באירועי תל-חי השנה
 גימיקים רבים וביניהם אביטל גבע, שוריד גשם מלאכותי
 על נערת ליווי במיצג של אלדד זיו. הרבה מוסיקה ינגנו
 בסוכות, מוסיקה יהודית במרום הגליל, עתיקה בטבחה,
 הסווינגל סינגרס בתל אביב והרקוואס של מוצארט, שיפתח
 את חגיגות המוסיקה באבו גוש ביום שישי. ולמי שישאר
 כח, שמונה עשרה שעות של המופע "גלגל השמש" שיהיה
 במצדה ביום ראשון.

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166.

שודר בתוכנית: מבט

בתאריך: 21.9.94

בשעה: 20.00

בטלוויזיה הישראלית

220912נ

402086א

ורד דוד פודגור:

בתל חי נפתח אתמול אירוע אמנות באוהלי קרקס שבו מוצגות כשבעים יצירות אמנות פלסטיות. זו השנה החמישית לאירועי תל חי. על ההרשם שמסביב נשארו עדויות מן השנים הקודמות המצטרפות לכן פסלים אחד. הפעם יזם האוצר היוצר, גדעון עופרת, את הקמתו של מחנה אוהלים ארעי ובשבת בסיומה של התצוגה יעלמו האוהלים על היצירות שבהם. עופרת ריזנפלד ביקרה במקום. עופרת ריזנפלד:

מה קורה באוהל הסגור של אברהם אילת? מה קורה באוהל הפתוח של מוטי מזרחי? אולי יש אקשן אצל אלדד זיו, שיש אומרים שהביא בחורה בתפקיד של זונה, אבל מעטים זכו לראות אותה. מתוך כשבעים אמנים היו המאושרים שקיבלו אוהל משלהם והיו שנטו לעצמם את המחנה, כמו פנחס כהן-גן, מיכאל סגן-כהן, פנינה רייכמן, או יהושע נוישטיין, ששלח פקס מארה"ב ובו הוראות הקמה. אוהלי קרקס גדולים קלטו את האחרים, שלא כולם הגיעו לפתיחה, אלה שהגיעו קיבלו על הראש גשם

מלאכותי של אביטל גבע, איש החממה של גדעון עופרת, האוצר שיודע למשוך אש לא רק כשהוא אוצר ביאנלה בונציה. השרה שולמית אלוני נשמעה מתפעלת מן האירוע, שעלה חמש מאות אלף שקלים, סכום חטר תקדים. האם זו אמנות באוהלי קרקס כשם האירוע, או קרקס מהאמנות, זה הויכוח הבא, כנראה.

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138 רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. 5620011 TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST.

שודר תכנית: בוקר טוב ישראל

בתאריך: 21.9.94

בשעה: 8.50

בגלי צה"ל

210915ר

403529ש

פינת התרבות.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

בתל-חי מתקיים השבוע אירוע מיוחד ובו מציגים
שבעים וחמישה פסלים את יצירותיהם באויר הפתוח.
איתן שוורץ יצא לבדוק אם טוב לפסל בעד ארצנו והנה מה
שהוא מצא שם בתל-חי.
איתן שוורץ:

גם קולו של דוד בן גוריון מסתובב יכול לשמש חלק
ממיצב; במסגרת אירועי תל-חי המיצבים מוצגים בתוך
אוהלים צהליים, זאת יחד עם החום והלחות יוצרים לדברי
האמן ניר אלון תחושה של בסיס צבאי ולכן הוא החליט
להציב בתוך אוהל אסלה, כסמל לאומנות.
ניר אלון:

היו לי זכרונות מהצבא שלי כשהגעתי לפה וראיתי
את המאהל, אבל המקום ככל שעמדתי בו התאהבתי בו יותר,
זאת אומרת השפל, מסריח מלוכלך ועלוב, הוא גם דבר מאוד
עילאי, מאוד ממוקד ממורכז מדויק.
איתן שוורץ:

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

מארגני האירוע שנערך בפעם החמישית ניסו ליצור אוירת קרקס עם אומנים מכל האסכולות, ואכן כשבעים אומנים מדורות שונים באומנות הישראלית מציגים במקום, ביניהם האמן טולי באומן, הוא שייסד את אירועי תל-חי לפני ארבע עשרה שנה, דווקא טוען שבשנה הזו האירוע איבד קצת את הרוח המקורית שלו.

טולי באומן:

האירועים הקודמים היו ממש שיוכים לאזור, במידה מסוימת האירוע הזה תל-חי קצת מושטל, אירוע דומה אפשר לעשות בפארק הירקון איתן שורץ:

בכל מקרה התצוגה במקום תימשך עד יום שבת ותכלול גם סדנאות יצירה לילדים, ומופעים שונים.

Public Art and Early Media Archive

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

מידע רדיו וטלוויזיה

יפעת

שודר בתכנית: בילוי היום

בתאריך: 21.9.94

בשעה: 12:40

בגלי צה"ל

תמ210804

75 מייצבים בתוך אוהלים צבאים במסגרת ארועי תל-חי 94

שי גורט:

לפסל האריה השואג בתל-חי ומוספיק השבוע הרבה שכנים חדשים. 75 מייצבים בתוך אוהלים צבאיים הוקמו במקום במסגרת ארועי תל-חי 94 שפתחו אמש. כתבנו איתן שוורץ נמצא בתל-חי, שלום איתן, איתן שוורץ:

שלום לך ישי. אני עומד כרגע במקום היחיד כנראה במזה"ת שבו יורד גשם. זאת תודות לסטפות מיוחדות שעיצב האמן אביטל גבע אשר מתיזות מים על הבאים. עוד אטרקציה במקום היא היצירה "פלגש בגבעה" שיצר הבמאי אלדד זיו. בתוך אוהל צבאי שוכבת אישה, לטענת היוצר מדובר בנערת ליווי אמיתית. אלה התגובות ששמענו מכמה מהנוכחים במקום.

:*

נכנסתי לאיזה אוהל אחד ואני רואה אותה שוכבת על המיטה. שאלתי מה קורה פה, הוא אמר, היא, וזהו הייתי קצת בשוק וזהו, הלכתי, יצאתי משם, איתן שוורץ:

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

זהו, יצאת משם?

: *

כן עכשיו צריך לחפש כספומט,

: *

נכנסים לאחד האוהלים ופתאום מסתכלת עליך אישה מהמיטה שם וזה מאוד מביך. אני לא יודעת לגבר אחר זה היה נחמד אבל בהחלט ברחתי משם.

איתן שוורץ:

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
אבל מתברר שהפגוש היא בסכ"ה בוגרת ביה"ס למשחק וכך גם הסרסור שלה שגובה את התשלום. חוץ מזה יש במקום מיצבים בעלי אופי פוליטי וגם פסלים שנוצרו בהשראת המקום כמו יעקוב של הפסל ז'אק ז'אנו שבנוי כקבר ועשוי, לא תאמינו, מספרי תורה לשנים.

מר ז'אק ז'אנו: Public Art and Early Media Archive

המון קברים פה באזור תל חי וכל הגליל, קברי צדיקים, אז אני גם בנית את הקבר. איתן שוורץ:

ארועי תל חי יהיו פתוחים עד יום שבת ובצד המוצגים הקבועים, מתקיימים גם סדנאות יצירה עד כאן מתל-חי.

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקווה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

מר גדעון אפרת:

תשמע, אתה בא פה לאירוע שהוא קרניבלי מאד באופיו, אתה רואה את זה, זה לא איזה מין תיזה. אתה בא, לונה פארק מקבל את פניך, אוהלים ססגוניים עם דגלונים וקרסיות ודוכנים ודרוזיות שאופות לך, והרבה הרבה אטרקציות מכל עבר של שבעים ושלושה אמנים שאתה מציץ ועובר וחווה בחוויה דחושה מאד, לפעמים קצת מאובקת, חצי מחנאית, מאד עליזה, גמביות, בעיקר אחרי הצהריים כשקצת יותר קריר.

אריה ברק:

לאלה שנמצאים באזור, בדרך, לתל חי, מה צפוי להם

היום?

מר גדעון אפרת:

קודם כל, הם יגיעו לחם, טוב לחם Early bread, הם באים לחלק היותר קריר, באמת גן עדן פה משעה שלוש בערך. מה צפוי להם? בשעה רבע, בשלוש הם עוד יספיקו להרצאה של מיכה לוי, ד"ר מיכה לוי, ושריד שפירל, פיסול עכשווי, מלבד כל עשרות המיצבים שכל הזמן.. ושאר האירועים בשטח. אבל אירוע מיוחד בארבע, אנחנו חונכים את שביל הפיסול הארץ ישראלי בהגדלה הסטורית חד-פעמית, הגדלנו את פסלו של בוריס שהט, אבי האמנות הישראלית, הגדלנו אותו בברונזה לשני מטר שלוששים, הפנינו אותו עם גבו לאריה מתל חי והוא צופה לירושלים בערגה, לוחות הברית בידו האחת ופטיש של פסלים בידו השנייה.

אריה ברק:

אז האריה באמת שואג בתל חי.

מר גדעון אפרת:

אדוני, נסיר את הלוט, בתו, זוהרה שהט תסיר את הלוט תוך כשעה וחצי.

אריה ברק:

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקווה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166 FAX. 5620011 TEL. 5620011
TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתכנית: תרועת הפסטיבלים

בתאריך: 21.09.94

בשעה: 14.00

בגלי צה"ל

ק260907-----

ר398558

בתל חי - אירוע המוקדש לאמנות הפלאסטית.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

אריה ברק:

תרועת הפסטיבלים מצפין כרגע לתל חי, אירוע גדול
וססגוני במיוחד המוקדש לתחום האמנות הפלאסטית נערך
שם, במקום פסלים יוצגו מיצבים כצו האופנה, ועל קו
הטלפון האוצר, גדעון אפרת, שלום לך.

מר גדעון אפרת: Public Art and Early Media Archive

שלום, שלום.

אריה ברק:

איך מתנהל האירוע עד כה?

מר גדעון אפרת:

המונים זורמים, אלפים אלפים. חם בחוץ, אבל חם

יותר בלב.

אריה ברק:

אתה לפני פתיחת האירוע הזה, ביקשת לקרב את

האמנות הפלאסטית לקהל הרחב. האם אתה מרגיש שהצלחת

לעשות זאת?

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. 5620011 FAX. 03-5617166
TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתכנית: תרועת הפסטיבלים

בתאריך: 21.09.94

בשעה: 14.00

בגלי צה"ל

ק-260906-----

398558ר

האירועים התרבותיים המתרחשים ברחבי הארץ.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

אריה ברק:

אם ניתן היה למדוד את כמות האירועים התרבותיים המתרחשים ברחבי הארץ השבוע במכשיר סמולוגי, היינו מגיעים לעשר בסולם ריכטר. חובבי התיאטרון הישראלי האחר נוהרים השבוע לעכו, שוחרי הקולנוע עולים לכרמל שבחיפה, בתל חי נערכות תצוגות אמנות פלאסטית, ואירועי מוסיקה למכביר תמצאו במרום הגליל שם מתקיים פסטיבל עם ניגונים יהודיים, בטבחה מתקיים אירוע מוסיקאלי בסימן יצירותיו של יוהן סבסטיאן באך, מוסיקה דה קאמרה בתל אביב. ואם טרם הסתחררתם מכל הרשימה הזו, חגיגות היין בראשון, יגרמו לכם להשתכר סופית מהמבחר המגוון שלפניכם.

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 5635050, פקס. 03-5617166. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתוכנית: ערב חדש

בתאריך: 21.9.94

בשעה: 17.20

מ210905

2042

בטלוויזיה החינוכית

על האמנים שיציגו באירועי תל-חי 94.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

שלי יחימוביץ:

75 אמנים ישראלים משתתפים באירועי תל-חי 94 שנפתחו אתמול, תמי פינגולד וצוות 'ערב חדש' ליוו את האמנים בעבודות ההלכה, הנה.

ישראל רבינוביץ:

הוא מהעבר, הוא הגיע כאן להווה, לא יודע לאיזה עתיד הוא יגיע אבל הוא מוביל, הוא מוביל לאיזה שהוא מקום. הוא מוביל אותנו למן ריקוד של שואבות מים שכבר לא קיימות יותר. עכשיו אין שם מים יותר וגם אין שואבות מים יותר, זה שביל חרצני הזיתים, זה שביל ההיסטוריה של מה שקורה פה.

תמי פינגולד:

מה הרעיון של אירועי תל-חי השנה?

גדעון עפרת:

קודם כל לא להיות אירועי תל חי של שנים קודמות, כלומר קודם כל לא להיות בטבע אלא להיות בתוך תפנימים.

מכון תרבות וידיעות
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز للثقافة والاعلام

Public Art and Early Media Archive

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

לא להנציח במונומנטים אלא לבוא כמו תיירים כמו שתל חי
באמת עבור אמנים וקהל, באים לארבעה חמישה ימים
וחוזרים הביתה, כלומר אוהלים ארעיים, עבודות ארעיות
ומיצבים כמו שאף פעם לא היה. כלומר מן תפזורת
סביבתיות שמספרות סיפור.
בן קדישמן:

אין רעיון אני חשבתי כשגדעון הציע לי לעבוד על
מקום רציתי להעביר את עצמי ואולי צופנס חויה של מקום
שאם אני הייתי ילד אני הייתי רוצה להיות בו באמת, זה
לא עצוב, זה לא דכאוני, זה לא. זו תהיה עבודה שמחה.
ביאנקה אשל-גרשוני
אני עושה צבים מינן צבים, בעצם אני עובדת יותר
על המהות של הצב, על המהות הזאת, אני מחפשת את המהות
של הצביות כמו שאמרים מתקדמים, מן מושג, ואני
גיליתי איזה חיה מיתית נפלאה שלא רק שאני מתחברת אליה
גיליתי שגם אני בעצם צב, אז אני אמרתי מה הכי טבעי
לתל חי, כן, אני אעשה איזה מיתוס חדש בהמשך לאריה
השואג, אני עשיתי צב מכונף, כל מה שמשמע נגיד מכנפים
אפילו יש לו כנף אחת שלא הספיקה לצמות, כן, זאת אומרת
הוא עדיין בצמיחה הצב שלי.

ז'אק ז'אנו:

העבודה שלי זה מבנה, קבר שאני בונה אותה מספרי
גניזה, הסטודיו שלי נמצא בדיוק ליד איזה פח זבל של
הדתיים שהם שמים שם ממש חומר ואני משתמש, אז אחרי

IFAT

מידע רדיו וטלוויזיה

יפעת

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166, 5620011 TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 03-5617166 FAX. 03-5635050

העבודה אני אחזיר את זה כמובן לגניזה. אז אני בונה באמת את הצורה של קבר שייח' כזו עם הנישה בפנים ואני אשים את הנרות, לא נרות אלא הכדים האלה שיהיו בשמן ויהיו דלוקים כמו איזה שביל שהולך ומתרחב שכה לדעת בסוף לאן אנחנו ולאן. גדעון עפרת:

בעיקרון אין רעיון, יש בליל מוחלט, פה כל עם ראש אחר. מן סגנוניות קצת שאולי תראה קצת לא בנוח עם איזה שהיא התנפחויות אינטלקטואליות עירוניות מהסוג המסויס. דווקא איזה סוג של מחנאות, משהו חצי קורץ חצי רציני. מוטי מזרחי:

ליצירה שלי קראתי מעשה תל-חי, ומעשה כמו מעשה כמו מעשה בפילגש בגבעה או כמו מעשה סדום. ועצם ההצבה הזאת קצת משפילה לא התכוונתי לומר על נשים, אני רואה באישה הזו אותי, אותך, אותנו, ומי שמאחור די לחכימא ברמיזא. גדעון עפרת:

את יודעת מה הרעיון? הרעיון הוא לעשות אמנות עכשוית בכיף.

יום חמישי, י"ז בתשרי תשנ"ה, חוה"מ סוכות - 22.9.1994

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מצנן אוויר חקלאי - באירוע אומנותי

פסנט עולמן לצידן פנימי של רפתות ולולים קיבל שימוש מקורי ושונה באירוע האומנותי של הגליל אירועי תל חי 94. מדובר בעבודת האמן אביטל גבע, הנקרא "גשם מלאכותי". בחסות החברות לצידן הש" קייה מצהלות מקיבוץ מצר ולגן מנתניה ייצר גבע את פולסטור: אבזור השקיה הכי נוי כשפסטה עם בקרת מים מתוקצבת, המ' חלקת את טיפות המים למיליוני חלקיקים זעירים. כך נוצר אפקט צינור ולחות בתוך חללים פנימיים.

המיצג של גבע, יקל על החום באוהלים בהם מוצגות עבודות האומנים האחרים.

■ גוגה קינן

●● שתי יינות. 24 מפגשים

11 יריעות אחרונות

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138 רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. TEL. 5620011 FAX. 03-5617166. TEL. 5620011 FAX. 03-5617166. TEL. 5620011 FAX. 03-5617166. TEL. 5620011 FAX. 03-5617166.

שודר בתכנית : נכון לקיץ

בתאריך : 22.9.94

בשעה : 12.00

בגלי צה"ל

ש250906

ר360889

קטע משיחה עם השרה אורה נמיר - ממליצה לבקר בתערוכה

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

בתל-חי.

השרה אורה נמיר: כן. אני נמצאת כאן בחופשה בגליל העליון ועכשיו אני באה מתל-חי וממליצה לכם לבקר שם, כל כך יפה ונהדר בתערוכה, אבל אני אתמול ביוזמתי, הרמתי טלפון לדגנית הנדל, שהיא מזכירת קיבוץ כפר חרוב. אני בדעותי יונה, כל השנים דעותי ידועות.

מעריב

היום

ערב
סוכות

יום ה', י"ז בתשרי תשנ"ה, 22.9.94

"מעשה" תפס את מקומו באוירת קרנבל בתל-חי

ארכיון אמנות ציבורית וזיה מוקדמות

כרות תל-חי '94, של רמי אתנו

נעז המשתתפים על תוואי השביל המיועד, התקרמו לכיוון הר הפסלים, ירדו בווארי - שם נערכה תניגת ריקודים, בהשתתפות בנות המכללה בתל-חי - ומסם חזר לתל-חי.

בשעות הערב נערך אמש סימפוזיון רבי-משתתפים, שרן בנושא האמנות הישראלית העכשווית. השתתפו בו האמנים, שמציגים השנה בתל-חי, ד"ר גרעון עפרת ונציגים נוספים של העשייה האמנותית בארץ.

התניגה בתל-חי גדולה, ואולי לכך, בעצם, כיוונו המארגנים. שכן מראש הוחלט, למסך את הפסלים של "תל-חי '94" בתוך אוהלים - גדולים וקטנים, מה שהביא אווירת קרקס מהלבל והראשון.

לאווירת הקרנבל העליונה תורמים גם המופעים וצי לילי המוסיקה, שנשמעים כל שעות היום ברחבי השדה שולמית אלוני, שהצליחה לכבוש את כות"רות יום אתמול בהכרותה, כי "יש להכין ישובים בני ליל למתיישי הגולן", משכה הרבה תשומת-לב לתל-חי, שם ביקרה באירועי הפתיחה, במסגרת סיבוב החרבות הגלילי שערכה ביום חתן. אלוני אמרה, כי היא מקווה, שבאירוע הבא של תל-חי, שיתקיים בעוד ארבע שנים, כבר ישרה השלום על הכל, ולמקום יגיעו גם אנשים ערבים, בין השאר מסוריה. כדוגמה לעתיד ורוד זה הביאה אלוני את פסטיבל המרסים בחיפה, שמארח כבר השנה אורחים מתונים.

בינתיים נאלצים מארגני תל-חי להתמודד עם חריגה מהתקציב המתוכנן. בעקבות זאת, הוריע מנשה קרישמן, כי יקריש לנושא את היצירה שלו בתל-חי, נוף. הפסל יימכר במכירה פומבית, אחרי סיום אירועי תל-חי, וההכנסות יוקדשו לכיסוי הגרעון.

האירוע המרכזי בתל-חי אתמול היה כחונות שביל הפיסול הארצישראלי, שאמור למסר אתר קבוע, ובו נוכחות של אבות הפיסול בארץ. הפסל הראשון שבביל זה הוא "מעשה" של בורים שץ, ואתמול נערכה הסרת הלוח ממנו. הפסל המוגרל - שצמח מגובה של 86 ס"מ מקוריים ל-2.30 מטר, בכיוונו של האמן הירושלמי אמברוזיו קאון - ניצב ליד "האריה השואג" של מלני קוב. תוכנית הפסל היתה בנוכחות וזרה שץ, בתו של האמן, שביריה נמצא הפסל המקורי. שביל הפיסול הארצישראלי, שיכיל את ענקי הפיסול של ישראל, נע לכיוון הר הפסלים, שעליו ניצבות עבודות המייצגות את הפיסול הישראלי העכשווי. בטקס התנוחה אתמול,

המאמר

3.90 שקלים, יום המשי, י"ז בתשרי התשנ"ה, 22 בספטמבר 1994 VOL76/22845 SEPTEMBER 22
כולל מע"מ, כמות 3.55 שקלים

דומה יותר לחגיגות השריון

הל ניילון - ניגוד מושלם לכבודת של אוהלי הצבא, וניוטיין מציג עבודה שהיא אוהל גזור לגזרים וע' ליו התכתבות בפסקים עם מפקדת האירוע ריאנה שואל. גרוען גכטמן צבע אוהל צבאי בטקסטורה דמוית שיש, טקסטורה שהוא מרבה להשתמש בה.

דומה שעומס האירועים האמנר תיים המתרחשים כעת אינו תורם לאיכות האמנותית. דני קרון מציג בתל חי אוהל ובתוכו מראה, עבודה דומה ביותר לזו שהוא מציג כעת בעין ודוד, שם הציב מראה מכני עץ וית. בתל חי התכנסתה המראה אבק ורתוצאה, שאפשר בקלות למצוא לה תירוצים קונסטרוקטיביים (שמקור המציאות המאובקת במבון הממשי והמטאפורי), נראית רע. האידה גור למצב מציג באוהל פסל המוכרב משם משפחתו בעץ ועליו שתי שרניים בעץ - אותו הפסל שהציג במסגרת תערוכת סוף העונה הקודמת בגלריה "מרי פאוז", שעברה אחר כך במתכונת מורחבת למוזיאון תל אביב. בתל חי התוצאה מאכזבת במיוחד. המקרים האלה מבטאים בעיות אוצרות שוות.

נראה שעפרת ריכו את עיניו מאמציו לארגון האירוע הגדול ופירסם כמו איכות העבודות או התגאים הדרושים לתצגתן קיבלו המהל חשיבות משנית. ביטול ההקמה, אצל סימיה של ענת בן דוד שנעדרה לתל וית חלק מאירועי הפתחה, כיוון שברגע האחרון התברר שאי אפשר להפעיל את מערכת המולטימדיה "ברוח גלילית", כרכיב המארגנים, אופייני.

במפגש אמנים, שנערך בערב הפתיחה, ריכב עפרת על ההווה האנושית של שיתוף הפעולה בתחבורה ועל קשיי ההקמה, אבל לא ברור מדוע היה צריך בכלל להתייחס לקשיים האלה, שרובם נבעו בנראה מחוסר הבנה מוחלט של תנאי השטח מצד האמנים ושל דרישות האמנות מצד המארגנים.

הגופלים בתל חי, דמויות שמלכד יוסף טרומפלדור כמעט נמחקו מהיזכרון הקולקטיבי. זהו המשך לסיפורו של מאור בנושא היזכרון, שבו הוא עוסק בעיקר בהקשר לשואה. יצירה אחרת העוסקת בשכול, שהיא גם אחת הטובות באירוע, היא "משתקן" של עופרת צימבלוסקה.

עבודה זו כוללת יצירות גוף התלדיות על צינורות ברזל, המסודרים ברומה למשחקי "מליפרים". הדמויות קטועות-רגליים, והאסוציאציה לשכול ולציניות של משחקי מלחמה מרחוק מאיר גל מציג פרק נוסף בעבודותיו. תחת הכותרת "חמור המעופף של המשיח", האוהל, כמקרה זה, שימש תפאורה חולמנית. על שמיכות צבאיות הדפס גל קטעים ממקורות היסטוריים, מן מלחמת השחרור העוסקים באונס ושוד שני עשו בידי כוחות ישראליים.

ניר נאדר ואורן חורזי יצרו גם כאן עבודה פרובוקטיבית, שחומריה נוגעים בשאלות מקורות הכוח והימיון של אמנות ואתוסים בסיסיים של החברה הישראלית. על מבנה עשוי ניילונים מודפס For the art needs of the הצירוב קריספאות תרומות שעליות מופיעים שמות האמנים המשתתפים ומנובע סמל צה"ל. ההקשר של שכול ותורמות יחד עם שם העבודה "תוכנית החלוקה" הופכים אותה לאמירה פוליטית שיוורה לכל הכיוונים, אבל לא למקום ממוקד וברור. השימוש שהם עושים בשמות אמנים אחרים מוכיח את אותו חוסר רגישות לזכויות הפרט שהפגינו כאשר הקריאו שמות של אנשי עולם האמנות במסגרת מפגש האש שערכו לפני כשלושה חודשים ברחבת מוזיאון תל אביב. כמה אמנים הגיבו לשימוש בלו סימון פנינון כשול חוציא את ההקשר על שמו מתוך העבודה, ואי מן אחר גידר את שמו ממנה. ניסיון מעניין להתבסס לתנאי המקום עשו אסתר רבינוביץ' ויהודה שנינוטיין. רבינוביץ' הקימה את

מדוע להציג אמנות בתנאי טירר נטו? זאת השאלה המרכזית שעולה תוך כדי סיור באירועי תל חי שני פתחו שלשום. תערוכת הענק, הגרית כמותה צבאי שמארה קרקס, מאכזבת רוב האמנים מציגים עבו

אירועי תל חי סמדר שפי

דוח בינוניות שאין קשר בינו לבין המקום או הנושאים - "יהודה והג' ליל" ו"מקומות" - שקבע אצד האירוע, גרוען עפרת. ואילו הבער דוח שזן ככל זאת טובות, האוהלים והקרקסים כפסי כחול-לבן, הצביאיים - אינם עושים אתן חסד. גם האבק והרוח רק ממריעים.

יצירת אווירת יריר, המטרה שקבע עפרת, והשגה, אבל שילוב עם אמנות טובה לא הצליח. נוצר אמנם מפגש לא פורמלי בין הקהל לאמנים, שרבים מהם עמדו ליד עבודותיהם, אבל דומה שגם לקהל וגם לאמנים הגיע יותר. הצירוף של דוכני מכירה נוסח ירירי אומנותי, מתקני שעשועים, ירירי ארדי-ישראל הבוקעים מהמקומים הפזורים במקום ואוהלי צבא מוכיח את תגובת השריון בכיכר מלכי ישראל יותר מאשר אירוע אמנותי.

למסייר נראה שהשיקולים בהצגת יצירות אמנות בתערוכה היו טכניים ומקריים. עבודות המתקשרות היטב לנושא "מקומות" אינן מוצגות באוהל המרכזי. צירוף העבודות באוהל תחת הכותרת "יהודה והג' ליל" מרגיש את מלאכותיות הגרית הקשר ההיסטורי של המקום כמעט אינו מורגש, ולכן היה מורגש יכול להתקיים בכל מקום אחר. אחת היצירות המעטות המתקשרות למקום היא "אוהל שם" של חיים מאור, ובה מוקרנת שקופיות עם ציורי ודקאנות של שמזנת

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138 רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, טל. 5620011
TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתכנית: בוקר טוב ישראל

בתאריך: 23.09.02

בשעה: 07.00

בטלוויזיה הישראלית

מפ230903

ע402666

על אירוע האמנות בתל חי שהפך והשנה למעין פסטיבל.

דליה מזור:

כן, אבל אם אנחנו נשוב ונדבר על עניין התמיכה
הציבורית, מכיוון שדיברנו על הפריפריה, אני מבקשת,
נמצאת איתנו באולפן בירושלים מבקרת האמנות טליה
רפפורט, בוקר טוב,
Public Art and Early Media Archive

טליה רפפורט:

בוקר טוב.

דליה מזור:

את חזרת מתל חי. אז בואי ותראי לנו ותספרי לנו
מה בעצם, מה ראית, מה חווית שמה בתל חי, והאם, איך את,
איך את היית מגדירה את האירוע הזה בתל חי.
טליה רפפורט:

האמת היא שתל חי אף פעם לא היה פסטיבל אלא אירוע
אמנותי, ודווקא השנה הוא באמת רוצה להיות פסטיבל ותפס
רוח של פסטיבל. את זה אנחנו נראה מיד כשנתחיל לראות

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

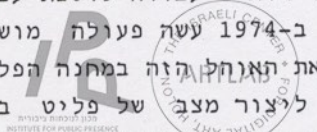
המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 03-5620011 FAX. 03-5617166

את השקופיות, מפני שהכל מתרחש במין מאהל שהוא ספק מחנה עבודה או מחנה צבאי, ספק אוהלי קרקס, הנה אפשר לראות כאן, זה עוד במהלך העבודה, לכן השטח עוד לא נקי, המון דגלים ודוכני שעשועים, כאן אנחנו כבר בתוך אחד מאוהלי הקרקס הענקיים שמשמשים כחללי תצוגה ורואים כבר כמה מהעבודות שעומדות בתוכם. למשל העבודה הזאת של מיכאל סגן כהן היא על אוהל, ציור מפת ארץ ישראל על גבי אוהל. בכלל האוהל הוא הכוכב הראשי של כל האירוע הזה, כאן אנחנו רואים עבודה נוספת עם אוהל, זה פנחס כהן גן, שכבר ב-1974 עשה פעולה מושגית שכללה אוהל, כאשר הוא הציב את האוהל הזה במחנה הפליטים ביריחו וגר בו, רצה בעצם ליצור מצב של פליט בן פליטים. וזאת עבודה של פנינה רייכמן שהקימה בתל חי מחנה אוהלים או מחנה אוהלי סיינה ודניאל באזוס, קצת מהרגיל, וזה אוהל שיהושע נוישטיין קרע לגזרים, כמובן שזה בעצם, זאת קריעה אולי של מיתוס האוהל, כהדגמה מוחשית מאוד וחיה, וכאן אנחנו רואים את גדעון גכטמן מצייר על האוהל שהוקצב לו, הוא ציפה את כולו בציפוי דמוי שיש. שיש מלאכותי. הוא תמיד עובד בטכניקה הזאת, והפעם הוא עלה עם הגישה הרגילה שלו על האוהל. כי האוהל הוא באמת, כמו שאמרתי הכוכב הראשי בתל חי, גדעון עפרת היה צריך לפתור את הבעיה של חללי תצוגה. באירועים הקודמים של תל חי, זה כבר תל חי החמישי, תמיד עבדו בטבע, עם הטבע, עם ההר, עם הנוף. היום באיזה שהוא אופן הנוף

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מקוונת

INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE

Public Art and Media Archive

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

11

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. FAX. 5620011 TEL. DERECH PETAH-TIKVA ST, 96 TEL-AVIV.

כבר לא מדבר כל כך אל האמנים, האמנות התרחקה מן הטבע, מתעסקת בדברים אחרים, ולכן היה צריך ליצור חללי תצוגה מסוג אחר והפסנט או הגימיק של גדעון עפרת האוצר של תל חי היה להקים מאהל, עם אוהלים צבאיים, אוהלי יחיד, שלושים וששה אוהלים צבאיים שניתנו לאמנים, ושני אוהלים ענקיים, קרקסיים, בצבעי כחול לבן, שבתוכם נמצאות מספר עבודות.

דליה מזור: ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

כן. וזאת אמנות ומניות למעשה, כי אני מבינה שכל הדברים הללו יעלמו מיד אחר כך. סליה רפפורט: נכון.

דליה מזור:

אלה לא יצירות אמנות שאחר כך אפשר להציג
במוזיאון וישארו לדורות.
טליה רפפורט:

בדיוק. בדיוק. לא עובדים כבר למען הנצח. כל
האמנות היום האופי שלה הוא מאוד ארעי, והאוהל הוא
בדיוק הסמל של האירעיות והנוודות.
דליה מזור:

האירעיות. כן. אז אנחנו נעבור לרגע אחד מאמנות בגליל, נעבור עכשיו לעין גדי. בין האירועים שהתקיימו שם, היתה גם ציוריאדה.

Public Art and Early Media Archive
יצירות אמנות שאחר כך

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011 FAX. TEL. 5620011, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011

שודר בתכנית: בילוי נעים

בתאריך: 23.09.94

בשעה: 09.00

בגלי צה"ל

ק280907

ע3597

הזמרת, אחינועם ניני, מופיעה באירועי תל חי.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

אבי קורן:

אנחנו נפתח עם אחינועם ניני, 'זו היא כלה',
המופיעה הערב באירועי תל חי, בין המיצגים, כמובן עם
גידי גוב. אגב, את אחינועם גם תוכלו לשמוע היום בין
אחת ועשרה לשלוש, בתכנית 'זה היה הבידור שהיה', מיטב
מופעי הבידור שנערכו בארץ בשנה שעברה, והמופע של
אחינועם כמובן ביניהם, תוכלו לשמוע אותה היום
באירועי תל חי.

הענין

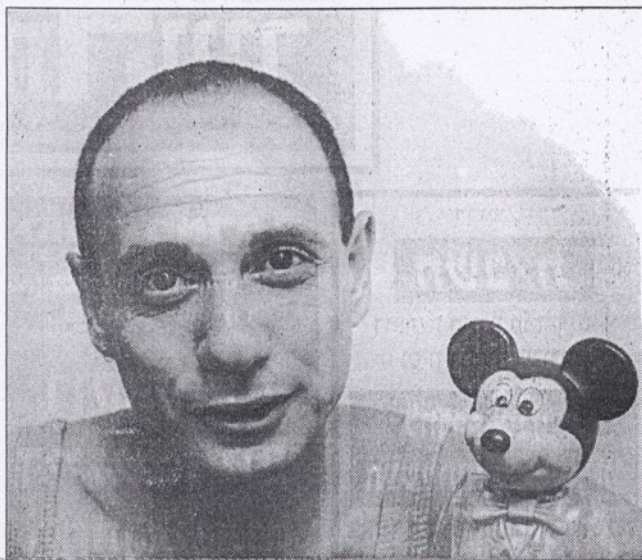
גיליון 730, יום שישי, י"ח תשרי תשנ"ה, 23.9.1994, המהיר 2 ש"ח

הצעה:

נכבשו היעדים, ועוד אין

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
אין ספק שאוצר אירועי תל חי גרעון עפרת
השיג את כל יעדיה. הוא עורר מחלוקת וליבה ויי
כוח על אמנות ועל אוצרות ועל כל מה שביניהן;
הוא גרר לפתיחה במוצאי החג הראשון את
מחצית (תושבן) המדינה (ולפחות לפי העומס
במגרש החניה ובדרכים), הוא הצליח להאפיל על
יתר אירועי החג וזכה בצדק או שלא, בטובתו או
שלא, בכוונה תחילה או שלא (סביר שכן), לתואר
האוצר היוצר. אבל הישגו הבולט ביותר הוא בכך
שגישקנו את תל חי לשלום ותקשמו לא לחימה
בשכיל אוהלים, אבק ובדרך אנחנו מוכנים להצי
פין רק עד רחוב אבן גבירול. לכן הצעתנו היא
להעביר את תג השריון מכיכר מלכי ישראל לתל
חי ואת האמנות העכשווית, מתל חי לכיכר. ומוז
כיכר יהיה קל להזיז אותה לרחבת מוזיאון תל
אביב, שם היא היתה צריכה להתקיים אין דה
פירסט פלייס.

מצד שני, הביאנלה לפיסול בעין הוד החזירה
את הסומק ללחינו. הפיסול בחורשת הוותיקים
מדבר עם הטבע והטבע עם הפיסול, ושניהם
מקשיבים. כמה מהיצירות, כמו המחווה למגריט
של מיכאל דיימל, שמלת הלבנה של בלו סמיון
פיגרו, והבמכים של הילה לולו ליג פשוט
מרגשות, ומוכיחות שהבחירה הנכונה והמידה הנ
כונה, הן בסופו של דבר ההרכב המנצח. הביאנלה,
שתהיה פתוחה במשך חודשים, מומלצת
ביותר, מה גם שהמרחק מתל אביב לעין הוד
בן שתי ספרות וזה הכול.

דן. מופע רביתכלית בפני עצמו

הפילגש היא האמא של היידי בת הזונה

כפי שאומר אלדד, דן, שלא מחמיץ שום הזדמנות לספר בריחות קרש (אפרופו יוג'ין יונסקו, שמעתם על הרומן מרחוב נחלת בנימין שקוראים לו יונסקו ויש לו חנות כיסאות?), יש גם יונסקו בעכו, שהיא עליפי ההגדרה "תיאטרון דימויים" פמיניסטי שמספר סיפור בדרך לא קונבנציונלית. השם של ההצגה הזאת מוכיח לאלדד ויו את המיגע שלו בתלחי, שכאמור נקרא פילגש בנגבע, שהיא בעצם האמא של היידי בת זונה. הכנתם? ומאחר שסטנדרט הוא כבר חלק לגיטימי מהתיאטרון (וכן אומר יעקב אגמון, או תודה ליתר דיוק), אז לארונה בנאי יש לגיטימציה לעלות לבמה ולחכות את לימוד מבאר-שבע שאומרת "כפרה שלי" ולועגת לתיאטרון האחר בעכו כי היא הרי לא מבינה מה תרבות, ותיאטרון שצוהק על תיאטרון הוא הרי היא המודעות העצמית התרבותית. ואחרי אורנה בנאי באה קבוצת "ויק", המוגדרת כ"להקה עם שפה משלה" ומעלה מופע חזוי וקונקרטי המציג את החיים כמהתלה.

אחרי קבוצת "ויק" מגיע תורו של המופע "חנור", שכבר מנבאים שיוכה במקום ראשון בפסטיבל, והיטיבה לכך ברורה לעין, כי יש שם המון זעקות שבר וצבע, ולהקת רוק שצועקת "Help", וכולם מתרוצצים בתוך כלובים. עכו כלי כלובים זה לא עכו. ואולי בכל זאת תוכה הקבוצה מעידוד שנקראת אראמה (ראשי תיבות של ארמה-רוח-אש-מים), שמיספרים עליה שהיא מתמחה בעיצוב מופעים לחלל באירוע נתון, וחברי הקבוצה עובדים יחד כל השנה בצורה סטילית והחיים שלהם הם הם ההצגה עצמה. אם זה לא תיאטרון אחר, אז מהו תיאטרון אחר?

בחוץ האתר היה אלדד ויו גם המראין הכרוך של הרמטכיל בתוכניתו של דן שילון, גם אחר מוכיכי התוכנית המתבררת "אין עם מי לדבר" בערוץ השני, גם אמר ברוך המציג בתלחי את עבודתו הנקראת "פילגש בנגבע", שעליה התברר אתו ארו של בנג'מין ביום רביעי בבוקר וטל: "האם זה נכון שהקמת בתלחי אוהל שבו יושבת נערת לר' ווי? זה לא, זה לא נכון", ומאחר שאלדד ויו הוא גם המנהל האמנותי של הפסטיבל לתיאטרון אחר בעכו, הוא הנחה יחד עם יעקב אגמון ביום רביעי בערב תוכנית מיוחדת מעכו, בשידור חי, שם ניסה להסביר, בצורה מבודחת כמובן, שתיאטרון הוא לפעמים דבר רציני ולפעמים לא. באוהל שלו בתלחי לא היתה נערת ליווי, מתברר, רק מיטה עם מצעים משומשים ש"כאלו" מצפה לבואה של נערת ליווי. אלדד ויו הוא כנראה תמצית התרבות הישראלית העכשווית, מופע רביתכלית בפני עצמו, שהי תפקוד צעקה או מבודחת של המציאות, תלוי מי המתבונן.

הפסטיבל לתיאטרון אחר בעכו הוא אירוע הגורם לאחרים התרוממות רוח ומהווה סיבה לנסוע לעכו, ולאחרים כמו גורם לנוע בחוסר נחת בכיסא. הכל נראה כמו בלוף אחר גורל המתחפש לאירוע בעל משמעות. לירות כנות עשר שרוקדות ג'ז בין סמרטוטים, מפלצות על תראפון מוגבה שזה עתה חזר מפסטיבל בינלאומי לתיאטרון רחוב בספרד, נרב בדיהודה, המכונה בנז, שהוא לא רק שחקן אחר, הוא גם מתעד את עצמו ואת מה שהוא מרגיש כאמן שוליים, וזו המעגל, שממש כל השנה הולך ברוח בות ואופים סתם אנשים כדי שישחקו בתיאטרון האחר שלו, ומציא מזה "הצגה על הכיכר"פאק

ה

4.90 שקלים, יום שישי י"ח בתשרי התשס"ה, 23 בספטמבר 1994 VOL 76/22846 SEPTEMBER 23 1994

שבועון מיוחד של גלובס תקשורת / תרבות

גיליון מס' 41, יום ו', י"ח בתשרי תשנ"ה - 23.9.94, 2.00 ש"ח

מיכאיל גרובמן

גרעון עפרת, גם בכישלון צריכה להיות פומזיה

לא מאוחר לבטל את המינוי של ד"ר עפרת כאוצר הביתן הישראלי
בביאנלה הקרובה של ונציה

גרעון עפרת.
אפה שולמית אלון

ד"ר עפרת איננו עוד יתום, יש לו שאלה לשולמית אלון, האהובת וזוגתו הכי טובה. עובר קו גבול הפחד, עבר בין אחריות מיניסטרילית לבין דאגנותיו. הרי מדובר במאחז, אלפי דולרים, שפיצוי הישראלי הולך לשלם עבור בנדי המלך העירום, גרעון עפרת.

מדוע? לפחות כל החיסול, לא סמננו את עמדת אלון בנושא ואת השאלה הון, אני מדגיש, שואל האדם האחרון, שהיה רוצה לראות התערבות מדינה כעניין תרבותי. אלא שהעניין כבר גלש מחסות התרבות לחסות התחלואה.

לא במקום ריק נולדה השערורייה. היא נולדה בקרב אימפוסטוניות אינטלקטואליות המפיצה את הדעה שהאמנות לגמרי, מחו, עבר ומנה. אותם אנשים מהמרים עתה למלא את מקומה של האמנות בהכנים וריים המופיעים אחד מהתבנים הבולטים הללו הוא המרובקסיה התקשורתית, המכונה לבניית הקריירה המרסית של אדם או אחר.

או מכחישיה זו, גרעון עפרת בחולט כבר עשה את שלו בארץ - בחולט זה לא חיל, כל שנותר עתה לעשות הוא לקחת משהו, עשייה של האמנות הישראלית קרוב לליבו, שיתוכן הערכה מקיפה של אמנים ישראלים ורעננים וייתכן לאנשי אמנות בינלאומיים הודגמנת לראות בביאנלה כהאן גם צעיר של חברה ישראלית ויצרת.

למעשה, זהו הבטיס הקלאסי הרעיוני של הביאנלה בונציה, ונגזר אם לא נזכה במרסית ישראלית, לפחות נזכה בכך שנראה לעולם ישראל חושבת, מחפשת ובלתי מנוחקת מהרצון הכלכלי למצוא דרכים חדשות של קיום אינטלקטואלי ויצרתי.

ועדת המערכת: לא מעט השיחות בעניין הביאנלה, עפרת מגיעות לשולחנות. רוב השיחות משתורות טענות שהושמעו בהרחבה בשישי"ש ובכנסים נוספים, ועל כן אין דן מהפרסומות כאן.

רשימת מיכאיל גרובמן מודפסת גם על שום אישיות המיוחסת של הכותב: אכן, אסון, אוצר, מכר וממנה שעה לישראל אמנות המועצות, בה היה חבר כנסת נרעית אמנות אונגרו-דוים בישראל, היה גרובמן ממייסדי הקבוצה האמנותית "חלוצית", שחלק מהמילון שלה היה מיסטי חזרי.

בנוכח, השרה שולמית אלון קיפיה מנישה עם המועצה לאמנות, שטינה את ד"ר עפרת. מכנישה לא עלתה כלל האפשרות לבטל את מינוי של עפרת.

ה היתה, לאשרור של ענין, בידות הצלחתה של עבודת האוצרות של גרעון עפרת בביאנלה הקודמת אליה הביא את חממת המלפנים של אביסל נבען אמן מקומי, החומר מתעורר בחלל, בדרך, כלל, מביא אינספור סיפורים של הצלחה, אבל, ברוב המקרים, רוב התערבות המדווחות כמצליחות אינן מגיעות אפילו לכלל ביטולן, פשוט התעלמו מהן.

יחסה של הקהילה הבינלאומית לתוצנת חממת המלפנים היה בין כישלון להתעלמות. כי בעולם האמנות ההוסס של ימים להוציא עבודה קונסטואלית מיושנת, נוסח שנות ה-70, זהו מחבר כמות היראות קריירה הצפונית או כאלבניה. כן, כך נראו שם.

או למה גרעון עפרת נבחר מינוי יש לו חשיבות בכדים, שמכוננת לאננות שבהרה בעפרת, וישיבים אנשים שמכנים מעט מדי באמנות, או גרוע מזה: מחודים מעמית עם מישהו שלדעתם עולל יום אחד לעמוד מולם בכיפה המקומית הצר והמצפונת.

מדוע אחרי כישלון המלפנים, שיבים לביאנלה עם אותו רעיון, בחתוף לא משמעותי - מרסית במקום המלפנים, הרי, ככלות הכול, גם בכישלון צריכה להיות מנסוה. אחרת, למה להיכשל פעמים כהות וזכר.

הנה, הדעה: אמנם כבר נבע, ועכשיו גם נישטיו, ציג וגרובמן - הם רק רישות מכך האמן ששמו גרעון עפרת. אכן, שההעורר באותה רב לעשייה קונסטואלית.

אלי עליו להיות אסירי חודה על כך, שנדעון עפרת למד אונות של הדור הקודם ולא של כמה דורות אחריו. אחרת, תאיר לעצמכם, עפרת עוד היה הולך לבכות את עולם האמנות הגדול עם המנות מוסטאיאמפריסוניטיות, במסורת של אחד מאמי ישראל של שנות ה-30.

אני רוצה, בנקודה זו, שיבינו אותו נכון: אין כל מסול בשימוש בחומרים היסטוריים כמו קונסטואליים, אבסטרקט או אימפריסוניזם. הפסול הוא בפליגאט, במסילות הרעיונית ובכנסות של יצירה עכשווית.

ולמה ירושע ניישטיון אנסה הוא אמן ישראלי, למרות כל הביאנריות שלו, ואפילו קונסטואליס חושב בישראל של שנות ה-70? אבל, אכן, שאין לו קשר לאמנות ישראלית עכשווית, ולא בכלל שהוא חושב בנדידיות, שם הוא צויר אלבני - אלא בכלל שלא עשה דבר שהביע חוזה עם האמנות הישראלית של שנות ה-80 וה-90.

ועד מהו: חלמנו על שי תרבות אטונטו, לא שר התערב, והנה ימינו כבר הדוות לאיירה

הארץ

3.90 שקלים, יום ראשון כ' בתשרי התשנ"ה, 25 בספטמבר 1994 VOL76/22847 SEPTEMBER 25 1994
כולל מע"מ, באילת 3.35 שקלים

טבע מסתורי, טבע מאולף ודימוי הטבע

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

תל חי כריסטיאנלנד

אירועי תל חי, כמו שאר הפסטיבלים של סוכות, פנו לקהל רחב, קהל שאינו נמנה בהכרח עם צרכני האמנות הקבועים, אבל המסרים שהעבירו – באשר לאיך אמור אירוע אמנותי להיראות ולהתנהל ומהם תפקידיה של אמנות – בעייתיים ביותר. "שביל הפיסול הארץ-ישראלי" שנחנך שם הוא דוגמה לגיטור רוח בוטה במיוחד.

במסגרת מפעל זה, האמור להנציח את מה שאוצר האירוע ויוזם השביל, ר"ר גרעון עפרת, מכנה "גדר לי הפיסול הארץ-ישראלי", הוקם פסל בגובה של כ-3 מטר, לפי פסל "משה" של בוריס ש"ץ מ-1918, שגובהו המקורי 86 ס"מ בלבד. ידוע אמנם שש"ץ ביקש להגדיל את הפסלים הקטנים שיצר, אבל לא ידוע לאיזו מידה, והוא ודאי שלא קבע מקום להצב תם. הקמת הפסל מגלמת התייחסות לאמנות כמוש גידיסנילנד – מה שיותר גדול יותר טוב.

הכותניות והמנטליות הצרכנית שמאחורי המעשה מנוגדות לכל גישה תרבותית המכבדת את האמן, ואת האפשרות של אמנות לא רק כספקטקל אלא כחלק מגישה קונטמפלטיבית. מצער שאף לא אחד מהגורמים שנתנו חסותם לאירוע, בהם מינהל התרבות והמועצה הציבורית לתרבות ואמנות, לא נזעקו בעניין זה. יש גם לשקול היטב אם אמנם יש מקום ליצירת שביל כזה, כש"גדולי הפיסול הארץ-ישראלי" הוא מושג יחסי מאוד. הפסל של ש"ץ, שהיה אנכרוניסטי ביותר בעת שנעשה ושערכיו הפיסוליים אינם מהגבוהים, איננו בהכרח פאר האמנות הישראלית, כמו שספק אם הצבת עוד ועוד פסלים כגון תל חי מבטאת תרבות.

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

שודר בתכנית: עבר חג

בתאריך: 27.9.94

בשעה: 20:35

בקול ישראל - רשת ב'

תמ280913

4034107

ארועי אמנות בתל-חי ובעין הוד, שולמית שטיינברג, דנוח

רון נשיאל: ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
על קו הטלפון שולמית שטיינברג שלום, ערב טוב.
איתך אנחנו רוצים קצת לדבר על אמנות. שמענו קצת על
ארועי אמנות בתל-חי ובעין הוד, אלה באמת היו אטרקציות
עבור חובבי האמנות שביקשו לשלב טיול בחיק הטבע עם
פעילות או צפייה באמנות?

שולמית שטיינברג: Public Art and Early Media Archive

אני חושבת שכן. אני חושבת שאחד הדברים הטובים
שהיו, גם בבינלה לפיסול שהיתה בעין הוד מחוץ לכפר
האמנים, בחורשת הזיתים וגם בסמוך לתל-חי היה בעצם
העובדה שזה פנה לקהל שהוא לא שוחר האמנות הקבוע, לא
זה שרץ לכל תערוכה ולכל פתיחת גלריה אלא דווקא לאלה
שבאמת טיילו עם הילדים. בתל-חי הכינו לונה פארק
לילדים ואני יודעת על פעילויות דומות שהיו גם בעין
הוד שאיפשרו להורים להעסיק את הילדים שלהם כשאחד מבני
הזוג הלך לראות את הדברים שעניינו אותו יותר. הפניה
הזאת לקהל שהוא לא קהל קבוע של צרכני אמנות ובוודאי

שהיו גם כאלה אבל הקהל שטייל בצפון ובמרכז הארץ זה
בפרוש היה לתת להם להכיר פנים חדשות של בילויי חג שלא
היו מקובלים עד עכשיו.

תל חי '94: אפשר היה לוותר

אמא אורלי גינת

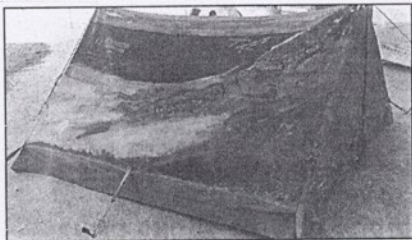
שהטמפרטורה בחללו עולה על ארבעים מעלות? על עבודתיהם של מוטי מזרחי, בוקי שורץ, משה מולר אפשר היה להציץ מבחוץ, ולתרגם בקושי. באוהל הקרקס ההמוניות והציפות חגגו. אם היית חרוד בחללתך להיכנס בצד אחו ולצאת בצד השני גילית כי עבודתה של נעמי שלו "נ"ו" ניצבת בשני צידי האוהל וכן יש להבניה, אם נשברת בתחילת ההרץ ראתי רק חלק מהעבודה, מה ששכר לתת ידך לחלק גדול מהמקרים החיוניות העבודות גרמה לך שחלק גדול מאור מן, לא ראיתי ואתי צופים רבים.

הפרויקט של אביטל גבע "גשם מלאכותי" וסרט על טכנולוגיה של שישה מטרים המתוונות ורופים על קהל המבקרים, העלתה את אחווי הלחות בשטח. ה"לונה פארק" היו שלושה מתקנים סימליים לילדים וברקע שירי הגבעתרון - הכלאה לא ברורה ומבולגנת. החלק המרענן באירוע היו שני חדרים ממוזגים, תצוגה דידקטית של מוחלצי חיות, הופעה בסיפור ובשירי ילדים תחת הכותרת "הקיסר רוצה לרקוד" וסדנאות יצירה מוצלות מרוחקות מה"גשם המלאכותי". בילוי זמן נחמד ויעיל לילדים ולהורים. אבל בשביל סדנאות יצירה ותערוכה דידקטית, שתוצג בבית אריאלה בתל אביב במהלך החורף, מי צריך אוצר? ומי צריך עבודות של 73 אמנים ורמי כניסה שאינם כוללים השתתפות בסדנאות?

לטובת האמנות הישראלית ולטובת כל המשתתפים, על תל חי '94 אפשר היה לוותר.

אם היתה יכולה להישמע שאגתו של האריה של מלניקוב וודאי היתה נשמעת כשאגת כבי, כצער, כרוגו על דריסת כבודו של האריה ושל האמנות הישראלית בכלל. תל חי '94 לא היתה חגיגה לאמנות הישראלית אלא תעודת עניות. כמעט כל מי שנתבקש להציג כשהמטרה, כך נדמה, היא להיות כפנים, לא חשבו כמה משתתפים, לא חשוב מי משתתף, לא חשובה הקונספציה. גם אמנים שרואים באמנות מעשה חשוב ללב ולנפש לא השכילו לענות בשלילה לבקשתו הטלפונית של דר' גרעון עפרת, והופיעו באותו "ספק קרקס ספק מחנה עבודה" שנקרא תל חי '94.

גרעון עפרת, שנחשב כאחד התיאורטיקנים הטובים ביותר להיסטוריה של האמנות הישראלית, דיבר בסופרלטיבים על "המתח התרבותי" היסטורי בין הגליל ויהודה, על הרואיות של מרד הגליל וקנאי יהודה, אך מאחורי פיתוח דבריו עמדו אירועי תל חי '94 עירוניים ללא כל כיוון, ללא קו מחשבה, ללא הצגה של אמנות ישראלית. גיבוב של עבודות אמנים שרצו ושמתו להיכנס תחת הכותרת "תל חי '94", תחת הרשימה הנבחרת של עפרת, בלי לבדוק בביציותיה. "מפגש של אמנות בת זמננו" כפי שקראו המארגנים לאירוע היה חם, מוץ, ומכיש. חלק מן המאנים הציגו באהלים צבאיים, אבל החום הכבד ששרר בהם הבריח את המבקרים. איה וגל הציגו סרט וידאו שאורכו שמונה דקות בלבד, אך מי יכול היה לשהות באוהל

מיכאל סג'ל: כהן, אוהל, תל"ח 1994

האוהלים והאבק

חיים לוסקי

תל"ח 94 - טיפוש אמנות בת זמננו, אוצרי: גרעין עפרת, מיכאלת תל"ח, וזל המועד מכות.

גרעין עפרת, שזה לביקורת חיוניות על הקמת החממה בביאנלה האחרונה במונציה, חשב כנראה להרחיב שנית, ולהפוך את ארועי תל"ח '94 לקרבן של אמנות. אלא שבמקום חגיגת אמנות, וזו הצופים שהתפתח להגיע לשם (כ-21 אלף מבקרים, לפי אומדן המארגנים) לערב רב של שום כלום. הרבה אבק בעיניים, שהופע מעט רק באמצעות המסורת גשם מלאכותי על ידי אביטל גבע ושותפי לבריה.

רעיון עשיתי אמנות בתוך אוהלים היה צריך לתרום מראש אור ארום גדול מאוד אצל המארגנים ואצל האמנים כאחד, מה שלא קרה. הדיפנד הוא הנכון. רוב האמנים שהוזמנו שיתפו פעולה באורח בלתי ביקורתי גם עם ההקשר המיליטריסטי-מקאברי של התצוגה, וגם עם ההקשר הציגו-לאומי של התזה הארצותית. נוצר מער בלתי ניתן לאיזון בין הפוליטיות המכוונת, שעפרת שאף אליו בעצם הגדרת פרויקט אמנות שהיה לכל נפש, לבין הרצינות והיומנות של האמנים, שניסו לבצע אמנות מתחנכות, באוהלי הענף, שהוצבו במשקם באו סדר מופקד, וצרו רוב 73 האמנים שהתפתחו לפרויקט "צירות מרות טעם ומיותרות לחלוטין". עירוביה לא מסתם של חומרים, בצבעים ורעיונות, שהוכיחו מעל לכל בורות מורידה במקשרים המאכלים שנוצרו באן עם מה שמכונה כרד כלל אמנות עכשווית.

מקדמת

התצוגה עצמה כללה את המבואות למאהל הענק, סביבה בלתי מוגדרת של שפת הכביש הראשי, שבה הצגו אלה שהתקיימו. לשבת על הגדר לא להצג בתוך אוהל, וביניהם רולנדה סיג'ל, יוסף אל, נאדל, נחמן, אבישי אייל, יוחאלי ירדני, מינה יריבמן ואורי דרומי, בקבוצה גדולה של אוהלי 5x5 מ' ו-10x5 מ' הצגו האמנים משה מורנו, לתיאום אלא מקום תצוגה בישראל, שהיה כלל תצוגה בבוהל, וביניהם משה מורנו, גוץ שורק, יצחק גולומב (בעבודה מוצלחת) ומשה מילר. בשני אוהלים גדולים ובבעוטים העמידו עפרת את העבודות שעסקו במימאטיקה שהגדרה על ידי כמות התרבות היסטורית הקיים בין הנגיל ויחודה, ממה המתגלגל מימי בית ראשון ורד הרבאיות של מרד הנגיל וקנאי יהודה, המשך במחם בין משפחת יהודה לארץ, תפילה והאכלה וכלל ציפיות ציפיות פוליטיות של המשינים "יהודה והנגיל... פיגו יהודה וישיב המפתנים בנגיל". באוהלים אלה, ללא כל מרם שניתן היה להבין את מורו, הצגו בתפירות ביאנה אשל-גרשון, דרורה רומני, יעקב ופז, רב אורנר, רב הלר, ואק ראה, שהטמו שורצברג ועד אמנים רבים. מה שהתפתח לארוע מפתחים מכות האש של גאור חורר, שביטול של הציגים המוכתרים לארוע המפתחים מכות האש של גאור חורר, מופע הפוליטיזציה של בית הספר לתיאטרון חזותי, המיצג של ענת כדרור ומופע השירה של משה גרשוני. שלא התקיימו בשל קשיי התארגנות במקום.

Public A

האמנים המעטים ששפרו על מידת ההתייחסות המכוונת הצליחו שלא להפוך את המחשבה על האוהל למחשבה על תצוגה מיואליה, והתעוררו עבודה מתאמת להקשר. מיכאל סג'ל המשיך את תערוכתו האחרונה במדוראן רמת גן, החוצה, תוך שהוא שמה שימוש בגב האוהל, שעליו צייר את מפת ישראל המיוחדת שלו. יוהספ גושיטין שיקם את האוהל גרסר, את מידותיו ואסימטרו לסביבה לגורר, יצר עבודת נוף במרחב לרישומי הפוליטיסטים. גנרס כהן, שהעניק לתערוכה חלק מכטיסה הצורני, שחור את כוחות המפרסמת, פרויקט פליטים, שהעניק עבודה שנקשתה במחנה הפליטים ביריחו 1974. למרבה העני, נכללה העבודה במסך כיוון של הציירות האחרות שהוצגו בכביבת האוהל. הדיפנד המוכר. גרעין עפרת וצביקה קמור יצרו מה האוהל אובייקט פוליטי-צורני, ומאד גלו, אמן ציור שני-גווייריק, יצר ריחן הכות מותמים ציוניים באמצעים מיקאטיים. במחשך לעבודתם של מציולונים כאלה שהטו, שלמה כסירסקי האוהלים, מקפיד גל מוטקסטטים על היסטוריה האמנותית של מידת הערכות שלהם, ושואל שאלות נוקבת בנוגע לתחושת ההמאנות שליו את הטיול בעלייה מארצות המדות שאר העבודות, שראי היה לתת עליון את הדעת, נוצרו מחוץ להקשר של נושא הערוכה. והנגיל וההימאן אן מוחץ להקשר האוהלי-צבאי. מולי באומן, החותך ומחורר מלע ענק, הותיק את נגן כלי הקשה תן צימבליסט לגנן על האבנים ויצר עבודה מייאטיבית ומיוחדת במנה, שהפכה את הנוחך האוהלי למקום רוחני למשוכן נפש לרנע. בעבודה הנובה בארוע העמידו אלה וגל מרד רוב באוהל חסוד, שעליו הקרינו סרט ויאו של דוגמנית מתרחצת על חוף ים סטטורלי, לכושה באות מחליפות הלסקס השקופות וחוסר שגמנו עשויים הקטגוריים של עידן האיווים שהם מייצגים. תוך כדי רחצה והסתגות גמרצ, משפירצה' הרמות מים. גנועים' הוצגה, אל הצופים באוהל, ויוצרת כעין שלולית ענקית, שבתוכה משחקת המונחה. נוצר באן אקטימורו רב עניין בין חוסר יכולתה של המתרחצת להתנסות מחליכולר שרנב בלסקס, לבין אטימות המרד וניסיונם של המים לפרוץ הוצגה - ביטוי לתשוקה של האמנות לקשור את הצופים אליה בקשר אימננטי, יחד עם היותה בעצם מגורה חסיד בתוך עצמה וחומה לפרשנות.

אם עפרת שאף לייצר שני מותרי בארועי תל"ח של השנה, הרי הוא הצליח מאוד. הרבה יותר ממחיר נראה הפעם האמנות כמו סרטנ' צירה את גדולה לאמנות הפולקלור הלא עירוני. אד למרות כוונתו הטובה, נראה כי בשלב מסויים נשטמו המרשכת מידיו, והתצוגה פרצה את גבולות הטעם הטוב. עפרת, שרגל תמיד בפלוראליזם ללא היררכיות תרבותיות, הצליח בלתי לחצו את האמנות כלונד פארק סרט טעם, תוכן או תכלית.

המוסף לשבת

התצוגה

אמנות / עמ' 28
תרבות, ספרות,

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166
שדרו בתכניות: טבילות עין

בתאריך: 2.10.94

בשעה: 17:10

בקול ישראל - רשת א'

תמ031015

תעריכת מייצגים בתל-חי, כשלוך, גב' דירקטור
יובל מסקין:

בסוכות אנחנו היינו בעכו. רותי דירקטור את היית
גם בתל-חי וגם בעין חרד. בוא נתחיל בתל-חי. תל-חי אני
מבין לא היה שום פסל, אוהלים ובתוכם מייצגים.
גב' רותי דירקטור:
כן, אוהלים ובתוכם יצירות אמנות ולצד זה היה
די כשלוך. אני חושבת שאפשר לומר את זה כמעט באופן חד
משמעי.

Public Art and Early Media Archive

יובל מסקין:

כי זה נשמע מפתה אני זוכר. בהתחלה שסיפרו לי את
זה, אמרתי אני רוצה להגיע,
גב' רותי דירקטור:

נכון. גם אני חושבת שבאמת על הנייר עקרונית
קונספציה, נשמע מעניין להציג אמנות בתוך אוהלי קרקס,
בתוך אוהלי צבא. ליצור אורה של קרנבל, יריד. נשמע
מפתה,
יובל מסקין:

"כבר דיברנו כמה פעמים, מתקשר, פועל, חי ובוועט,

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138, רחוב דרך פתח-תקוה 96, טל. 03-5635050, פקס. 03-5617166, 5620011. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

לצערי זה לא עבד. ושוב עקרונית אני מאוד מזדהה עם עצם הנסיון לצאת מהמוזיאון. אני חושבת שבאמת זאת היום אחת הבעיות המהותיות של האמנות העכשווית, הצורך לצאת מהמוזיאון. המוזיאון בתור חלל לתצוגה שמייצג את הרוח המודרניסטית, חלל התצוגה, הגבוה, הלבן, הנטרלי הזה שבולע הכל, התחיל הכל. צריך, כולם מחפשים אלטרנטיבות וזה באמת דבר שאתה רואה אותו לכל אורך השנים האחרונות. אבל האלטרנטיבה שמציע עכשיו תל-חי זה לא עובד. באיזה שהוא אופן האוהלים הגדולים האלה, התצוגה שם התחלקה מספר אוהלים מאוד גדולים, יובל מסקין:

מכון לחינוך ופרסום
מסגרת לתוכנית הלימודים
מסגרת לתוכנית הלימודים

כמה אוהלים,

גב' רותי דירקטור Public Art and Early Media Archives

לבין אנשים שהציגו עבודות בתוך אוהלים פרטיים. ואני לא יכולה להגיד מה פחות עבד. בערב כשהיה שם פחות או יותר קריר והיה נעים ללכת אז היה נדמה שהאוהלים האינדיבידואלים פותרים אלשהוא את הבעיה כי כל אמן יוצר לו איזה טריטוריה בפני עצמו, זה היה יותר הגיוני. בבוקר עם כל החום, השרב, האבק, הכלכלוך, באוהלים הפרטיים האלה לא יכולת להיות יותר משניה, זה פשוט תנאי תצוגה כל כך קשים, יובל מסקין:

ש"אם זה לא וולק מהיצירה עצמה אז ממש אולי חבל,

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ = קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

יפעת

תל-אביב, 67138 רחוב דרך פתח-תקוה 96 טל 03-5635050 פקס 03-5617166. TEL-AVIV, 96 DERECH PETAH-TIKVA ST, TEL. 5620011 FAX. 03-5617166

ממש. חבל לא רק על הצופים. אני בשלב מסוים
התחלתי להרגיש שהאמנות היא הרבה יותר פגיעה ושבירה
ממה שנדמה. גם לאמנות עצמה מגיעים תנאי תצוגה יותר
סבירים, יותר מכובדים. היו שם מספר עבודות טובות.
ודאי. מתוך שבעים אמנים ורובם אמנים טובים, כמובן היו
עבודות טובות, לדעתי כמעט כולם הלכו שם לאיבוד. בתוך
האוהלים הגדולים האלה שאי אפשר היה אפילו לדעת איפה
נגמרת עבודה אחת ואיפה מתחילה עבודה שניה. היו עבודות
שהיתה פשוט טעות להביא אותם לתל-חי ואני לא יודעת אם
זה טעות של האמן או של האוצר. היו בפרוש סוג עבודות
שהזמינו ניקיון, שהזמינו שקט, שהזמינו בדיוק את
הקירות הלבנים של המוזיאון. מצאתי את עצמי מתגעגעת
למוזיאון, שם בתל-חי למרות שכמו שאמרתי בהתחלה אני
חושבת שבאמת המוזיאון במשבר.

הענין

גיליון 731, יום שישי, ב' חשוון תשנ"ה, 7.10.1994, המחיר 2 ש"ח

א מ נ ו ת

ברוך בליך

בשולי האריה השואג

אירועי תל חי. אוצר: נדעון עפרת. 20-24
ספטמבר

על אירועי תל חי כתבו די והותר, ואף הועלתה הצעה כי בעתיד יועברו לתל חי אירועי השריון והאמנות תיובא לתל אביב. אחרי הכול, חלק נכבד ממבקרי התערוכה, שלא לדבר על המשתתפים בה, היו תל אביבים, ולבר מהתועלת התיירותית שניתחת על הגליל, האמנות לא יצאה מורוחת מהעניין. ובכל זאת, זו היתה תצוגה, שכדאי היה לטרוח לגליל ולראות אותה, ולוא משום שהיא חשפה כמה סימפטר מים חבוים בתרבות התצוגה של אמנות ובתרבות הישראלית.

הנקודה הבולטת, שמיעטו לשים לב אליה, אולי כי היא כל כך שגורה, קשורה לדיווג בין האוהל הצבאי לאמנות. למרות הקושי המובן בהרמת פרויקט מסובך ומורכב כזה, לא ברור מדוע היה צורך להשתמש דווקא בשרי ותל הצבא, ועוד בתערוכה, שבה, כאופן טבעי, עבודות המנוגדות לכל רוח מי ליטריסטית. למה הדבר דומה? אילו יצחק לאור היה מוציא את ספרו "עם, מאכל מלכים" בהוצאת "מערכות", עם כל הכבוד לעזרה הצבאית באספקת אוהלי התצוגה, קשה להשתחרר מהרושם שהנה התקיימה כאן תערוכת אמנים מרכזיים בחסות מושל צבאי. קשה גם שלא להיזכר, כבדרך אגב, בכתובות השנאה שהופנו כלפי יגאל תומרקין, שקיבל גרוטאות נטקים ותותחים מהצבא, ואף נעזר בצבא להובלתם. מה לא אמרו עליו כל אלה שהתגייסו להכפישו כסוגר סמוי לכוח ולריח אבק שריפה, והנה עושים את אותו הדבר אמנים לא פחות חשובים ממנו, ומציגים את עבודותיהם בחסות הצבא, ועוד באוהלים שטופקי ורוקמו בפקודה. להוציא שני אוהלי קרקס, לא הוקט

בתערוכה אוהל אורחי אחד, והרי אפשר היה, בשם האיוון הקדוש, להביא אוהל ברואי הנציגות היחידה לאחר, שאיננו שותף לחוויה הקולקטיבית של הצבא, והיו כמה נשים דרוזיות, שאפו פיתות במתחם הצבאי כל כך של התערוכה. אבל זה לא סוף הסיפור. ביום השני לאירועים תנך גרעון עפרת פסל מוגדל של בוריס שץ. מרובר בפסלו הירדע "משה", שאותו הציב עפרת במפלט קרוב לפסל האריה השואג של אברהם מאלניקוב. ברבריו באותו אירוע נימק עפרת את בחירתו בכך שדווקא בתל חי, אסור לשכוח את היהדות, את ירושלים ואת ההומניזם, ופסלו של משה, כלשונו, מפנה את ירכנו ליהדות השרירים הכנענית, שמאלניקוב ותל חי מסמלים.

נניח למטאפורות הלא מוצלחות של עפרת: ייתכן שברבריו נאמרו בלהט ההתרגשות שאחזה בו, אבל אם הוא כל כך בו ליהדות השרירים וסוגר בהכנעה ליהדות ש"משה" מייצג, מדוע הסתייע בתערוכתו באסמנאות הצבאית. לא פחות מפתיעה היתה בחירתו של עפרת בפסל של בוריס שץ והצבתו כתמרור ראוי להנצחה בין פסל האריה השואג לעבודות של אמנים עכשוויים. לרגע נדמה היה כי עפרת ארגן את התערוכה כולה, ולוא כדי להנציח את בוריס שץ, ואגב כך ליצור תמונה פלורליסטית של האמנות בישראל, הכוללת הכול, החל ממאלניקוב, דרך שץ, וכלה באוהל הצבאי שספגו בו אמנים עכשוויים.

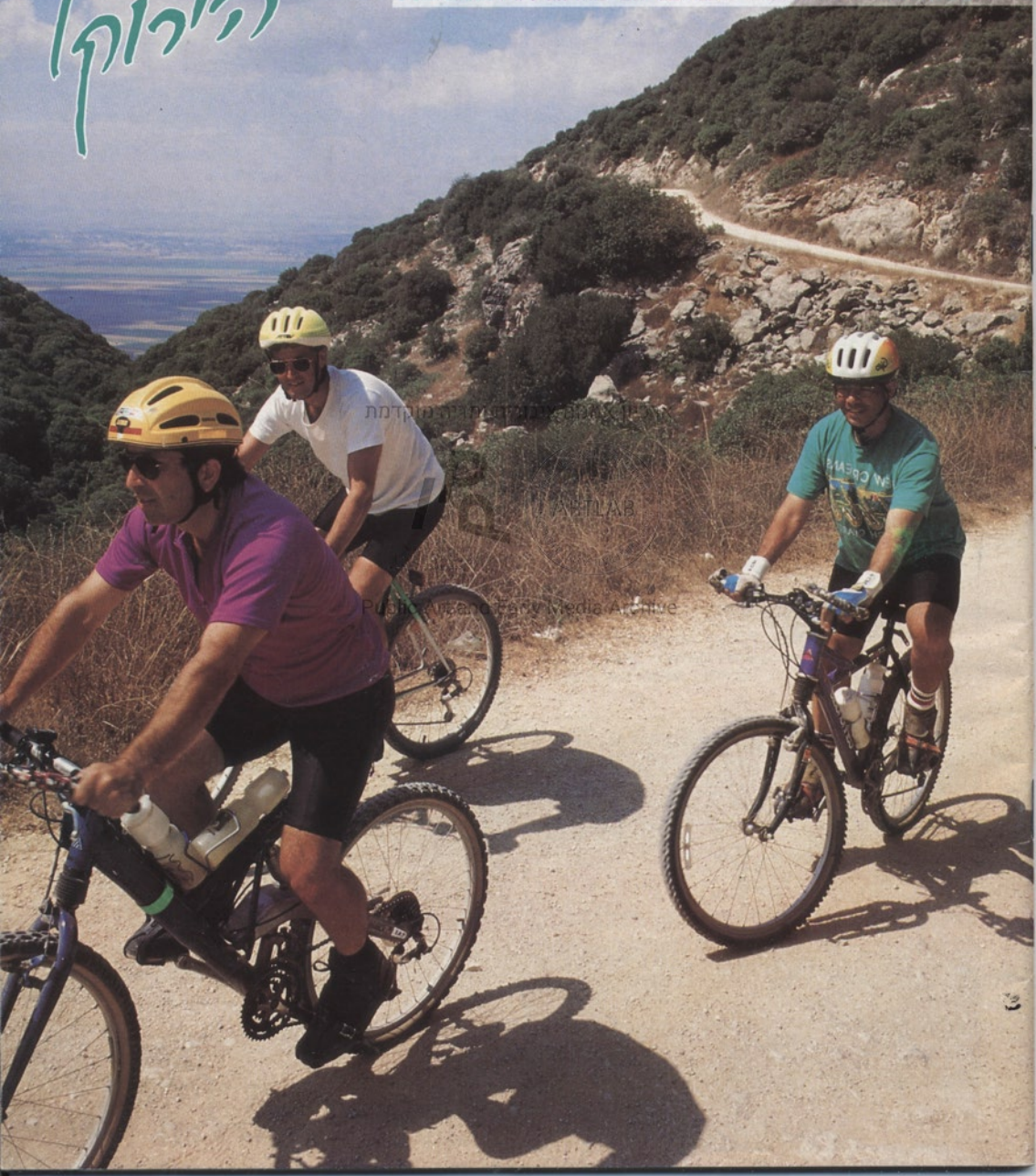
הלאורדון הירוק

רשות הנגים הלאומיים

עלון טיולים ומידע-5

תשרי-טבת תשנ"ה ספטמבר-דצמבר 1994 מחיר: 6.00 ש"ח

TEL 94 תל חי
HAI תל חי

מפגש אמונות
בת זמננו

ארוצי תל-חי 94

סוכות

20-24 בספטמבר 94

אוצר: דר' גדעון עפרת

אוהלי קרקס ואוהלים נוספים יאכלסו 75 מיצבים של בכירי האמנים הישראלים.

בין המופעים:

"רחל ולאה"

מופע של אחינועם ניני וגיל דור.

"נעמי"

עם רובי שובל-פורת.

"החברים של נחצ'ה"

בהדרכת נחום היימן.

סדנאות יצירה, הנוגות לילדים,

מופעי רוק, ג'ז וערב דיסקו - לנוער.

מופעי מחול - מוסיקה - תיאטרון

המכון לאמנויות - מכללת תל-חי
טל. 06-943731 06-950697 בקס.

הגנים לטבע

(גן זאולוגי לימודי וגן בוטני אקולוגי)

בדרום העיר ת"א, באבו כביר, מצויים הגנים לטבע של החברה להגנת הטבע. לטבע מאפשרים מפגש אמיתיים החי והצומח של ארץ ישראל.

אנו מציעים למבקרים:

* סיורים לימודיים לתלמידים מגן הילדים ועד לתלמידי מכללות. כל זאת בתאום מראש. הסיור נמשך כ-3 שעות.
* גנים משולטים הפתוחים לקהל הרחב.

הגנים פתוחים למבקרים ב: ימים א'-ה' 9:00-16:00 יום ו' 9:00-13:00
שבתות 10:00-15:00 טל. 03-813966

דרושות מדריכות לשרות צבאי/לאומי

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

החברה להגנת הטבע פותחת בקליטת מתמדות להדרכה בבתי ייס שדה.

יתקבלו מועמדות שסיימו כיתה י"א או

שיהיו בספטמבר תשנ"ה

תלמידות בכיתה י"ב.

ההרשמה תסתיים בתאריך - 5.9.94.

המועמדות יפנו בכתב למחלקת כח אדם,

רח' השפלה 4 תל-אביב 66183.

Publications Center for the Jewish People

נוהל מחייב ברישום למעילויות
החברה להגנת הטבע -
ראה מדור "חשוב לדעת".

מעוניין בארגון טיול לקבוצה
לסוף שבוע?

נא פנה לרובקה סגל

טלפון 03-5374883

פקס 03-5375680

רשימת האזורים בהם מתבצעת פעילות חוגי הסיירות:

חוגי הסיירות פועלים בכל הארץ. אם אתה גר ביישוב שלא ברשימה המצורפת, פנה למשרד האזורים או הראשי.

03-381042/375063

04-981013

04-981013

04-981013

06-420448

04-664181

09-614389

09-910664

03-322471

03-816829

03-9666967

08-409022

02-255896/231918

08-585644

07-230555

משרד ראשי

משרד ראשי

גליל מערבי

גליל מזרחי

עמקים

חיפה

פולג

שרון

ירקון

אילון

ראש"צ

שרק

ירושלים

שיקום

דרום

מחלקת נוער

אזור צפון

כרמיאל, עכו, נהריה

קרית שמונה, ראש פינה

עפולה ועמקים

חיפה והסביבה

נתניה, חדרה, זכרון והסביבה

רמת השרון, רעננה, כ"ס, הרצליה

פ"ת, ר"ג, גבעתיים, לוד, קרית אונו

תל-אביב, חולון, בת-ים

ראש"צ והסביבה

רחובות, נס-ציונה והסביבה

ירושלים והסביבה

אשקלון, אשדוד, קרית גת ומושבין בסביבה

באר-שבע, ערד, דימונה והסביבה

מדריכים
בחוגי סיירות

החוגים מיועדים לתלמידי כיתות ו'-ב.
העבודה כוללת: מפגש עם חניכים פעם
שבוע בשעות אחר הצהריים.
טיולים מדי חודש ומחנות בחופשות
בתי-הספר.
המדריכים יעברו קורס הכשרה
והשתלמויות במהלך השנה.